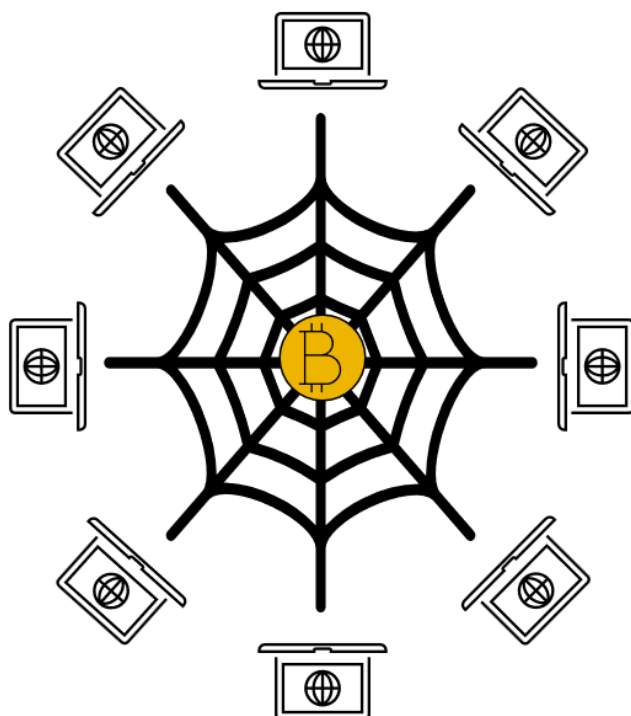

UDFORDRINGER MED BESKATNING AF KRYPTOVALUTA I DANSK SKATTERET

CHALLENGES WITH TAXATION OF
CRYPTOCURRENCIES IN DANISH TAX LAW

FORFATTERE:

ANDREAS D. JØRGENSEN – 20184687

EMIL A. HERMANSEN – 20184094

VEJLEDER:

NIELS WINTHER-SØRENSEN

UDDANNELSE:

CAND MERC. JUR.

RETSOMRÅDE:

DANSK SKATTERET

AFLEVERINGSDATO:

16-05-2023

ANSLAG:

162.207

SIDER:

67,6

AALBORG
UNIVERSITY
STUDENT REPORT

ABSTRACT

The subject of this thesis is to examine and describe the current challenges in the Danish tax law system regarding taxation of cryptocurrencies. This thesis will examine if there are any differences in the taxation of different types of cryptocurrencies, and if the structure of the trade has an impact on the taxation. The framework of this thesis is limited to the taxation of individuals through the current tax law system in regards to the specific types of cryptocurrencies; unbacked- and stablecoins. This thesis seeks to highlight and examine the current challenges with taxation of cryptocurrency in Denmark, by using the national tax laws. Both administrative practice and court rulings will be used in the examination of the taxation of cryptocurrencies. A typical unbacked cryptocurrency is Bitcoin; it can be described as a cryptocurrency, which is operating in a decentralized system, and is priced only by supply and demand in the market. Contrary to this type, there is stablecoins. Stablecoins is based upon an underlying asset, such as silver or FIAT-currencies; Formerly Bookcoin was a stablecoin based upon silver. The taxation of unbacked- and stablecoins will be compared to see if there are any differences or correlations between the two types.

In Denmark *lex specialis* is one of the primary principles regarding the Danish legal tax system, which is why this thesis will use some of the specialized tax laws in the examination of the challenges regarding the taxation of cryptocurrency. The specialized tax laws in question are Danish Capital Gains Tax Act (*aktieavancebeskatningsloven*) and Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act (*kursgevinstloven*). The Danish Capital Gains Tax Act is the legal basis of taxation for capital gain on shares for both profit and dividend. Furthermore, the Danish Capital Gains Tax Act is the legal basis regarding taxation of similar security papers, this thesis has examined whether cryptocurrencies can be covered by this legal basis. The Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act is the legal basis of taxation on bonds, profit that occurs from debt and financial instruments, such as forward contracts and options. Likewise, this thesis has examined if taxation of cryptocurrencies can be covered by the Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act, especially regarding financial instruments.

Furthermore, the Act on Taxation of Income and Property (*statsskatteloven*) will also be examined because it is seen as the general taxation law in Denmark. This means, that if none of the specialized tax laws can be used, the Act on Taxation of Income and Property will become the legal basis of the taxation. Regarding the Act on Taxation of Income and Property the legal terms the Concept of Commerce and the Concept of Speculation will be examined.

In continuation of the legal basis of taxation, this thesis has examined and described the deduction values within the different legislations. Furthermore, in the examination of the deduction, this thesis has explored the different rights to deduction based on the legal basis within the Danish Capital Gains Tax Act, the Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act and the Act on Taxation of Income and Property. In the examination of deduction, the Danish Personal Income Tax Act (*personskatteloven*) is in general the legal basis.

This thesis' examination has revealed that there is no legal basis of taxation of cryptocurrencies in the Danish Capital Gains Tax Act, as cryptocurrencies is not in compliance with the framework of the Act. This thesis revealed, that there is a legal basis for cryptocurrencies to be taxed with the framework of the Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act, especially if the trade is structured as a financial instrument or if the cryptocurrency is a stablecoin which has a special structure. Despite the above-mentioned possibility for legal basis in the Danish Gains on Securities and Foreign Currency Act, the general law of taxation of cryptocurrency remains to be the Act on Taxation of Income and Property. Investments in cryptocurrency in the framework of this act are within the Concept of Speculation. Furthermore, the examination of deduction has shown, that there is a difference in the deductions, depending on which tax legislation is in use. It has also shown that there is an asymmetry in the taxation within the Act on Taxation of Income and Property, which consequently means, that the value of deduction is lower than the value of taxation.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	5
2. PROBLEMFORMULERING	6
3. EMNEAFGRÆNSNING	6
4. METODE	7
4.1. Den retsdogmatiske metode	7
4.2. Retskilder	7
5. HVAD ER KRYPTOVALUTAER	9
5.1. Valutasystemer i en digital verden	9
5.2. Kryptovalutaers bagvedliggende teknologi	10
5.3. Opbevaring af kryptovalutaer	10
5.4. Hovedtyper af kryptovaluta	11
5.4.1. Unbackedcoin.....	11
5.4.2. Stablecoin.....	11
6. INDKOMSTBEGREBET OG SKATTEBEREGNING I GÆLDENDE DANSK SKATTERET	13
6.1. Den positive begrebsbestemmelse	14
6.2. Den negative begrebsbestemmelse	14
6.3. Den fradragsberettigede begrebsbestemmelse	15
6.4. Skatteberegningen	15
7. DEN SKATTERETLIGE KVALIFIKATION AF KRYPTOVALUTAER	17
7.1. Aktieavancebeskatningsloven i relation til kryptovaluta	17
7.1.1. Aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 2	17
7.1.2. Aktieavancebeskatningslovens §1, stk. 3 & 4.....	20
7.1.3. Skatteretlig kvalifikation efter Aktieavancebeskatningsloven.....	21
7.2. Kursgevinstloven i relation til kryptovaluta	21
7.2.1. Lovens anvendelsesområde	22
7.2.2. Generelt om finansielle kontrakter	23
7.2.2.1. Terminkontrakter	25
7.2.2.2. Købs- og salgsretter	28
7.2.2.3. Strukturerede fordringer	30
7.2.2.3.1. Reguleringskravet	31
7.2.2.3.2. Karakterkravet.....	32
7.2.3. Den skattemæssige opgørelse af finansielle kontrakter	34
7.2.4. Skatteretlig kvalifikation efter kursgevinstloven	37
7.3. Nærings- og spekulationsbegrebet i gældende dansk skatteret.....	37
7.3.1. Næringsbegrebet.....	37
7.3.2. Spekulationsbegrebet	41
7.3.2.1. Aktivets beskaffenhed	43

7.3.2.2.	Behandling af aktivet i besiddelsesperioden	45
7.3.2.3.	Besiddelsesperioden	46
7.3.2.4.	Købets omfang	48
7.3.2.5.	Gevinsten	49
7.3.3.	Skatteretlig kvalifikation ved næring og spekulation efter Statsskatteloven	50
7.4.	Personskatteloven i relation til kryptovaluta	51
7.4.1.	Den personlige indkomst	51
7.4.2.	Kapitalindkomst	52
7.4.3.	Skatteretlige kvalifikation efter Personskatteloven	53
7.5.	Retstilstanden for beskatning af unbacked- og stablecoins i dansk skatteret.	54
8.	KONKLUSION	58
9.	OVERVEJELSER FOR FREMTIDIG BESKATNING AF KRYPTOVALUTA	60
10.	LITTERATURLISTE	62
10.1.	Bøger	62
10.2.	Websider	62
10.3.	Publikationer	63
10.4.	Praksis	64
10.4.1.	Skatterådets bindende svar	64
10.4.2.	Landsskatterets afgørelser	64
10.4.3.	Vestre- og Østrelandsrets afgørelser	64
10.4.4.	Højesteretsafgørelser	65
10.5.	Lovgivning, forarbejder, cirkulærer mv.	66
10.5.1.	Lovgivning	66
10.5.2.	Bemærkninger	66
10.5.3.	Bekendtgørelse	66
10.5.4.	Betænkninger og vejledninger	66
10.5.5.	Cirkulære	66
10.5.6.	Lovforarbejder	66
Bilag 1.	Vejledning til statsskatteloven 1912	1
Bilag 2.	Anslagsdokumentation	23

1. INDLEDNING

I 2009 blev den, i dag mest kendte kryptovaluta, Bitcoin, offentliggjort. Med offentliggørelsen af Bitcoin blev der åbnet op for et nyt kapitel i det danske skatteretlige system. Det danske skatteretlige system var ikke opdateret, og dermed ikke gearret, til at håndtere dette nye investeringsaktiv som kom på markedet. Siden lanceringen af Bitcoin i 2009 er stadig flere og flere andre kryptovalutaer kommet på markedet. Der er dog endnu ikke sket ændringer i det danske skatteretlige system til trods for en stigende interesse for kryptovalutaer.

I 2019 blev Danmark og resten af verden ramt af ny coronavirus, som lukkede hele samfund ned. Under nedlukningen af det danske samfund opstod der en endnu større interesse for handel med, og investering i, digitale aktiver, herunder særligt kryptoaktiver, hvilket blandt andet omfatter kryptovalutaer. Der blev alene i perioden august til oktober i 2021, af fintech virksomheden Revolt, registreret en stigning i handel med, og investering i, kryptovalutaer på 213 % blandt virksomhedens mere end 80.000 danske brugere. Revolt registrerede ligeledes en brugerfremgang fra 2020-2021 på 199 %.¹

Denne stigning i handel med, og investering i, kryptovalutaer har medført et øget fokus på beskattningen af disse. Skattestyrelsen har fra 2019 og frem til maj 2022 udført 1000 kontroller med handel af kryptovalutaer, hvor resultat viste, at der i 750 tilfælde var fejl i indberetningen. Den store mængde af fejl i de kontrollerede tilfælde vidner om, at det for de fleste kan virke uoverskueligt og kompliceret, hvorledes kryptovalutaer beskattes i Danmark.²

Frem til i dag er der stadig danskere, for hvem beskattningen af kryptovalutaer er uoverskueligt, dette til trods for et omfangsrigt kartotek af administrativ praksis og retspraksis.³ Det synes derfor fortsat relevant at få klarlagt, hvorledes kryptovalutaer beskattes i Danmark.

Specialets problemformulering søges besvaret på baggrund af gældende ret for området, hvorfor specialets overordnede formål er at beskrive retstilstanden for beskattning af kryptovaluta. I relation til dette ønsker specialet at undersøge, hvorledes spekulation, herunder også næring, typen af kryptovaluta og handelsmetoder har indvirkning på, hvordan den skattemæssige behandling skal foretages. Specialet vil først foretage en opdeling af kryptovalutaer samt en introduktion til statsskatteloven. Specialet vil derefter beskæftige sig med relevant skatteretlig speciallovgivning, samt undersøgelse af nærings- og spekulationsbegrebet i statsskatteloven, for derefter at undersøge den skattemæssige behandling af kryptovaluta. Afslutningsvis foretages en samlet skatteretlig vurdering vedrørende den skattemæssige behandling af kryptovaluta i relation til problemformuleringen.

¹ (Børsen, 2021)

² (Skattestyrelsen, 22)

³ (DR, 2022)

2. PROBLEMFORMULERING

Hvorledes behandles afståelsen af kryptovaluta, og kan det have afgørende betydning, hvilken type kryptovaluta afståelsen omhandler, samt hvordan den enkelte kryptovaluta handles, og i så fald, hvilken betydning har det?

3. EMNEAFGRÆNSNING

Specialet har inden udarbejdelsen afgrænset emneområdet til kun at vedrøre kryptovalutaer, herunder Bitcoins, Ethereum og lignende. Specialet vil således ikke berøre den skattemæssige behandling af digitale aktiver såsom NFT'er og andre blockchainskabte investeringsobjekter. Specialet vil derfor berøre speciallovgivning samt nærings- og spekulationsbegrebet i relation til kryptovalutaer, herunder unbacked- og stablecoins. Specialet vil derfor ikke benytte sider til at forklare, behandle og besvare, hvorledes NFT'er og andre blockchainskabte investeringsobjekter skal behandles i det danske skatteretlige system.

Specialet behandler tillige kun personbeskatningsforhold, som er gældende for en skatteyder⁴ i Danmark, set i forhold til afståelse af kryptovalutaer. Specialet vil således ikke beskæftige sig med de beskatningsforhold, som gør sig gældende for selskaber og lignende. Specialets fokus vil være på den skattemæssige behandling af unbacked- og stablecoins, hvorfor der ikke vil være et stort fokus på den bagvedliggende teknologi.

Der vil ligeledes ske en afgrænsning af de speciallovgivninger, som undersøges i denne afhandling. Afgrænsningen foretages med udgangspunkt i de lovgivninger, hvori tvivl vedrørende beskatningshjemmel af kryptovaluta kan opstå. Dermed vil visse speciallovgivninger på skatteområdet ikke blive nærmere behandlet, idet kryptovaluta i disse tydeligt må antages at falde udenfor anvendelsesområdet. Som eksempel på en speciallov, der ikke nærmere behandles, kan nævnes ejendomsavancebeskatningsloven.

Specialet afgrænser ligeledes det juridiske aspekt til at basere sig på den eksisterende praksis på området, pr. 01-05-2023, hvorledes specialet ikke forklarer, behandler og besvarer praksis, som er nyere end den anførte dato. Der er ligeledes på nuværende tidspunkt, på opfordring af skatteministeriet, nedsat et skattelovråd, hvis opgave er at behandle og gennemgå eksisterende regler for at komme med en anbefaling til skatteministeriet for, hvordan problemstillingen med beskatning af kryptovalutaer kan løses. Specialet vil derfor ikke tage højde for en eventuel udmelding, som skattelovrådet måtte komme med, hvis denne kommer efter den anførte dato. En sådan anbefaling ville potentielt kunne ændre præmissen for specialet.

⁴ Skatteyder: Defineres som en fuldt skattepligtig person til Danmark i henhold til KSL § 1

4. METODE

4.1. Den retsdogmatiske metode

I udarbejdelsen af dette speciale anvendes den retsdogmatiske metode. Den retsdogmatiske metode er at analysere gældende ret, de lege lata, for det er gennem analyse af gældende ret, at retstilstanden på det valgte retsområde kan beskrives. Specialet anvender retskilder, som vil udgøre empirien, der vil agere som fundament for analysen. Gennem analyse af de valgte retskilder, som specialet beskæftiger sig med, vil specialet kunne beskrive, systematisere og fortolke, hvad gældende ret er på det valgte retsområde.⁵ Dermed vil specialet i overvejende grad tillægge praksis stor vægt, hvorfor dette i høj grad er indarbejdet som grundlag for specialets undersøgelse og beskrivelse af problemstillingen. Gældende for den metodiske fremgangsmåde i dansk skatteret, er at fortolkningen af lovgivningen sker på følgende vis; Der foretages først en ren ordlydsfortolkning, det vil sige, hvad siger bestemmelsens ordlyd. Leder ordlydsfortolkningen til, at skatteyderen vil opnå en skattefordel, som ikke har været hensigten med bestemmelsen, vil der blive foretaget en fortolkning af, hvad lovgivers formål med bestemmelsen har været.⁶ Konklusionen, som specialet når frem til, kan ikke anses for at være endegyldig, men skal nærmere ses som værende en opsummering af de beskrevne retslige synspunkter, som specialet har behandlet.⁷

4.2. Retskilder

Specialet indeholder retskilder, såsom lovttekster og anden retlig empiri med relevans for specialet, hvorfor det er vigtigt at få afdækket de forskellige retskildegrupper.

De juridiske retskilder kan traditionelt opdeles i fire kategorier, som er følgende: Lovgivning, retspraksis, sædvaner og forholdets natur. Øverst i retskildehierarkiet findes lovgivningen, som kan opdeles i følgende hierarki: Grundloven, folketingslovgivning, bekendtgørelser/anordninger.⁸

Dette speciales lovgivningsmæssige udgangspunkt vil være i følgende lovgivning; aftaleloven (AFTL), aktieavancebeskatningsloven (ABL), dødsboskatteloven (DBSL), ejendomsavancebeskatningsloven (EBL), fondsbeskatningsloven (FBL), grundloven (GRL), kildeskatteloven (KSL), kursgevinstloven (KGL), ligningsloven (LL), selskabsskatteloven (SEL), skattekontrolloven (SKL), statsskatteloven (SL) og slutteligt personskatteloven (PSL). Specialet vil først undersøge, hvorledes beskatningen af indtægter i Danmark er lovfæstet.

I grundloven, som blev stadfæstet i 1849, findes der delegationsforbuddet, som opstiller rammerne for, hvorledes beskatningsadgangen i Danmark skal behandles. Dette delegations-

⁵ (Munk-Hansen, Retsvidenskabsteori, 2018) s. 204 - 205.

⁶ (Aage Michelsen, 2019) s. 126 ff.

⁷ (Munk-Hansen, Den Juridiske Løsning, 2017) side 22.

⁸ (Munk-Hansen, Den Juridiske Løsning, 2017) side 22.

forbud i grundloven må fortsat anses for at være gældende ret, men det kan ikke selvstændigt anvendes som beskatningsregel.⁹ Med statsskatteloven, som blev indført i 1903 og senest revideret i 1922, blev der skabt et fundament, hvorpå de moderne rammer for beskatningsadgang i Danmark er opbygget. På trods af sin alder må loven fortsat anses for at være gældende ret. Statsskatteloven anvendes i dag i et mere begrænset omfang end tidligere, og kun i de tilfælde, hvor der ikke er anden speciallovgivning, som tilsiger en beskatningsadgang.¹⁰

I specialet indgår der ligeledes retspraksis, hvilket anvendes som fortolkningsbidrag til at opnå forståelse af, hvorledes de eksisterende skatteregler er fortolket ved domstolene. Den valgte retspraksis er udvalgt på baggrund af dets præjudicielle værdi.

Der vil i specialet, udover retspraksis, ligeledes anvendes andre kildeelementer, som ikke er en del af retskildehierarkiet.¹¹ De andre kildeelementer, som anvendes, vedrører således både anvendelsen af administrativ praksis afgørelser, i form af Landsskatterettens (LSR) afgørelser, og Skatterådets bindende svar. Derudover anvendes der cirkulære i form af Den Juridiske Vejledning (DJV), som er bindende for Skattestyrelsens medarbejder.¹² Der vil ligeledes anvendes juridisk litteratur, som ikke er en del af retskildehierarkiet, det benyttes dog som bidrag til fortolkning af foreliggende retskilder, samt som bidrag til den generelle forståelse.

Der anvendes således praksis fra både før 2018 og efter 2018, dog vil praksis efter 2018 bære den højeste præjudicielle værdi, som følge af en praksisændring i håndtering af kryptovalutaer.¹³

Specialet behandler ovenstående retskilder, som led i vurderingen af hvilke momenter, der benyttes ved vurdering af den enkelte speciallovgivning samt nærings- og spekulationshensigt, inden specialet videre behandler den skatteretlige afståelse af kryptovalutaer.

⁹ (Lovkvalitetsvejledningen af Justitsministeriet) afsnit 2.7.3

¹⁰ (Aage Michelsen, 2019), s. 59

¹¹ (Munk-Hansen, Den Juridiske Løsning, 2017) kap. 8

¹² (Aage Michelsen, 2019) s. 111

¹³ (Aage Michelsen, 2019) s.489

5. HVAD ER KRYPTOVALUTAER

Indeværende afsnit har til formål at skabe et kort overblik over kryptovalutaers bagvedliggende teknologi. Baggrunden for afsnittet er at give læserne og specialet en grundlæggende forståelse af, hvad kryptovalutaer er, og hvordan de er opbygget. Med denne grundlæggende forståelse på plads, vil specialet bedre kunne belyse og forstå de skatteretlige problemstillinger, som er forbundet med kryptovalutaer i det danske skatteretlige system.

Der vil ikke være en teknisk og mere dybdegående forklaring af kryptovalutaers bagvedliggende teknologi, idet dette ikke anses for værende relevant for besvarelsen af specialets problemformulering.

5.1. Valutasystemer i en digital verden

I den digitale verden anser den Europæiske Central Bank (ECB) eksistensen af tre typer virtuelle valutasystemer; Virtuel med envejspengestrømme, virtuel med tovejspengestrømme og det lukkede virtuelle valutasystem.

Det, der kendetegner det lukkede virtuelle valutasystem, er, at det nærmest ingen forbindelse har til den virkelige økonomi. Typisk vil brugere betale abonnement for brug af en tjeneste og samtidig optjene den virtuelle valuta baseret på deres præstationer i den virtuelle verden. Den optjente virtuelle valuta kan kun benyttes til at betale for varer og ydelser i det virtuelle miljø, dette er kendetegnet fra gamingverdenen, eksempelvis World of Warcraft.

Det virtuelle valutasystem med envejspengestrømme er kendetegnet ved, at det lader brugerne købe den virtuelle valuta ved veksling af en centralbank udstedte valutaer (FIAT-valuta) til den digitale valuta. Vekslingsbetingelserne er bestemt af udstederen af den virtuelle valuta. Den erhvervede virtuelle valuta vil her både kunne benyttes til at erhverve virtuelle varer og services, men kan også i særlige tilfælde anvendes til at erhverve virkelige varer og services. Der kan her ikke ske veksling fra den virtuelle valuta til en FIAT-valuta. Dette valutasystem ses anvendt af diverse konsolproducenter, eksempelvis Sony og Nintendo.

Det virtuelle valutasystem med tovejspengestrømme er kendetegnet ved, at det ikke kun lader brugere købe virtuelle valutaer med FIAT-valuta, men ligeledes giver det dem muligheden for at omveksle til FIAT-valuta igen. Dermed er der overgang mellem den virtuelle valuta og FIAT-valutaer. Dette valutasystem tillader brugerne at købe både virtuelle og virkelige varer og services. De typer kryptovaluta, som dette speciale behandler, indgår i det virtuelle valutasystem med tovejspengestrømme. Det kendetegnes ved, at der med kryptovalutaer både kan erhverves fysiske varer som pizza eller øl, men ligeledes kan virtuel kunst erhverves, samt der kan veksles til FIAT-valuta.¹⁴

¹⁴ (European Central Bank, 2012) s. 13 ff.

5.2. Kryptovalutaers bagvedliggende teknologi

Kryptovalutaers bagvedliggende teknologi er i høj grad bundet op på en teknologi, som i daglig tale går under navnet blockchain. Blockchain er baseret på en netværksteknologi, hvor der gennem to eller flere separate PC'er kan udveksles data med hinanden uden at implicere en mellemmand.

Når to kontrahenter foretager en transaktion med kryptovalutaer, så er systemet bag dem indrettet således, at transaktionen skal valideres af andre brugere i netværket. Den før omtalte transaktion vil for brugerne på netværket fremstå som en kombination af tal, hvor kombinationen så skal verificeres. Verificeringen af kombinationen sker ved, at brugerne så enten konkurrerer med hinanden om at være den første til at løse kombinationen, hvor den første til dette vil være "vinderen" (Proof of Work). En anden metode for validering sker ved, at brugerne indskyder en mængde kryptovaluta som garanti for validering, og derefter udvælges der på vilkårlig basis en eller flere godkendere, som så sammen står for validering af transaktionen (Proof of Stake).¹⁵

Uanset metoden, der benyttes til validering, så vil resultatet være det samme, idet der indsættes en ny blok i kæden af transaktioner, hvorefter denne blok ikke kan ændres igen. Systemet sikrer ligeledes ejeren af kryptovaluta mod, at uvedkommende kan få adgang til dets konti. Sikringen sker ved hjælp af en matematisk algoritme kaldet kryptografi. Formålet med kryptografi er at sikre, at ingen kan manipulere med transaktionen eller databasen over gennemførte transaktioner, altså blockchainen. Det fungerer ved, at når en transaktion er blevet gennemført, så gemmes der i den efterfølgende blok på blockchainen et unikt id, som vil blive videreført i alle efterfølgende blokke, og det samme vil ske for alle efterfølgende blokke. Hvis en person forsøger at ændre det unikke id i en tidligere blok, vil det ikke længere matche med den næste blok i systemet og hele vejen videre i systemet. Dette mismatch vil derfor blive opdaget og afvist af netværket.

Mining er en incitamentsstruktur, hvor bruger som modydelse for at stille deres computerkraft til rådighed for blockchain-databasen bliver belønnet med den pågældende kryptovaluta, for deres besvær. Dermed er brugerne af en given kryptovaluta med til at påvirke udbuddet ved at mine.¹⁶

5.3. Opbevaring af kryptovalutaer

Historisk set har mennesket, når det kommer til håndtering af valutaer, haft et behov for opbevaring af disse, oftest i en pung, hvilket ligeledes gør sig gældende, når det kommer til kryptovalutaer. Kryptovalutaers pung kaldes i daglig tale for en "wallet". En wallet kan være indrettet på en række forskellige måder. Den kan være rent digital, enten web-, mobil- eller PC-baseret, den kan være fysisk baseret i form af en harddisk, eller den kan være papirbaseret. Den væsentligste forskel fra de mere analogbaserede wallets, som papir og harddisk, til de

¹⁵ (NASDAQ, 2022)

¹⁶ (Peter Hertz, 2018) kap. 1.

digitalt baserede wallets er, at de digitalt baserede wallets ofte bliver styret af en ekstern tredjepart, som står for opbevaring af kryptovalutaerne. Brugen af digitale wallets kræver således en tillid fra ejeren til tredjeparten. Til gengæld er svagheden ved de analoge wallets, at de er afhængige af personens evne til at opbevare og sikre dem mod bortkomst eller destruktion, for hvis en harddisk går i stykker, så vil personen have tabt alle de kryptovalutaer, som var placeret på harddisken, for evigt.¹⁷

5.4. Hovedtyper af kryptovaluta

Inden for kryptovalutaer har dette speciale valgt at fokusere på de to typisk forekommende typer; unbackedcoin og stablecoin. Dette afsnit beskriver kort forskellene på de to typer af kryptovaluta. Specialet har valgt at undersøge begge typer af kryptovaluta for at give en klar forståelse af, hvorledes forskellige typer af kryptovaluta skattemæssigt behandles.

5.4.1. Unbackedcoin

Den mest udbredte type, og samtidigt nok også den mest genkendelige type af kryptovaluta, er unbackedcoin. Unbackedcoin er kendetegnet ved, at den alene er bygget op omkring en blockchainedkode, samt værdien af den er bestemt ud fra det frie marked. Det betyder, at ved køb af en kryptovaluta, som der vil kunne karakteriseres som værende en unbacked kryptovaluta, eksempelvis Bitcoin, Ethereum eller Doge-coin, så vil dens værdi kunne opleve kraftige udsving. Oprindeligt var grundidéen med unbackedcoin at sikre en demokratisering af betalinger, men sidenhen har de udviklet sig til mere at være et spekulationsobjekt.

Som nævnt i afsnittet 5.2 Kryptovalutaers bagvedliggende teknologi, så bliver unbackedcoins "minet", dermed opstår der ved "mining" nye blocks, som anses for værende en ny unbackedcoin.¹⁸

5.4.2. Stablecoin

Inden FIAT-valuta blev udbredt, var valutasystemer på tværs af verden enten produceret i ædle metaller, direkte opbundet på ædle metalleres værdi, eller opbundet på et helt tredje værdifuldt aktivs værdi. Dette har haft den konsekvens, at værdien af en valuta var afhængig af udviklingen på verdensmarkedet på det aktiv, som den var opbundet på.

Stablecoins opererer ud fra samme grundlæggende princip som historiske valutasystemer. En stablecoin er ligeledes, ligesom det tidligere historiske valutasystem, opbundet på et bagvedliggende aktiv. Modsat unbackedcoins, bliver en stablecoin ikke "minet" af et fællesskab, men kreeret af en enkelt centraliseret udsteder. Denne centraliserede udsteder vil have en mængde af det opbundne bagvedliggende aktiv, der har den samme værdi som de udstedte stablecoins. En stablecoins værdi bliver derfor på samme vis som tidligere tiders valuta påvirket af udsving i det bagvedliggende aktivs værdi på verdensmarkedet.

¹⁷ (Peter Hertz, 2018) kap. 2.

¹⁸ (Parma Bains A. I., 2022)

Stablecoins værdi er derfor ikke præget af de samme uforudsigelige udsving i kurs, som det er set med unbackedcoins.¹⁹

¹⁹ (Parma Bains A. I., 2022)

6. INDKOMSTBEGREBET OG SKATTEBEREGNING I GÆLDENDE DANSK SKATTERET

De skatteindtægter, som hvert år bidrager til at finansiere det danske velfærdssamfund, hidrører fra et væld af forskellige kilder, eksempelvis moms, aktiebeskatning, pensionsbeskatning og punktafgifter.

Den konsekvent største skatteindtægt for den danske stat har gennem de seneste 80 år været indtægter fra beskatning af indkomst.²⁰

Hvornår kan en indkomst så henregnes til at være skattepligtig i Danmark? Svaret til dette spørgsmål kan grundlæggende findes i føromtalte statsskatteloven. Statsskatteloven er den danske skattelovgivnings hovedlov. I SL §§ 4-6 oplistes de betingelser, som opstilles for en indtægt er skattepligtig.²¹ For det teoretiske indkomstbegreb, som er bagvedliggende for indkomstbegrebet i SL §§ 4-6, kan opfattes på følgende måde:

*“[...] som summen af de i en vis tidsperiode modtagende økonomiske fordele, som er af tilbagevendende karakter, og som er egnet til forbrug, uden at der derved sker forringelse af modtagerens status [...]”.*²²

Nedenstående afsnit vil give en kort introduktion til SL §§ 4-6. Bestemmelserne er centrale for forståelsen af den skattemæssige behandling af indkomst i Danmark.

Specialet vil efter en kort beskrivelse af SL §§ 4-6 foretage en behandling af relevante bestemmelser i henholdsvis aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og personskatteloven i relation til behandling af unbacked- og stablecoins. Herefter vil specialet have et særligt fokus på at behandle de skatteretlige begreber næring og spekulation, som findes i SL § 5, stk. 1, litra a og deres relation til det skatteretlige indkomstbegreb. Dette leder til den endelige besvarelse af specialets problemformulering.

²⁰ (Danmarks Statistik, u.d.)

²¹ (Aage Michelsen, 2019) s. 59

²² (Aage Michelsen, 2019) s. 154

6.1. Den positive begrebsbestemmelse

I SL § 4 opremses der en ikke-udtømmende liste af indtægter, som kan henregnes til det skattepligtige indkomstbegreb. Ved en ikke-udtømmende opremsning har det den konsekvens, at indtægter, som ikke er nævnt i SL § 4, fortsat kan risikere at skulle henregnes til det skattepligtige indkomstbegreb.²³

Udgangspunktet i SL § 4 er, at alle indkomster, som en skatteyder i Danmark optjener både indenfor og udenfor Danmarks grænser, skal henføres i den skattepligtige indkomst. Som følge heraf er SL § 4 at regne som generelt hjemmelsgrundlag for globalindkomstprincippet, dermed er anvendelsesgrundlaget for SL § 4 bredt.

Globalindkomstprincippet har den skatteretlige virkning, at indkomst, som en skatteyder erhverver uden for Danmarks grænser, skal medtages i opgørelsen af skatteydere skattepligtige indkomst. Medtagningen af de udenlandske indtægter skal ske på lige fod med de indenlandske indtægter.²⁴

Indtægterne i SL § 4 skal således anses for at være en bruttoindtægt, hvilket vil sige, at der endnu ikke er foretaget modregning af hvilke omkostninger, der har været i forbindelse med erhvervelse af indtægten. SL § 4 kan ikke stå alene, når det kommer til opgørelsen af bruttoindtægterne, den skal sammenholdes med SL § 5 for at give den endelige opgørelse af bruttoindkomsten.²⁵

6.2. Den negative begrebsbestemmelse

I SL § 5 foretages en negativ afgrænsning af det skattepligtige indkomstbegreb, hvor udgangspunktet er, at indkomster omfattet af SL § 5 er skattefrie. For nærværende speciale fokuseres der på SL § 5, stk. 1, litra a. I denne bestemmelse findes der en umiddelbar begrænsning for beskatning af avancer og tab forbundet med salg af formuegoder, uanset om godet er anvendt erhvervsmæssigt eller privat. Hovedreglen i denne bestemmelse er, at avancer fra køb og salg af formuegoder ikke skal påvirke indkomstopgørelsen, og dermed skal der hverken ske beskatning eller ydes fradrag. Dog er der hertil to undtagelser; den første undtagelse følger så vidt allerede af SL § 4, da denne undtagelse sigter at ramme formuegoder der er handlet, hvor dette er en del af skatteydere næringsvej. Den anden undtagelse er de tilfælde, hvor skatteyderen har erhvervet et formuegode som led i spekulation. Der skal dermed have været en spekulationshensigt på erhvervelsestidspunktet. Dette behandles nærmere i afsnit 7.3, Nærings- og spekulationsbegrebet i gældende dansk skatteret.²⁶

²³ (Aage Michelsen, 2019) s. 156

²⁴ (Aage Michelsen, 2019) s. 161

²⁵ (Aage Michelsen, 2019) s.269

²⁶ (Aage Michelsen, 2019) s. 158-160

6.3. Den fradragsberettigede begrebsbestemmelse

Af SL § 6 fremgår det, at der i statsskatteloven er hjemmel til fradrag af specifikke omkostninger. Fradraget som gives i SL § 6 er for omkostninger, som er benyttet i direkte og umiddelbar forbindelse med erhvervelse af indkomst.

Særligt relevant for dette speciales problemstilling er den adgang, der hjemles i SL § 6, stk. 1, litra a, for med hjemmel i SL § 6, stk. 1, litra a kan skatteyder få fradrag for de driftsomkostninger, vedkommende har haft. Det følger direkte af bestemmelsens ordlyd, at fradraget vedrører de udgifter, som skatteyder har haft i årets løb i forbindelse med at erhverve, sikre eller vedligeholde indkomst.

Der findes righoldig praksis vedrørende rækkevidden af driftsomkostningsbegrebet i SL § 6. I relation til kryptovaluta opstår spørgsmålet om, hvorvidt tab på kryptovaluta kan anses for værende driftstab og derved give fuldt fradrag i beregningen af nettoopgørelsen. Dette må forsøges besvares ud fra følgende betingelser; det realiserede tab skal vedrøre skatteydernes næringsvej og være et udslag af den sædvanlige driftsrisiko i forbindelse med udøvelse af handel med kryptovaluta.²⁷ Der foretages således en bruttoopgørelse af skatteydernes fradragsberettigede omkostninger.

Den skattepligtige indkomst i henhold til statsskatteloven skal således anses for at være skattepligtige indtægter omfattet af SL § 4, sammenholdt med fritagne indtægter i SL § 5, hermed vil skatteyder kunne opgøre en bruttoindkomst. Fra denne skal så fratrækkes de opgjorte driftsomkostninger og andre fradragsberettigede beløb i SL § 6.

Skatteyder vil efter dette kunne opgøre en nettoindkomst, som er skattepligtig, i henhold til SL §§ 4-6.²⁸

6.4. Skatteberegningen

Det er en forudsætning for den videre belysning af problemstillingen at have et grundlæggende kendskab til opbygningen, samt hvordan skatteberegningen foretages i det danske skattesystem. Hertil må der foretages en gennemgang af hvilke skatter, der indgår i den samlede beskatning, samt hvilke typer fradrag der findes, og hvornår disse kan tilkendes.

Det danske skattesystem består af flere forskellige typer indkomster. Ved skattereformen i 1987, med personskattelovens indførsel, blev indkomstbegrebet tredelt til personlig indkomst, kapitalindkomst og den skattepligtige indkomst, hvor sidstnævnte er summen af de to forannævnte. Sidenhen er der sket yderligere opsplitting af indkomsttyperne, hvorefter aktie- og CFC-indkomst anses for selvstændige indkomsttyper. Der er i dag således fem indkomsttyper, hvilket ligeledes afspejles i personskatteloven.²⁹ Indkomstopdelingen har betydning for, hvorledes der kan ske tilkendelse af fradrag.

²⁷ (Den Juridiske Vejledning) afsnit C.C.2.2.3.1

²⁸ (Den Juridiske Vejledning) afsnit C.C. 2.2.1.1

²⁹ (Christensen, 2003)

Udover opdelingen er det tilsvarende relevant at have kendskab til de gældende skattesatser, hvormed der beskattes i relation til disse indkomsttyper.

Gældende for personlig indkomst er marginalsatten pr. 2023 som minimum er 38,3 % inkl. AM-bidrag³⁰ og maksimalt 55,9 % inkl. AM-bidrag. AM-bidrag betales kun i de tilfælde, hvor der foreligger en indkomst af erhvervsmæssig tilknytning, eksempelvis løn- eller honorarindkomst. Foreligger der en indkomst, som ikke er AM-bidragspligtig, vil marginalsatten pr. 2023 som minimum udgøre 37,1 % og maksimalt udgøre 52,1 %. Eksempelvis er indkomst der stammer fra spekulation ikke AM-bidragspligtig.³¹ For kapitalindkomst skal der ved opgørelse af marginalsatten pr. 2023 ske en sondring mellem positiv og negativ nettokapitalindkomst. For den negative nettokapitalindkomst gælder det, at dette danner grundlag for et yderligere nedslag med 8 % i en række skatter som nævnt i personskatteloven. Omvendt er marginalsatten pr. 2023 for positiv nettokapitalindkomst som minimum 37,1 % og maksimalt 42 %.

Hvis der foreligger en aktieindkomst, vil der her først skulle ses på størrelsen af aktieindkomsten, hvilket skyldes, at der i dansk skatteret foreligger en progressionsgrænse. For aktieindkomst under progressionsgrænsen skal der ske beskatning med en skatteprocent på 27 %. Foreligger der en aktieindkomst, som overstiger progressionsgrænsen, så vil der først ske beskatning med 27 % af beløbet op til progressionsgrænsen, og det overstigende beløb beskattes derefter med 42 %.

Fradrag kan i dansk skatteret tilkendes med udgangspunkt i SL § 6, se hertil afsnit 6.3, Den fradragsberettigede begrebsbestemmelse. Fradrag er et udtryk for et beløb, som skal fratrækkes før skatteberegningen. Fradrag kan have forskellige skattemæssige værdier. Der findes fradrag, som giver fuld modregningsadgang, disse er eksempelvis fradrag i den personlige indkomst, jf. PSL § 3 eller kapitalindkomst, jf. PSL § 4. Der findes udover disse fradrag ligeledes fradrag, som kun giver en begrænset modregningsadgang, disse benævnes som ligningsmæssige fradrag. Den skattemæssige værdi af et ligningsmæssigt fradrag opgøres ved beregning skatteprocenten for kommune- og kirkeskat. Det ligningsmæssige fradrags formål er at skabe en udligning af betalt kommune- og kirkeskat. Landsgennemsnittet for kommune- og kirkeskat udgør pr. 2023 cirka 25 %, hvorfor dette vil ses anvendt som den skattemæssige værdi af ligningsmæssigt fradrag gennem dette speciale.³²

³⁰ Arbejdsmarkedsbidrag, udgør pr. 2023. 8% før beregning af skat.

³¹ Arbejdsmarkedsbidragsloven

³² (Skatteministeriet, 2023)

7. DEN SKATTERETLIGE KVALIFIKATION AF KRYPTOVALUTAER

7.1. Aktieavancebeskatningsloven i relation til kryptovaluta

Nærværende afsnit beskriver og behandler aktieavancebeskatningslovens baggrund, samt udstrækningen af dens anvendelsesområde i forhold til kryptovaluta.

Kapitaltab og -gevinster, som opnås ved afståelse af aktier, anparter, andelsbeviser og lignende værdipapir, beskattes med hjemmel i aktieavancebeskatningsloven. Særskilt beskatning af ovennævnte aktiver blev indført ved lov i 1981 med implementeringen af aktieavancebeskatningsloven.

Aktieavancebeskatningsloven er således det skatteretlige regelsæt, som giver hjemmel til beskatning af ovennævnte aktiver, hvorefter den skattemæssige opgørelse sker efter personskatteloven. Reglerne i aktieavancebeskatningsloven skal således ses som værende udtømmende, hvilket betyder, at afståelse af ovennævnte aktiver ikke skatteretligt skal kvalificeres under statsskatteloven. Falder et aktiv således uden for aktieavancebeskatningslovens anvendelsesområde, vil den skatteretlige kvalifikation af aktivet skulle ske efter enten et andet specialregelsæt, jf. lex specialis, eller efter statsskattelovens regler.³³

7.1.1. Aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 2

Af ABL § 1, stk. 2 følger det, at anvendelsesområdet for lovens regler om aktier tilsvarende finder anvendelse på anparter, andelsbeviser, omsættelige investeringsbeviser og lignende værdipapir.

Som tidligere beskrevet i afsnit 5, HVAD ER KRYPTOVALUTAER, gælder det, at der ved ejerskab af unbacked- og stablecoins i udgangspunktet ikke opnås en indflydelse på et selskabs forhold, samt opnås der ikke en rettighed til at modtage udbytte ved udlodning eller andel i likvidationsprovenu ved likvidation af et selskab. En aktie, anpart, andelsbevis mm. er kendetegnet ved, at der ved ejerskab af disse opnås adgang til medbestemmelse, samt økonomiske rettigheder i form af adgang til enten udbytte eller likvidationsprovenu. I og med unbacked- og stablecoins som nævnt ikke giver disse selskabsretlige beføjelser, må unbacked- og stablecoins således ikke anses for at kunne klassificeres som en af disse.

Det fremgår tillige videre af bestemmelsen, at investeringsbeviser ligeledes er omfattet. Ejerskab af et investeringsbevis giver ikke direkte adgang til medbestemmelse i selskaber,

³³ (Aage Michelsen, 2019) s. 604-605

men adgang til medbestemmelse i investeringsforeningen, jf. lov om investeringsforeninger. Unbacked- og stablecoins vil således med samme begrundelse som ved de ovenstående ved aktier, anparter og andelsbeviser ikke kunne klassificeres som værende et investeringsbevis.

Dermed vil det for, at unbacked- og stablecoins skatteretligt kan behandles efter aktieavancebeskatningsloven kræve, at disse kan omfattes af den opsamlende formulering ”*lignende værdipapir*”. I praksis er der set eksempler på, hvad der må anses for at være omfattet af denne bestemmelse.

Spørgsmålet om, hvornår noget kan anses for at være omfattet af ”*lignende værdipapirer*”, blev i 2004 behandlet af Højesteret i afgørelsen SKM2004.259.HR:

Der var af kunder i Fondsbørsveksleren blevet indbetalt et kontant indskud og et årligt kontingent til Fondsbørsvekslerernes Garantifond (Garantifond). Indskuddet og kontingentet skulle sikre kunderne mod tab. ophørte en kunde med medlemskab, blev det kontante indskud udbetalt til medlemmet. Som følge af lovkrav blev sikringskravet ophævet og der blev på generalforsamlingen bestemt at formuen skulle udbetales. E, som var medlem på likvidationen af Garantifonden, fik udbetalt 400.000 kr. Skatteministeriet mente at dette skulle anses for at være skattepligtig indtægt, da der ikke inden generalforsamlingen, havde forelagt et forventet retskrav om andel i hele Garantifondens formue, men kun det kontante indskud.

Højesteret gav Skatteministeriet medhold i, at på baggrund af det manglende retskrav inden generalforsamlingen, så skulle udbetalingen behandles efter SL § 4, og ikke efter ABL § 1, stk. 2.

Følgende kan ud fra Højesterets afgørelse tolkes; hvis der ved indmeldelse foreligger et forventet retskrav om ejerskab af en andel af selskabets formue ved opløsning, så kan en udbetaling behandles efter ABL § 1, stk. 2, som var det et lignende værdipapir. Det bør tillige ikke være et krav, at udlodningen kan omsættes for, at det er omfattet af ABL § 1, stk. 2.

Det afgørende moment må på baggrund af Højesterets afsigelse anses for at være den retlig begrundede forventning om at modtage en andel af selskabets formue ved likvidation.

I tillæg til Højesterets afgørelse fra 2004, kan nævnes Østre Landsret fra 2014, SKM 2014.702.ØLR.

Sagen vedrører overdragelse af et andelsbevis til en brugsret til havelod i en andelskolonihaveforening. Der var tvivl om, hvorledes den skattemæssige behandling af et salg af kolonihavehus og tilknyttede andelsbevis i haveforeningen. Der var i særdeleshed tvivl om hvordan andelsbeviset skulle behandles skattemæssigt, for andelsbeviset gav brugsadgang til havelodden som var noteret på beviset. Tillige var der i foreningens vedtægter, at ved opløsning af haveforeningen skulle ske udlodning af den resterende nettoformue til andelshaverne. Heri kom Østre Landsret frem til, at salg af selve kolonihavehuset ikke er omfattet af reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Selve huset skulle behandles efter reglerne i EBL, mens en overdragelse af andelsbeviset, rent skatteretligt, er omfattet af ABL § 1, stk. 2.

Begrundelsen herfor var, at andelsbeviserne i henhold til vedtægterne var berettigede til en andel af nettoformuen i foreningen i tilfælde af foreningens opløsning. Endvidere påpeger Landsretten også, at der i de specielle bemærkninger til lovforslag nr. 78, fremsat d. 16. november 2005 fremgår, at for så vidt angår andelsbeviser dækker det ikke kun over andelsbeviser til erhvervsdrivende andelsselskaber, men også andelsbeviser gældende for andelsboligforeninger og andelshaveforeninger, hvorfor disse kan være omfattet af aktieavancebeskatningslovens regler for beskatning.

På baggrund af den udvalgte retspraksis fra henholdsvis Højesteret og Østre Landsret er det således muligt at påvise, hvordan formuleringen *"lignende værdipapir"* i ABL § 1, stk. 2 skal forstås. Lignende værdipapir i ABL § 1, stk. 2, må skulle forstås som et værdipapir, der ved ejerskab giver adgang til at modtage udlodning af skattesubjektets formue ved likvidation.

Af en nyligt afsagt Højesterets afgørelse fra 2023 understreges dette synspunkt i begrundelsen for sagens resultat. Højesteret udtaler her, at formuleringen *"lignende værdipapir"* i henholdsvis ligningsloven, aktieavancebeskatningsloven og betænkning nr. 856/1978, ikke er defineret, hvilket således indebærer, at "værdipapir" skal fortolkes i overensstemmelse med den tidligere lov om særlig indkomstskat, hvori det er anført, at værdipapiret skal give indehaveren egentlig andelsret i det pågældende selskab, således vedkommende er lodtager til en del af formuen. I forlængelse hertil tog Højesteret stilling til, hvornår et værdipapir kan anses for "lignende", her skal der lægges vægt på de rettigheder, som den pågældende ejer af værdipapiret har i selskabet, herunder adgang til udlodning af formueandel ved likvidation. Endvidere skal der være tilknyttet en adgang til at overdrage eller omsætte værdipapiret.³⁴

Højesteret afslutter definitionen af lignende værdipapir med at udtale, at det beror på en samlet vurdering, som der ikke på forhånd kan opstilles ufravigelige betingelser for.

Af denne nye retspraksis fra 2023 må det lægges til grund, at lignende værdipapir skal give adgang til både udlodning ved likvidation, samt skal have en form for omsættelighed.

Ovenstående retspraksis kan sættes i relation til, hvorvidt unbacked- og stablecoin kan være omfattet af ABL § 1, stk. 2. Følgende parametre må anses for ikke at kunne opfyldes ved ejerskab af unbacked- og stablecoins; unbacked- og stablecoins giver dels ikke adgang til andel i formue ved likvidation af skattesubjekt, hvilket først og fremmest skyldes, at der ikke foreligger et bagvedliggende skattesubjekt, der kan opløses ved likvidation. Unbacked- og stablecoins kan dog omsættes på samme vis som både aktier, andelsbeviser og lignende værdipapir, men fordi der ved ejerskab af unbacked- og stablecoins ikke foreligger ejerskab i form af et bagvedliggende skattesubjekt, må unbacked- og stablecoins ikke kunne anses for i almindelighed at være omfattet af reglerne i ABL § 1, stk. 2.

³⁴ U.2023.1495.H

7.1.2. Aktieavancebeskatningslovens §1, stk. 3 & 4

Aktieavancebeskatningslovens beskatter udover aktier, anparter, andelsbeviser, omsættelige investeringsbeviser og lignende værdipapir, ligeledes konvertible obligationer i ABL § 1, stk. 3 og tegningsretter til aktier, konvertible obligationer og ret til fondsaktier i ABL § 1, stk. 4.

Til kvalificering af kryptovaluta i skatteretlige henseender, må det ligeledes undersøges om unbacked- og stablecoins kan være omfattet af de to ovenfor nævnte bestemmelser.

I ABL § 1, stk. 3 og 4 behandles konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer. En konvertibel obligation er et gældsbrev, som giver långiveren ret til, men ikke pligt til, at konvertere fordringen til aktier i det omhandlende juridiske skattesubjekt på et senere aftalt tidspunkt. Ved optagelsen af et lån i form af et konvertibelt gældsbrev, vil der være indgået aftale om den senere kurs, hvortil der kan ske konvertering. Kursen for konverteringen kan være aftalt til enten kurs pari eller en anden aftalt kurs.

Aktieavancebeskatningslovens regler for konvertible obligationer, finder derfor kun anvendelse i tilfælde for indfrielse, når denne kontante indfrielse finder sted på det på forhånd aftalte indfrielsestidspunkt.³⁵

I henhold til lovgivers bemærkninger er det således muligt opstilles følgende to betingelser for konvertible obligationer:

- 1) Der skal foreligge en fordring mod det udstedende selskab på fordringens pålydende
- 2) Indehaveren af denne fordring har ret til at forlange fordringen konverteret til kapitalandele i selskabet, herunder skal denne ret til konvertering være reel.

Unbacked- og stablecoins må anses for ikke at opfylde de kriterier, som der af lovgiver er opstillet for konvertible obligationer. Ejerskab af enten en unbacked- eller stablecoin kan ikke medføre en fordring mod et juridisk skattesubjekt. Netop på baggrund af den manglende fordring, vil der ikke foreligge en konverteringsmulighed. Derfor kan unbacked- og stablecoins ikke skatteretligt kvalificeres som værende en konvertibel obligation efter ABL § 1, stk. 3 og 4.

Ligeledes nævnes der i ABL § 1, stk. 4 tegningsretter til aktier og ret til fondsaktier. Ved tegningsret til aktier forstås den ret, der tildeles et selskabs aktionærer til at kunne tegne nye aktier i forbindelse med udvidelse af selskabets aktiekapital. En sådan tegningsret kan være købt eller tildelt en aktionær. En tegningsret kan af selskabets aktionærer afstås som et almindeligt formuegode eller selv udnytte tegningsretten. Afstås en tildelt tegningsret, anses anskaffelsessummen til en værdi på 0 kr. Hvis der sker afståelse af en købt tegningsret, så anses anskaffelsessummen til en værdi svarende til faktiske købesum.

Analogien bag en tegningsret kan ses gengivet i skabelsen af en unbackedcoin. Her vil det være muligt at sætte lighedstegn mellem det at "mine" en unbackedcoin og tegne en aktie.

³⁵ (LFF 2005-11-16 nr. 78) bemærkning til § 1, stk. 3.

I teorien har alle med evner og teknisk kapacitet ret til at "mine" en unbackedcoin, ligesom ved tegning af en aktie, hvor alle med den tildelte tegningsret har ret til at tegne en aktie.

Ved mining af en unbackedcoin generes der er et nyt aktiv i form af en kryptoblock, som efterfølgende kan omsættes af ejeren. Tilsvarende vil der ved en udnyttet tegningsret generes et nyt aktiv i form af en aktie, og denne aktie vil efterfølgende kunne omsættes af ejeren.

På trods af denne lidt søgte lighed, må en unbackedcoin ikke kunne anses for at kunne sidestilles med en tegningsret i ABL § 1, stk. 4 forstand. En unbackedcoin giver ikke ejerandel i et juridisk skattesubjekt, som en tilsvarende udnyttet tegningsret på aktier ville give. Ydermere vil det manglende ejerskab i et bagvedliggende juridisk skattesubjekt medføre, at ejeren af en unbackedcoin ikke opnår de beføjelser, som ville karakterisere en aktie. Ejeren opnår ikke en ret til en andel af formuen ved likvidation af juridiske skattesubjekt, i og med et sådan juridisk skattesubjekt ikke findes.

En unbackedcoin kan således ikke skatteretlig kvalificeres som en aktie tegningsret som omfattet i ABL § 1, stk. 4.

Stablecoins adskiller sig som sagt fra de unbackedcoins i og med, at de ikke bliver "minet" på samme vis, hvorfor det ikke er muligt at opnå den samme ret til at "mine" en stablecoin. Den manglende "mining" af stablecoins medfører ligeledes, at der ikke foreligger mulighed for at "tegne" disse, hvorfor de modsat unbackedcoins ikke opfylder det i aktieavancebeskatningslovens opstillede kriterie for tegning af et nyt aktiv. Stablecoins kan ligesom unbackedcoins ikke skatteretligt kvalificeres som en aktie tegningsret omfattet af ABL § 1, stk. 4.

7.1.3. Skatteretlig kvalifikation efter Aktieavancebeskatningsloven

På grundlag af ovenstående må det udledes, at unbacked- og stablecoins ej skatteretligt kan kvalificeres som omfattet af reglerne der findes i aktieavancebeskatningsloven. Unbacked- og stablecoins vil derfor skulle forsøges skatteretligt kvalificeret under anden speciallovgivning i skatteretten. Er dette ikke muligt, må det som følge af opbygningen i det danske skattesystem skulle henføres tilbage til en skattemæssig behandling efter udgangspunktet i statsskatte- loven.

7.2. Kursgevinstloven i relation til kryptovaluta

Som nævnt i ovenstående afsnit, hvor i unbacked- og stablecoins blev udelukket fra at være omfattet af aktieavancebeskatningsloven, vil dette afsnit undersøge muligheden for, hvorvidt unbacked- og stablecoins skatteretligt kan kvalificeres i en anden skatteretlig speciallov, kursgevinstloven.

Kursgevinstloven er den danske speciallovgivning, som giver hjemmel til at beskatte kursgevinster og kurstab på fordringer af finansiell karakter, gæld og finansielle instrumenter, hvor den skattemæssige opgørelse af disse sker efter reglerne i personskatteloven, se hertil afsnit 7.4, Personskatteloven i relation til kryptovaluta.

For specialets videre behandling, vil der blive foretaget en skatteretlig kvalifikation af kryptovaluta i henhold til kursgevinstlovens anvendelsesområde. Hvis kryptovaluta falder uden for anvendelsesområdet i kursgevinstloven, vil hjemlen til beskatning findes i statsskatte-loven.

7.2.1. Lovens anvendelsesområde

KGL § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, tilsiger, at bestemmelsen alene gælder for afståelse og indfrielse af fordringer samt eftergivelse af gæld, som har pengemæssig karakter. Det er således nødvendigt at afdække, hvorvidt unbacked- og stablecoins kan anses for at have karakter af værende penge for derved at kunne omfattes af KGL § 1, stk. 1, nr. 1 og 2.

I 1997 blev kursgevinstloven revideret. Reglerne i den reviderede lov fra 1997 er i høj grad baseret på de hidtil gældende regler, hvorfor cirkulære til den forhenværende kursgevinstlov fortsat kan anvendes som fortolkningsbidrag til den nuværende kursgevinstlov. Dermed vil fortolkning og praksis fra den "gamle" kursgevinstlov fortsat have relevans i dag.³⁶

Det følger af cirk. Nr. 134 af 1992-07-29, at KGL § 1, stk. 1, nr. 1 og 2 kun finder anvendelse på pengefordringer og gæld, der kan opgøres i penge. Endvidere fremgår det, at der skal foreligge et retligt krav mod betaling i penge. Det fremgår videre af cirkulæret, at både fordringer og gæld i danske kroner og fordringer og gæld i fremmed valuta er omfattet af reglerne i kursgevinstloven. Heraf må det kunne fortolkes, at når den danske krone specifikt er nævnt, og der med dette henvises til en møntfod udstedt af den danske nationalbank, må det samme gøre sig gældende vedrørende formuleringen "fremmed valuta". Formuleringen i cirkulæret må således fortolkes som en møntfod der er udstedt af en fremmed stats nationalbank. Denne fortolkning må støttes på fortolkningsprincipperne kendt fra dansk skatteret.³⁷

Hvis en lempeligere fortolkning af formuleringen "fremmed valuta" medfører, at en skatteyder med kryptoaktiver vil kunne opnå en mere fordelagtig beskatning, idet den maksimale beskatning vil falde fra op til 52%, ned til 42%, som er den maksimale beskatning af kapitalgevinster, må der ses på, hvad lovgivers formål med bestemmelsen har været. Det må kunne lægges til grund, at kryptovaluta ikke har været med i lovgivers overvejelser, eftersom cirkulæret er fra 1992 og kryptovaluta først blev introduceret omkring år 2009. Formuleringen i cirkulæret, sammenholdt med ordlyden i bestemmelsen og formålsfortolkning, må således føre til, at der med fremmed valuta må menes en møntfod, som er udstedt af en centralbank.

Praksis vedrørende beskatning af kryptovaluta må ligeledes siges at tale for, at kryptovaluta ikke skal anses som penge i relation til reglerne i kursgevinstloven. Denne forståelse må siges at kunne udledes ved, at praksis generelt taler for et udgangspunkt, hvor kryptovaluta skal beskattes som spekulationsbeskatning efter SL § 5, stk.1, litra a. Endvidere er det Landsskatterettens opfattelse, at Bitcoins er et formuegode, hvilket følger af SKM 2021.240 LSR, "*Bitcoins er et formuegode, der ikke er omfattet af kursgevinstloven, jf. SKM 2014.226*

³⁶ (Aage Michelsen, 2019) s. 648

³⁷ (Aage Michelsen, 2019) s. 126 ff.

SR, eller anden særlovgivning på skatterettens område". Som det fremgår, henviser Landsskatteretten til det bindende svar, SKM 2014.226 SR, hvori skattekontrollovens bestemmelser bliver behandlet grundet spørgsmålet om, hvorvidt kryptovaluta kan anvendes til indkomstopgørelsens afregning. I det bindende svar henvises der til den tidligere skattekontrollov af 31-10-2013, § 3 C, stk. 7. Denne bestemmelse er i dag at finde i SKL § 31, stk. 1. Bestemmelsen angiver, hvorledes omregning af resultatet skal ske til danske kroner, hvis der anvendes en fremmed valuta. Omregningen af denne fremmede valuta skal ske på baggrund af en valutakurs, der er fastsat af en centralbank.

Da en unbacked kryptovalutas kurs ikke fastsættes af en centralbank, men alene er drevet af udbud og efterspørgsel på et decentraliseret niveau, jf. afsnit 5, HVAD ER KRYPTOVALUTAER, vil unbackedcoins skatteretligt ikke kunne anses som værende penge, hvorfor de ikke kan kvalificeres under KGL § 1, stk. 1, nr. 1 og 2 på nuværende tidspunkt. Det samme må være gældende ved stablecoins, idet kursen på disse fastsættes med udgangspunkt i et underliggende aktiv, hvorfor kursen ej heller direkte er fastsat af en centralbank.

I KGL § 1, stk. 1, nr. 3 findes hjemlen for beskatning af terminskontrakter, købe- og salgsretter efter kursgevinstlovens regler. Selve beskatningsstrukturen, samt definitionen af, hvornår en kontrakt anses for at være omfattet af reglerne om finansielle kontrakter, findes i KGL § 29.

Baggrunden for indførelsen af beskatningsadgangen til finansielle kontrakter skyldes, at disse blev mere almindelige i 1980'erne. Oprindeligt blev finansielle kontrakter indgået med henblik på at sikre en fremtidig levering af et mere lavpraktisk aktiv til en forhåndsbestemt pris. Det kunne eksempelvis være en aftale om levering af korn eller levering af et andet aktiv, der skulle tjene et praktisk formål. Anvendelsen af finansielle kontrakter har siden ændret sig, idet de nuværende finansielle kontrakter ofte er baseret på underliggende aktiver, såsom varer, valuta, fordringer, indekser, renter eller aktier.³⁸

7.2.2. Generelt om finansielle kontrakter

Af KGL § 29 fremgår det, at skattepligtige, som er omfattet af KGL §§ 2 eller 12, skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køb- og salgsretter ved opgørelse af den skattepligtige indkomst. Omfattet af KGL § 2 er selskaber, fonde og foreninger mv., der er omfattet af selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven. Omfattet af KGL § 12 er personer, der er omfattet af kildeskatteloven, samt dødsboer, der er omfattet af dødsboskatteloven. Den omfattede kreds af skattepligtige i kursgevinstloven kan endvidere findes i forarbejderne til loven, nærmere specifikt i cirk. 134 af 1992-07-29, pkt. 7:

"Kredsen af skattepligtige, der er omfattet af reglerne om fordringer og gæld, er selskaber, foreninger, fonde, personer og dødsboer, der er fuldt skattepligtige her til landet. Personer og selskaber m.v., der ikke er fuldt skattepligtige her til landet, omfattes dog også af loven, hvis de pågældende har fast driftssted her i landet, og fordringen eller gælden har tilknytning til virksomheden."

³⁸ (Aage Michelsen, 2019) s. 647

Det kan dermed lægges til grund, at fysiske såvel juridiske personer, der er skattepligtige til Danmark, er omfattet af KGL § 29.

Som nævnt ovenfor gælder KGL § 29 for både terminskontrakter, købs- og salgsretter og strukturerede fordringer. Det er nærmere beskrevet i litteraturen, at en finansiell kontrakt ikke alene kan vurderes ud fra dens benævnelse. Det er dermed nødvendigt at foretage en konkret vurdering af det retlige indhold i kontrakterne, for derigennem at kunne afgøre, hvorvidt en kontrakt er omfattet af KGL § 29.³⁹

I et retsforhold omfattet af KGL § 29 vil der indgå minimum to parter i aftaleforholdet. Der vil typisk være en part som ønsker at erhverve gevinst på det omhandlende aktiv i den finansielle kontrakt, denne betegnes som indehaveren af den finansielle kontrakt. Modparten vil være den der tilbyder at handle det omhandlende aktiv til en nærmere fastsat pris på et senere tidspunkt. Denne betegnes som udstederen af den finansielle kontrakt.

KGL § 29, stk. 1 er den første del i forhold til, hvorledes der i dansk skatteret behandles gevinster og tab på finansielle kontrakter. Som det nævnes senere i afsnittene om terminskontrakter samt købs- og salgsretter, sondres der mellem disse typer. I KGL § 29, stk. 3 findes definitionen af, hvornår en aftale er en struktureret fordring.

Det fremgår ikke nærmere af bestemmelsens ordlyd, hvilke betingelser der skal være opfyldt, før et finansielt instrument kan karakteriseres som en finansiell kontrakt. Der må således opstilles kriterier ud fra forarbejderne til KGL § 29, heraf fremgår det at;

“[...] der skal foreligge en aftale, mens rene tilbud, hvorpå der ikke foreligger nogen accept enten fra enkeltpersoner eller efter vedtagelse på f.eks. et selskabs generalforsamling, ikke er omfattet. Det er uden betydning, om der er tale om en skriftlig eller en mundtlig aftale, [...]”⁴⁰

Formuleringen i pkt. 116 til cirk. 134, af 1992-07-29 må skulle forstås på følgende vis; der skal være tale om en bindende aftale indgået mellem to eller flere parter, det vil sige, at den omhandlende aftale skal være i overensstemmelse med AFTL § 1, hvori et tilbud og svar på tilbud er bindende for afgiveren. Dermed kan et finansielt instrument, som ikke er gyldigt aftalt efter aftaleloven, ikke anses for at være omfattet af kursgevinstloven, da der i sådan et tilfælde ikke siges at foreligge en finansiell kontrakt. Tillige forudsættes det hertil, at aftaleparterne må besidde de nødvendige kompetencer til at måtte indgå i et retsforhold. Foreligger der ikke de nødvendige kompetencer til at indgå i et retsforhold, vil en aftale ligeledes være ugyldig i aftaleretlig forstand. I overensstemmelse med de generelle danske aftaleretlige regler, er der ikke i pkt. 116 til cirk. 134, af 1992-07-29 indsat formkrav til, hvorledes en finansiell kontrakt kan udarbejdes. En finansiell kontrakt kan således både være udfærdiget skriftligt såvel som mundtligt.

For et finansielt instrument kan være en finansiell kontrakt forudsætter det, at der foreligger en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet. Foreligger der ikke en sådan

³⁹ (Dyppel, 2012) s. 69

⁴⁰ Pkt. 116 cirk. 134, af 1992-07-29

tidsmæssig forskydning, vil der således ikke være tale om et finansielt instrument, der kan anses for at være en finansiell kontrakt. Dette krav til den tidsmæssige forskydning findes i lovforarbejderne til kursgevinstloven, pkt. 117, cirk. 134, af 1992-07-29. Det fremgår dog eksplicit af KGL § 29, stk. 2, at gældende for terminskontrakter er det, at den tidsmæssige forskydning ikke må være af en karakter der er sædvanlig på området.

I lovforarbejderne til kursgevinstloven, pkt. 117 cirk. 134, af 1992-07-29 fremgår der ligeledes eksempler på, hvilke aktiver der kan omfattes i en finansiell kontrakt, hvorfor det på baggrund af punktets oplysningsform må anses for at være en ikke-udtømmende liste af både fysiske og syntetiske aktiver, da der kun gives eksempler på omfattede aktiver. Denne oplysning umuliggør således ikke inddragelsen af unbacked- og stablecoins i en finansiell kontrakt. Det må derfor være muligt at udfærdige en finansiell kontrakt med enten en unbacked- eller en stablecoin som kontraktens underliggende aktiv.

Den sidste betingelse der opstilles i forarbejderne til kursgevinstloven, før en aftale kan være en finansiell kontrakt, fremgår af pkt. 120 og 122, cirk. 134 af 1992-07-29. I disse punkter betinges det, at der aftales en fremtidig pris eller et beregningsgrundlag for den fremtidige pris. For beregningsgrundlaget kan anvendes i forbindelse med finansielle kontrakter kræves det, at beregningsgrundlaget er knyttet til en formel med nærmere fastsatte regler. I henhold til pkt. 124, cirk. 134 af 1992-07-29 så kan en aktionæroverenskomst med beregning af selskabets fremtidige værdi ikke anses for at være en finansiell kontrakt.

I tillæg til ovenstående fremgår det af pkt. 117 i cirk. 134, af 1992-07-29, at opfyldelse af en finansiell kontrakt kan ske på flere måder. Opfyldelse kan enten ske ved levering (overdragelse) af det bagvedliggende aktiv til indehaveren af den finansielle kontrakt. Opfyldelse af kontrakten kan ligeledes ske ved, at der på udløbsdagen eller afviklingsdagen sker differenceafregninger. Differenceafregning medfører, at indehaveren af den finansielle kontrakt kan modtage gevinst i form af forskellen mellem den aftalte pris og markedsprisen, hvor hvis omvendt skal indehaveren ved tab betale forskellen mellem markedsprisen og den aftalte pris til udstederen af den finansielle kontrakt. Dette har Skatterådet tidligere bekræftet i det bindende svar, SKM. 2018.130 SR, hvor der skete differenceafregning på unbacked-coins.

Opsummeret kan der opstilles følgende betingelser for, at et finansielt instrument kan anses for at være en finansiell kontrakt i henhold KGL § 29; 1) Der skal foreliggende en gyldig indgåede aftale, der opfylder de aftaleretlige betingelser, 2) dernæst skal der være en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt, dog særlig opmærksomhed på undtagelsen for terminskontrakter og 3) slutteligt skal der foreligge et nærmere fastsat fremtidigt beregningsgrundlag af den fremtidige pris.

7.2.2.1. Terminskontrakter

Inden for den danske skatteret anvendes begrebet *terminskontrakter*, hvilket definitions-mæssigt har et sammenfald med den finansielle term, *forwardkontrakter*. Netop

dette sammenfald i definitionen på de to begreber skyldes, at lovgiver har haft til hensigt, at terminskontrakt som begreb skal være udtryk for en forwardkontrakt.⁴¹

Både indehaveren og udstederen af en terminskontrakt forpligtes til enten at købe eller sælge på de i kontrakten nærmere fastsatte vilkår. Dermed er begge parter forpligtet til at handle til den aftalte pris på det aftalte afviklingstidspunkt uanset, hvilken prisudvikling der har været for det underliggende aktiv. Ved at afviklingstidspunktet skal ligge senere end aftaletidspunktet, opstår der en tidsmæssig forskydning, hvilket medfører, at der opstår en risiko. Denne risiko i den tidsmæssige forskydning bæres ligeligt af begge parter i kontraktforholdet, hvilket skyldes, som nævnt ovenfor, at der kan være en prisudvikling gældende for det underliggende aktiv.

Der er i Skatterådets praksis for bindende svar set eksempel på behandling af terminskontrakter og tidsforskydningen i relation til unbackedcoins. Dette er set behandlet i SKM.2018.130.SR, hvor Spørgeren⁴² indgik flere aftaler med en kryptobørs ved navn Kraken. Kraken tilbyder et finansielt instrument, hvor der kan handles kryptovalutaer med senere afvikling. Disse aftaler er kendetegnet ved at tilbyde indehaveren muligheden for at erhverve en given kryptovaluta i fremtiden til en på forhånd fastsat pris, uanset eventuelle kursændringer på den givne kryptovaluta. For aftalen betaler erhververen en etableringsudgift og en løbende præmie.

Det tilbudte finansielle instrument må siges at opfylde de tidligere opstillede betingelser for at være en finansiell kontrakt. Det kan lægges til grund eftersom, at der af indehaveren indgives en ordre på køb af en given kryptovaluta med afvikling på et senere tidspunkt. Kraken afgiver efterfølgende accept, hvorved der sker opfyldelse af betingelsen om en gyldig indgået aftale. Samtidig med denne accept sker der en forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet. Det bliver ligeledes oplyst i det bindende svars faktiske omstændigheder, at der ved indgivelse af ordren aftales en fast afviklingskurs, som er uafhængig af fremtidige markedsudsving. På baggrund af dette må det finansielle instrument således accepteres som værende en finansiell kontrakt og således omfattet af KGL § 29.

Såfremt der i den ovenstående praksis sker en prisstigning, vil det være i indehaverens interesse, idet indehaveren i givet fald vil betale en lavere pris end markedsprisen på afviklingstidspunktet. Omvendt vil et prisfald være i Krakens interesse, idet Kraken i givet fald vil få en højere pris end markedsprisen på afviklingstidspunktet. I begge situationer vil kursgevinsten – eller kurstabet – bestå i differencen mellem prisen, der er fastsat på aftaletidspunktet og markedsprisen på afviklingstidspunktet.

I den ovenstående praksis oplyses det, at der ved en indgået aftale er en forpligtelse for begge parter til at gennemføre aftalen på afviklingstidspunktet. Dette medfører, at begge parter har henholdsvis en købs- og salgsforpligtelse, hvormed begge parter bærer risikoen. Dermed vil der ved terminskontrakter være tale om, at der er symmetri i risikoen, da både indehaver og

⁴¹ Pkt. 120 cirk. nr. 134, af 1992-07-29

⁴² Spørger: Defineres som værende en skatteyder, der er subjekt i behandling af et bindende svar, samt behandling ved Landsskatteretten. Ved overgang fra Landsskatteretten til de danske domstole, overgår Spørger til Skatteyder

udsteder må antages at løbe samme risiko, hvilket er i overensstemmelse med det kriterium som opstilles i cirkulære til kursgevinstloven, pkt. 120 i cirk. 134 af 1992-07-29.

Hvis en finansiel kontrakt skal være en terminskontrakt, skal den tidsmæssige forskydning være ud over den afviklingsfrist, der på området må anses for at være sædvanlig, jf. KGL § 29, stk. 2 og pkt. 120 i cirk. 134, af 1992-07-29. Endvidere gives der i SKM 2018.130 SR oplysninger om omkostninger ved en igangværende aftale, hvor der betales en etableringsudgift på 0,01 - 0,02 % af den aftale afviklingspris, samt en løbende præmie på 0,01 - 0,02 % af den aftale afviklingspris. Den løbende præmie tilskrives hver 4. time. Skatterådet har i sagen ikke taget stilling til, om der eksisterer sædvanlig forskydning ved handler med kryptovaluta. Denne manglende stillingtagen, sammenholdt med den regelmæssige tilskrivning af løbende præmier, kan umiddelbart ikke lede til andet resultat end, at tidsmæssige forskydninger ikke er sædvanlig ved handel af kryptovaluta. Ligeledes har markedet markante udsving over korte tidsmæssige perioder, hvorfor selv små tidsmæssige forskydninger kan indebære en betydelig risiko. Dette må ligeledes bidrage til, at kryptovalutahandler med kort tidsmæssig forskydning også må anses for finansielle kontrakter.

På baggrund af ovenstående må de indgåede aftaler i SKM.2018.130.SR således anses for at opfylde de opstillede kriterier til en terminskontrakt.

Der fremgår endvidere af KGL § 30 en udtømmende liste af kontrakter, som ikke er omfattet af KGL § 29. Denne liste omfatter til dels kontrakter på fast ejendom, tegningsretter på aktier, samt en række andre aftaler som alle har fælles karakteristika ved, at de er tæt knyttet op på levering af det underliggende aktiv, samt ofte er omfattet af anden skattelovgivning. Kryptovaluta kan ikke omfattes af de i KGL § 30, stk. 1, nr. 1- 6 og 8 opstillede forhold, hvilket ligeledes er Skatterådets overbevisning i henhold til Spørgers terminskontrakt. Derfor må det klarlægges, om kryptovaluta kan falde under KGL § 30, stk. 1, nr. 7. Det er af cirkulæret til kursgevinstloven, pkt. 135 i cirk. 134 af 1992-07-29, uddybet, hvornår en aftale kan anses for at være en dagligdagsaftale. En dagligdagsaftale vil ikke indeholde etablerings- eller præmiebetalinger. I SKM.2018.130.SR sker der, som tidligere nævnt, netop betaling for etablering samt præmie, hvorfor det af Skatterådet retmæssigt lægges til grund, at Spørgers terminskontrakt ikke er omfattet af undtagelsesreglen i § 30, stk. 1, nr. 7. Det oplyses i sagen, at Spørger differenceafregner terminskontrakterne ved afvikling, hvorfor der afhængigt af varigheden af kontrakterne vil kunne ske lagerbeskatning af kontrakterne, jf. KGL § 33, stk. 1. På afviklingstidspunktet vil der skulle foretages en realisationsbeskatning af gevinsten målt ud fra enten den seneste værdiansættelse ved indkomstårets begyndelse eller anskaffelsessummen på aftaletidspunktet afhængigt af, hvad der ligger nærmest afviklingstidspunktet. Se nærmere i afsnit 7.2.3, Den skattemæssige opgørelse af finansielle kontrakter.

Det må på den baggrund udledes, at der foreligger en terminskontrakt omfattet af KGL § 29, stk. 1. En sådan terminskontrakt skal ved opgørelse medregnes til den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst, se nærmere i afsnit 7.4, Personskatteloven i relation til kryptovaluta.

Endeligt må det kunne udledes, at der i dansk skatteret er mulighed for, at unbackedcoins kan beskattes efter kursgevinstlovens regler. For dette scenarie er muligt, skal den pågældende unbackedcoin handles som det underliggende aktiv på en aftale med en ikke sædvanlig

tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet, hvor der foreligger en forpligtelse for både indehaver og udsteder til at gennemføre handlen. Endvidere skal den pågældende unbackedcoins afviklingspris være bestemt på forhånd i aftalen. Er ovenstående betingelser opfyldt, vil det være muligt at handle en unbackedcoin på en terminskontrakt i henhold til kursgevinstloven. I en sådan situation vil opgørelsen af gevinst og tab være underlagt kursgevinstlovens regler om beskatning. På trods af dette ikke har været behandlet i det bindende svar, må det dog antages, såfremt der foreligger en tilsvarende aftale med en stablecoin, at denne aftale ligeledes skulle anses for omfattet af reglerne for terminskontrakter.

7.2.2.2. Købs- og salgsretter

Det følger af KGL § 29, stk. 1, at købs- og salgsretter er omfattet af kapitel 6 i kursgevinstloven om finansielle kontrakter. Købe- og salgsretter giver en indehaver *ret, men ikke pligt*, til at foretage den pågældende disposition, hvor udstederen har *pligt* til at foretage dispositionen, såfremt indehaveren gør brug af sin ret. Eftersom indehaver ikke har en forpligtelse til at foretage dispositionen, vil der være tale om en valgret, mens udstederen har en eventualforpligtelse over for indehaveren. Indehaverens potentielle tab vil umiddelbart være begrænset til optionspræmien, som skal vederlægges udstederen, mens indehaverens mulige gevinst i teorien er ubegrænset. For udstederen gælder det, at gevinsten er begrænset til optionspræmien, mens tabet i teorien er ubegrænset. Der eksisterer dermed en asymmetrisk risiko parterne imellem,⁴³ idet indehaveren af købs- eller salgsretten ikke er forpligtet til at udnytte den, mens udstederen af købs- eller salgsretten er den part i aftalen, som bærer risikoen, idet denne er forpligtet til enten at købe eller sælge det aftalte aktiv, såfremt indehaveren gør brug af sin valgret.⁴⁴

I pkt. 124 i cirk. 134 af 1992-07-29 er det anført, at en købsret defineres som en aftale, hvor købsretten giver erhververen af denne ret til at erhverve et aktiv eller et passiv til en på forhånd bestemt pris.

I pkt. 124 i cirk. 134 af 1992-07-29 er en salgsret defineret som en aftale, hvor salgsretten giver indehaveren af denne ret til at afstå et aktiv eller et passiv til en på forhånd bestemt pris.

Der er ikke blevet indbragt sager om købs- og salgsretter, hvori unbacked- og stablecoins indgår. Det er dog ikke usandsynligt, at sådanne sager kunne opstå, det vil med udgangspunkt i SKM 2018.130.SR være muligt at opstille et fiktivt, men realistisk, scenarie, hvori terminskontrakterne kunne ændres til købs- eller salgsretter. Såfremt der skete en ændring af terminskontrakterne til købs- eller salgsretter, ville det ikke nødvendigvis påvirke adgangen til beskatning.

Der tages udgangspunkt i følgende opstillede scenarie, hvor Kraken også her er udsteder på samme vis som i SKM 2018.130.SR:

A indgår aftale med Kraken om købsret på krypto X til kurs 100. Købsretten består i, at A fra aftaletidspunktet kan aktivere købsretten til en hver tid, når blot aktiveringen sker

⁴³ (Dyppel, 2012) s. 86

⁴⁴ Pkt. 122, cirk. 134 af 1992-07-29

på seneste afviklingstidspunkt. I aftalen om købsretten er prisen bestemt på forhånd, med et præmietillæg. Præmietillægget er Krakens maksimale fortjeneste, modsat er det A's maksimale tab. Købsretten er aftalt med udløb 12 måneder fra aftaletidspunktet. A vælger at holde på køberetten hen over det pågældende indkomstårs afslutning, for efterfølgende at aktivere købsretten.

I ovenstående eksempel er der mellem A og Kraken indgået en bindende aftale om en købsret. Købsretten indeholder en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet, da det i den indgåede aftale foreligger aftale om aktivering senest 12 måneder ude i fremtiden. Det er tillige i aftalen sket en fastsættelse af den fremtidige købspris, kurs 100. Det må således kunne fastslås, at betingelserne for en finansiell kontrakt er opfyldt, hvorfor kursgevinstlovens regler finder anvendelse på den indgåede køberet.

Disse rettigheder, som er tillagt en købs- eller salgsret, kan defineres som en option. En sådan option kan nærmere præciseres som værende en aftale mellem en udsteder og en indehaver, hvor indehaveren har en valgret, idet indehaveren har retten til at vælge mellem at gøre brug af enten købs- eller salgsretten, mens udstederen af købs- eller salgsretten har en eventualforpligtelse.⁴⁵ I kontekst til ovenstående eksempel vil det betyde, at A således ved betaling af præmietillægget har erhvervet en option. A vil med denne kunne vælge at købe krypto X til den aftalte pris uanset eventuelle markedsudsving. Det vil dog for A primært være rentabelt at udnytte optionen, hvis der har været opadgående tendens for krypto X, hvormed A vil kunne erhverve krypto X til en lavere pris end markedskursen. Gevinsten vil heri bestå af differencen mellem A's anskaffelsespris og markedskursen.

I det opstillede scenarie fremgår det, at A fortsat er i besiddelse af optionen ved indkomstårets afslutning, samt udnyttelsen først sker senere. Dette danner grundlag for beskatning af to omgange. Den første beskatning udløses grundet lagerbeskatning efter KGL § 33, stk. 1, 2. pkt., hvor den anden beskatning sker ved udnyttelse, jf. KGL § 33, stk. 1, 3. pkt. Lagerbeskatningen beregnes på grundlag af differencen på spotkursen på aftaletidspunktet og kursen ved udgangen af indkomståret. Ved opgørelse af skattepligtig gevinst ved udnyttelse, vil dette beregnes på grundlag af differencen mellem kursen ved indkomstårets begyndelse og kursen på tidspunktet for udnyttelsen af optionen. Det fremgår endvidere af det opstillede scenarie, at A har mulighed for at udnytte køberetten på et hvilket som helst tidspunkt, når blot udnyttelsen sker senest inden påtegnede afviklingstidspunkt. Havde A derfor valgt at udnytte optionen inden udgangen af indkomståret, ville A ikke ifalde lagerbeskatning efter KGL § 33, stk. 1, 2. pkt., men blot realisationsbeskatning, jf. KGL § 33, stk. 1, 4. pkt. fordi der således ville være sket erhvervelse og afvikling i samme indkomstår. Se nærmere i afsnit 7.2.3, Den skattemæssige opgørelse af finansielle kontrakter.

Som det ligeledes fremgår af det opstillede eksempel, er der en asymmetrisk risiko forbundet med en option. A kan i teorien opnå en ubegrænset gevinst, hvorimod Kraken i teorien kan opnå et ubegrænset tab. Samtidig med dette, så vil A kunne begrænse sit tab til den erlagte præmie, hvorimod Krakens maksimale fortjeneste er den erlagte præmie. Der er således en væsentlig forskel mellem en terminskontrakt og option som følge af forskellen i risikodelingen

⁴⁵ Pkt. 122, cirk. 134 af 1992-07-29

for kontraktparterne. Som tidligere nævnt i afsnit 7.2.2.1, Terminkontrakter, er der i en terminkontrakt en gensidig forpligtelse for parterne. Dette står i modsætning til en option, hvor der alene påhviler den ene kontraktpart en forpligtelse.

7.2.2.3. Strukturerede fordringer

En struktureret fordring kan bedst beskrives som en samlet betegnelse for flere typer af obligationer, som typisk vil bestå af den traditionelle stående obligation, samt en eller flere porteføljer eller aktiver. Afkastet på den strukturerede fordring er afhængig dels af den faste rente på den stående obligation, samt porteføljens eller aktivets værditilvækst eller -fald.⁴⁶

Baggrunden for indførelsen af KGL § 29, stk. 3 skete i forbindelse med, at der i aktieavancebeskatningsloven blev indført lagerbeskatning af investeringsforeninger. Ved en manglende indførelse af KGL § 29, stk. 3 ville det ellers være muligt at omgå beskatningen ved at lade obligationen følge investeringsforeningens udvikling. Endvidere ønskedes det, at fordringer, hvor udviklingen i restgælden har karakter af, hvad der kan lægges til grund for en finansiell kontrakt, skal beskattes på samme måde som finansielle kontrakter.⁴⁷

Det fremgår af bestemmelsen, at dette kapitel i kursgevinstloven gælder på gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af KGL §§ 4 & 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til et underliggende aktivs prisudvikling, når blot udviklingen er af en sådan karakter, som kan lægges til grund for en finansiell kontrakt.

Der bliver i KGL § 29, stk. 3 opstillet to betingelser, som kumulativt skal være opfyldt, for der kan foreligge en struktureret fordring; først foreligger der et reguleringskrav, som vedrører på hvilken baggrund fordringen reguleres. Dette er i bestemmelsen formuleret på følgende vis, *hvis fordringen reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapir, varer og andre aktiver m.v.* I tillæg hertil foreligger der et karakterkrav, hvilket i bestemmelsen er formuleret på følgende vis, *når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiell kontrakt.*⁴⁸

I SKM.2017.520.SR bliver der taget stilling til, hvorvidt en stablecoin opfylder kriterierne for at være en struktureret fordring i henhold til KGL § 29, stk. 3. Der vil således ske behandling af faktum i sagen for at klarlægge, om den pågældende stablecoin indeholder både et regulerings- og et karakterkrav. Spørger havde erhvervet Bookcoins, hvilke er en stablecoin, idet Bookcoins værdi er bundet op på værdien af sølv 1:1. Ved ejerskab af Bookcoins opnås der ret til på forlangende at få vekslet Bookcoin til sølv. Skattestyrelsen kommer heri frem til, at Bookcoins ikke har samme karakteristika som eksempelvis Bitcoins. Det skyldes, at Bookcoins værdi bestemmes af et andet aktiv, hvorfor de derfor ikke nødvendigvis skal behandles skattemæssigt på samme vis. Skattestyrelsen anfører videre, at det ikke kan dokumenteres, at der sker en løbende udskillelse af sølvbarrer for hver transaktion. Udskillelsen sker udelukkende, når der på forlangende ønskes konvertering og efterfølgende levering af sølvet. Af den årsag argumenterer Skattestyrelsen for, at beviset på ejerskab af

⁴⁶ (Dyppel, 2012) s. 90

⁴⁷ (Aage Michelsen, 2019) s. 649-650

⁴⁸ (Dyppel, 2012) s. 95

Bookcoins må anses som værende en pengefordring i form af et anfordringstilgodehavende, der giver ret til at få sølv leveret. Endvidere er der ikke aftalt et afviklingstidspunkt.

7.2.2.3.1. Reguleringskravet

I forbindelse med den omtalte stablecoin i SKM. 2017.520.SR vil det nu klarlægges, om reguleringskravet korrekt kan anses for opfyldt. I selve reguleringskravet findes to overordnede spørgsmål; første spørgsmål vedrører, hvorledes "*helt eller delvist*" skal fortolkes som betingelse. Andet spørgsmål, der opstår, vedrører i hvor vid en udstrækning "*priser og andet på værdipapirer, vare og andre aktiver mv.*" kan fortolkes.

I SKM.2017.520.SR bliver der ikke af Skattestyrelsen foretaget en direkte stillingtagen til kravet om hel eller delvis regulering. Skattestyrelsen konstaterer dog kort, at reguleringen af Bookcoins sker på baggrund af udviklingen i sølvprisen. Denne konstatering må tolkes som en indirekte stillingtagen til, at der sker en hel eller delvis regulering af kursen på Bookcoins. Dermed er der på baggrund af Skatterådets afgørelse, på trods af den ikke-direkte vurdering af Bookcoins reguleringsforhold, sket anerkendelse i administrativ praksis af, at Bookcoins opfylder første led i reguleringskravet. Formuleringen "*helt eller delvis*", vil derfor også være gældende i det tilfælde, hvor det kun ville have været en andel af den samlede værdi af Bookcoins, som reguleres i overensstemmelse med sølvprisen.⁴⁹

Det må tillige antages, at Skatterådet var nået frem til, at Bookcoins var omfattet af reguleringskravet i det tilfælde, hvor Bookcoins blev reguleret på baggrund af på forhånd fastlagte prisintervaller på sølvpriserne, jf. TfS 2007.95 SR, hvori fordringer, som reguleres knækvis på baggrund af udviklingen i det underliggende aktiv, blev betragtet som en struktureret fordring.

Udover hel eller delvis regulering, skal der i reguleringskravet findes en yderligere betingelse, som kræves opfyldt for, reguleringskravet kan anses for endeligt opfyldt. Den anden betingelse vedrører, at selve reguleringen af fordringen skal ske "*i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver mv.*". I relation hertil må der således foretages en fortolkning af begreberne "*andet*" og "*andre aktiver mv.*" for at opnå en forståelse af omfanget af disse to begreber, da det ikke tydeligt fremgår, hvad disse indebærer.

Formuleringen "*andre aktiver*" er i forarbejderne, LFF 2005-02-24 nr. 98 bemærkning til § 5, nr. 4, til loven beskrevet som tilfælde, hvor en fordring er bundet op på eksempelvis udviklingen af korn, guld og sølv.

Tilføjelsen af "*mv.*" til oplistningen medfører endvidere, at oplistningen i bestemmelsen må skulle anses for værende oplistende og ikke endelig, hvormed en indskrænkende fortolkning af bestemmelsen er udelukket. I SKM 2017.520.SR tager Skatterådet ej heller direkte stilling til, hvorvidt sølv som underliggende aktiv er omfattet af formuleringen "*i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver mv.*". Herefter må det dog kunne udledes, at det har været Skattestyrelsen, og i forlængelse heraf også Skatterådets opfattelse, at sølv måtte være omfattet af formuleringen, hvorfor udviklingen i sølvprisen tillige må anses

⁴⁹ (Bemærkning til § 5, i Lov 2005-06-01 nr. 407)

for omfattet. Dette kan tolkes på baggrund af lovgivers bemærkning samt hensigt som netop nævnt ovenfor. Dermed bidrager SKM 2017.520.SR til den generelle praksisopfattelse, at der er vide rammer for, hvorledes fortolkningen af “[...] *andre aktiver mv.*” må forstås. Tidligere praksis på området har blandt andet været udvidet til at omfatte både løbende afkast på ejendomme,⁵⁰ men ligeledes også omfatte indekser. Der er således ikke hjemmel til at fortolke reguleringskravet indskrænkende. Afgrænsningen af reguleringskravets omfang må således søges besvaret i henhold til bestemmelsens karakterkrav, som behandles i dybden nedenfor.⁵¹

På baggrund af SKM 2017.520.SR, samt tidligere praksis, kan det således fastslås, at Skatterådet fortolker reguleringskravet særdeles udvidende. Derfor må det således anses for værende korrekt fortolket af Skattestyrelsen, samt Skatterådet, at Bookcoins opfylder reguleringskravet. Dette åbner således op for, at stablecoins ikke alene i henhold til reguleringskravet kan udelukkes fra at blive anset for at være en struktureret fordring i henhold til KGL § 29, stk. 3. Den udvidende fortolkning af reguleringskravet åbner således op for, at en lang række fordringer, herunder stablecoins, kan være omfattet af KGL § 29, stk. 3. Dette forudsætter dog, at der sker en kumulativ opfyldelse af kravene, hvorfor det tilsvarende kræver en behandling af karakterkravet, som tilsvarende findes i KGL § 29, stk. 3.⁵²

7.2.2.3.2. Karakterkravet

Efter det nu er fastslået, at reguleringskravet er korrekt fortolket af Skattestyrelsen, samt Skatterådet i henhold til Bookcoins, må der således foretages en vurdering af, om Skattestyrelsens og Skatterådets fortolkning af karakterkravet i forhold til om Bookcoins kan omfattes af reglerne for strukturerede fordringer. Det følger af KGL § 29, stk. 3, “[...] *når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiel kontrakt.*” Det er ikke videre defineret i bestemmelsen, hvad dette nærmere indebærer.

Som nævnt i afsnit 7.2.2.1, Terminskontrakter, kan en terminskontrakt rent skatteretligt defineres som værende en aftale om en fremtidig overdragelse af et nærmere bestemt aktiv og til en på forhånd fastsat pris, hvor der er en symmetrisk risiko for udsteder og erhverver. Vedrørende købs- og salgsretter kan det, som nævnt i afsnit 7.2.2.2, Købs- og salgsretter, nærmere defineres som værende en ret, men ikke pligt, til at erhverve eller afstå et nærmere bestemt aktiv til en på forhånd bestemt pris på et senere tidspunkt end aftaletidspunktet, hvor der er en asymmetrisk risiko mellem udsteder og indehaver.

Fælles for terminskontrakter og købs- og salgsretter er, at der foreligger en forskydning mellem aftaletidspunktet og indfrielsestidspunktet. Eftersom netop terminskontrakter og købs- og salgsretter danner grundlaget for, hvad en finansiel kontrakt er i henhold til KGL § 29, må det være disse definitioner, der skal tages udgangspunkt i. Alene ud fra ordlyden, må det forstås som, at det ikke er nogen videre grænser for, hvad der kan lægges til grund for en

⁵⁰ TfS 2008.407 SR: Profit sharing lån skulle anses for værende finansielt instrument, som var en fordring for obligationsejere, som kunne udløse fradrag for tab.

⁵¹ (Dyppel, 2012) s. 107-110

⁵² (Dyppel, 2012) s. 110

finansiell kontrakt, såfremt der foreligger en tidsmæssig forskydning mellem aftaletidspunkt og afviklingstidspunkt.

I SKM 2017.520.SR bliver der ikke direkte af Skattestyrelsen i deres begrundelse argumenteret for, hvorledes Bookcoins opfylder karakterkravet i forhold til at have karakter af en struktureret fordring. Til vurderingen af om Skattestyrelsen og Skatterådet korrekt har anset Bookcoins for at være en struktureret fordring, er det derfor nødvendigt at kigge ind i den tidligere administrative praksis på området, idet lovgiver har været sparsom i forhold til fortolkningsbidrag, samt en ligeledes sparsom retspraksis.⁵³

I tidligere administrativ praksis har Skatterådet fortolket bestemmelsen således, at der skal tages udgangspunkt i usikkerheden i forhold til indfrielseskursen. I forbindelse med den usikkerhed rejses spørgsmålet om, hvorvidt der er parter, som spekulerer i netop den usikkerhed. Dette anføres blandt andet i TfS 2007.96 SR;

"[...] afgørende, om der på udstedelsestidspunktet er en usikkerhed om indfrielseskursen. Dvs. den endelige indfrielseskurs kendes ikke, da der er momenter ved grundlaget for udviklingen, der gør, at det må forventes, at udviklingen vil ændre sig over tid og at der er parter, der vil spekulere i risikoen for en ændring i indfrielseskursen."

Endvidere benytter Skatterådet sig af lignende argumentation i TfS 2008.1243 SR, hvori det præciseres, at der skal foreligge en reel risiko for, at indfrielse sker til en anden kurs end pari. Ligeledes er det Skatterådets opfattelse, at parterne i en finansiell kontrakt har en forventning om en kursændring, hvormed der kan oppebæres en fortjeneste.

Med udgangspunkt i de to ovenfor nævnte administrative afgørelser kan det udledes, at gældende for opfyldelse af karakterkravet er, at der skal foreligge en usikkerhed vedrørende den fremtidige kurs for det pågældende aktiv. Til denne usikkerhed skal endvidere være en reel risiko forbundet, da det ikke må formodes at være tilstrækkeligt med en yderst begrænset risiko. Dette kan i SKM 2017.520.SR set overført i følgende forhold; der er ved anskaffelsen af Bookcoins betalt til kurs pari, og ved senere afståelse af Bookcoin eller konvertering til sølv kan det medføre, at indehaveren kan realisere en gevinst eller et tab. Om der realiseres en gevinst eller et tab er baseret ud fra prisudviklingen på sølv. Det bør ligeledes bemærkes, at det af Skattestyrelsen lægges til grund, at der ved køb af Bookcoin og løbende handel hermed ikke sker en særskilt identifikation af sølv, hvorfor det først er ved faktisk konvertering til sølv, der sker en endelig ejendomsretlig individualisering af indehaverens tilgodehavende på sølv. Herefter konstateres det af Skattestyrelsen, at dette må *"[...] anses for en pengefordring i form af et anfordringstilgodehavende, der giver ret til på forlangende at få leveret en bestemt mængde [...]".* Det må herefter fortolkes således, at grundet den manglende ejendomsretlige individualisering allerede ved erhvervelse af Bookcoin, så vil der opstå en tidsmæssig forskydning i aftaletidspunkt og afviklingstidspunkt, idet afviklingen først må anses som sket ved konvertering eller et eventuelt salg af anfordringstilgodehavende. Salg af anfordrings-

⁵³ (Dyppel, 2012) s. 112

tilgodehavendet må i dette henseende anses som værende salg af Bookcoin uden, der er sket konvertering til sølv.

Bookcoins må således alene anses som værende et bevis på et anfordringstilgodehavende. Omvendt i en situation, hvor der allerede ved erhvervelse af Bookcoins sker en ejendomsretlig individualisering af sølv svarende til mængden af Bookcoins, vil Bookcoins her være et bevis på ejerskab af nærmere specificeret sølv, hvorfor dette umiddelbart ville kunne sammenlignes med direkte spekulation i sølv. Hvis Skattestyrelsen argumentation følges, vil der modsætningsvis kunne udledes, at Bookcoins ville kunne falde udenfor kursgevinstlovens regler i det tilfælde, hvor der ikke foreligger en ret til konvertering til det underliggende aktiv. I et sådan tilfælde vil der ikke foreligge et anfordringstilgodehavende mod udstederen, grundet den manglende konverteringsret, hvorfor Bookcoins i dette tilfælde skatteretligt vil skulle anses for værende et selvstændigt formuegode på lige fod med unbackedcoins.

Det må derfor kunne udledes, at stablecoins kan være omfattet af reglerne om finansielle kontrakter i kursgevinstlovens kapitel 6, idet de kan være struktureret på en sådan måde, at de opfylder kriterierne for at være en struktureret fordring. Dog vil det ligeledes være muligt for en stablecoin at falde udenfor kursgevinstlovens anvendelsesområde for finansielle kontrakter, såfremt der allerede på tidspunktet for erhvervelse af den pågældende stablecoin samtidig sker en egentlig ejendomsretlig individualisering af det underliggende aktiv, da dette ville tilsvare direkte investering i det underliggende aktiv. Ydermere ville der være mulighed for, at en stablecoin ikke ville kunne anses for værende en struktureret fordring i det tilfælde, hvor der ikke foreligger en ret til konvertering til det underliggende aktiv, hvormed en erhverver af stablecoin ikke må siges at være i besiddelse af et anfordringstilgodehavende.

Om en stablecoin er omfattet af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter beror derfor på en konkret vurdering af hele strukturen omkring den pågældende stablecoin, herunder hvilke rettigheder en erhverver opnår ved erhvervelsen af den pågældende stablecoin.

7.2.3. Den skattemæssige opgørelse af finansielle kontrakter

Foreligger der en finansiell kontrakt efter KGL § 29 vil disse kunne fritages for beskatning efter KGL § 30, stk. 1. De fritagne aftaletyper er typiske aftaler, som kan anses for finansielle kontrakter, men som er karakteriseret ved en tæt tilknytning til levering af et underliggende aktiv. Det underliggende aktiv i de KGL § 30, stk. 1 nævnte tilfælde vil dårligt kunne underkastes reglerne for beskatning i kursgevinstloven.

I KGL § 33 fremgår fremgangsmåden for beskatning af finansielle kontrakter i kursgevinstloven. Af KGL § 33, stk. 1, 1. pkt. fremgår det, at gevinsten og tabet på en indgået kontrakt skal beregnes som forskellen mellem den værdi, kontrakten har ved udløb af indkomståret, og den værdi kontrakten har ved indkomstårets begyndelse. Denne metode at beskatte på omtales i daglig tale som lagerbeskatning.

Eksempel:

A har ved indkomståret en finansiel kontrakt på Bitcoin i forhold til Euro. Kontrakten har ved indkomstårets begyndelse en værdi på 100.000 Euro, der går et år, og ved udløb af indkomståret er der sket en stigning af kontraktens værdi, den har nu en værdi på 120.000 Euro. Dermed har A opnået en kursgevinst i indeværende indkomstår på 20.000 Euro som lagerbeskattes. Denne kursgevinst vil nu være en skattepligtig kursgevinst efter reglerne i kursgevinstloven. Havde A derimod oplevet, at kontraktens værdi ved udløb af indkomståret var 80.000 Euro, så ville der foreligge et kurstab som lagerbeskattes. Dette kurstab vil ligesom kursgevinsten skulle indregnes i A indkomst for året.

KGL § 33, stk. 1, 2. pkt. behandler de situationer, hvor en finansiel kontrakt anskaffes i et indkomstår og ikke bliver realiseret i dét indkomstår. I dette tilfælde vil kursgevinsten eller -tabet skulle beregnes ud fra forskellen mellem værdien, som kontrakten er anskaffet til, og dens værdi ved indkomstårets udløb.

Eksempel:

A har nu erhvervet en finansiel kontrakt på Bitcoin i forhold til Euro i indeværende indkomstår. Kontrakten er anskaffet til 80.000 Euro. Ved udløb af indkomståret er kontrakten nu steget til 100.000 Euro. Der foreligger kursgevinst på 20.000 Euro som lagerbeskattes. Denne gevinst vil være skattepligtig efter reglerne i kursgevinstloven.

I KGL § 33, stk. 1, 3. pkt. fremgår det, at ved realisation af en kontrakt i et indkomstår, som er erhvervet i et tidligere indkomstår, vil kursgevinst eller -tabet skulle beregnes som forskellen mellem værdien ved indkomstårets begyndelse og realisationsværdien. Der sker således i KGL § 33, stk. 1, 3. pkt. realisationsbeskatning. Der er dog i de foregående indkomstår sket en lagerbeskatning efter enten KGL § 33, stk. 1, 1. pkt. eller 2. pkt.

Eksempel:

A har nu i et tidligere indkomstår erhvervet en finansiel på Bitcoin i forhold til Euro. Kontrakten har ved indkomstårets begyndelse en værdi på 80.000 Euro. A realiserer i løbet af året kontrakten til en værdi på 100.000 Euro. Dermed opnår A en kursgevinst på kontrakten på 20.000 Euro som realisationbeskattes. Denne gevinst vil være skattepligtig efter reglerne i kursgevinstloven.

KGL § 33, stk. 1, 4. pkt. behandler de situationer, hvor en finansiel kontrakt købes i et indkomstår, og realisationen af kontrakten finder tilsvarende sted i dette indkomstår. Her vil kontraktens værdi beregnes som forskellen mellem anskaffelses- og realisationsværdien. Her vil der som i KGL § 33, stk. 1, 3. pkt. ske realisationsbeskatning. Forskellen mellem 3. pkt. og 4. pkt. er alene besiddelsesperioden af kontrakten.

Eksempel:

A erhverver i indeværende indkomstår en finansiel kontrakt på Bitcoin i forhold til Euro. Kontrakten erhverves til 80.000 Euro, den afstås i samme indkomstår til 100.000 Euro. Derved sker der en realisation af kontrakten og en gevinst på 20.000 Euro. Denne gevinst vil skulle realisationsbeskattes. Gevinsten vil være skattepligtig efter reglerne i kursgevinstloven.

Slutteligt er det i KGL § 33, stk. 1, 5. pkt. behandlet, hvorledes værdifastsættelsen på et aktiv leveret ved afvikling af en finansiel kontrakt beregnes. Det følger af bestemmelsen:

"[...]Afvikles kontrakten ved levering, anses det overdragne aktiv eller passiv for erhvervet henholdsvis afstået på afviklingsdagen og til markedsværdien på afviklingsdagen."

Med en simpel ordlydsfortolkning af bestemmelsen fremgår det klart, at værdifastsættelsen af et aktiv, der er leveret, beregnes ud fra den markedsværdi det pågældende aktiv havde ved afviklingstidspunktet for terminskontrakten.

Bestemmelsens anvendelse kan ses anvendt i administrativ praksis i SKM.2018.130.SR, hvori Skatterådet udtaler følgende vedrørende differenceafregning mellem to unbackedcoins:

"Disse indsætninger af Bitcoins eller Ethereum anser Skattestyrelsen for anskaffet på terminskontraktens afviklingstidspunkt til en anskaffelsessum svarende til gevinsten på terminskontrakten. Denne værdi indgår i Spørgers respektive beholdninger efter FIFO-princippet, som beskrevet i afsnit 7.3.2, Spekulationsbegrebet"

Set i lyset af bestemmelsens ordlyd må formuleringen fra Skattestyrelsen skulle tolkes på følgende måde; gevinstens værdi danner grundlag for antallet af Bitcoins hhv. Ethereum, der kan konverteres til og vil blive indsat på Spørgers konto med afsæt i de respektive markedsværdier på afviklingstidspunktet. Herved vil gevinsten således repræsentere en værdi, som ved afvikling anvendes til at "købe", via differenceafregning, nye kryptovalutaer. Størrelsen på gevinstens værdi, samt de pågældende kryptovalutaers værdi, er afgørende for det antal af kryptovaluta, der indsættes på kontoen.

Eksempel:

A ønsker at indgå en finansiel kontrakt, hvori der sker differenceafregning af Ethereum overfor Bitcoin. På indgåelsestidspunkt af den finansielle kontrakt har Ethereum og Bitcoin en enslydende kurs, hvorfor én Ethereum og én Bitcoin har samme markedsværdi. Ved afviklingstidspunktet er der nu sket markedsændringer som gør, at Bitcoin har fordoblet sin værdi, mens A's Ethereum har fastholdt sin kurs. Dermed vil en halv Bitcoin have samme værdi som én Ethereum. A har ved aftalens indgåelse aftalt, at A kan konvertere sin ene Ethereum til en Bitcoin, uanset dennes værdi på afviklingstidspunktet. Dermed vil A's Ethereum på markedsvilkår svare til en halv Bitcoin. Ved differenceafregningen kan A nu få indsat en Ethereum svarende til

værdien af en halv Bitcoin, som er forskellen mellem markedsværdien og den aftalte afståelsesværdi. Derved sker der en forøgelse af A's beholdning af Ethereum samtidig med, at A fortsat har den Ethereum, der blev anvendt i den finansielle kontrakt. Anskaffelsessummen af den indsatte Ethereum ville skulle fastsættes til markedsværdien på afviklingstidspunktet svarende til én Ethereum.

Ved ovenstående eksempel sker der ved afvikling af kontrakten beskatning af gevinsten. Gevinsten medregnes til den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst, jf. Afsnit 7.4, Personskatteloven i relation til kryptovaluta. Herefter vil den indsatte Ethereum som nævnt indgå i A's beholdning, hvor denne efterfølgende skal behandles efter reglerne i statsskatteloven, se afsnit 7.3, Nærings- og spekulationsbegrebet i gældende dansk skatteret.

7.2.4. Skatteretlige kvalifikation efter kursgevinstloven

På baggrund af ovenstående behandling af to administrative praksisafgørelser omhandlende kursgevinstloven, må den overordnede vurdering være, at både unbacked- og stablecoins kan beskattes efter reglerne om finansielle kontrakter i kursgevinstloven. For det er muligt forudsættes kumulativ opfyldelse af betingelserne for en finansiell kontrakt; 1) der skal foreligge en gyldig aftale, 2) der skal eksistere en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet, hertil dog skærpede krav til terminskontrakter og 3) slutteligt skal der være en forudgående aftale om den fremtidige afviklings pris.

Er det en unbackedcoin vil den kunne indgå i kursgevinstlovens regler, såfremt den handles på enten en terminskontrakt eller via en købe- eller salgsret. Endvidere kan beskatning ifaldes, såfremt den omhandlende stablecoin har karakter af at være en struktureret fordring, eller denne handles på en terminskontrakt eller via en købs- eller salgsret. Beskatningen vil således ske med udgangspunkt i KGL §33, for om der skal ske lager- og/eller realisationsbeskatning. Såfremt betingelserne, som beskrevet i nærværende afsnit ved handel med unbacked- eller stablecoins, ikke er opfyldt, må der henvises til beskatning efter reglerne i statsskatteloven, som behandles i afsnit 7.3, Nærings- og spekulationsbegrebet i gældende dansk skatteret.

7.3. Nærings- og spekulationsbegrebet i gældende dansk skatteret.

7.3.1. Næringsbegrebet

Som allerede anført i afsnit 6.2, 6.2 Den negative begrebsbestemmelse, så beskrives næring i SL § 5. Heri fremgår det, at formuegoder, der er erhvervet og solgt som led i skatteydere næringsvej, er undtaget hovedreglen i SL § 5. Hovedreglen i SL § 5 er skattefritagelse for formueforøgelse, såfremt formueforøgelsen ikke hidrører fra salg, som er led i skatteydere næringsvej.

Betegnelsen næring, eller næringsvirksomhed, kan for så vidt kun anvendes, såfremt skatteydere afståelse af et formuegode er sket som led i en erhvervsmæssig virksomhed med

køb og salg af aktiver af den pågældende art. Endvidere skal det pågældende aktiv være erhvervet med fortjeneste for øje ved videresalg. SL § 5, stk. 1, litra a giver ikke i sig selv anledning til beskatning, da den blot henviser til, at der i forbindelse med drift af næringsvirksomhed skal ske beskatning efter SL § 4.⁵⁴

En næringsvirksomhed må derfor siges at kunne defineres som en virksomhed, der er professionelt tilrettelagt og organiseret på en sådan måde, at der må formodes at foreligge et ønske om en systematisk indkomsterhvervelse ved køb og salg af aktiver af en nærmere bestemt art. Momenterne, som anvendes til vurdering af, om der foreligger næringsvirksomhed, vil blive gennemgået i nedenstående afsnit.

Domstolene har tidligere behandlet næringsbegrebet både i relation til aktier og ejendomme.

I Skatterådets bindende svar SKM.2021.291.SR vedrørende handelsnæring med køb og salg af unbacked- og stablecoins finder Skattestyrelsen at dette har flest lignende karakteristika med handelsnæring i aktier og finansielle kontrakter fra før KGL § 29 blev indført i kursgevinstloven. Dette begrundes af Skattestyrelsen med, at der ved handel med ejendomme foreligger en anden volatilitet end ved handel med aktier, finansielle kontrakter og unbacked- og stablecoins. På baggrund af dette må der tages udgangspunkt i de retningslinjer, der i praksis er etableret for handelsnæring ved køb og salg af aktier.

De i praksis etablerede retningslinjer for handelsnæring ved køb og salg af aktier udgør følgende: tilknytning til det finansielle marked, gevinst ved videresalg og investeringsaktivitet.

Af tidligere Højesterets praksis fra henholdsvis 2001 og 2008 vægtes kriteriet vedrørende tilknytning til det finansielle marked som særligt tungtvejende. Herunder findes det, at der skal fokuseres på skatteydere uddannelsesmæssige samt professionelle baggrund i relation til det relevante finansielle marked.

Højesteret har i sagen U.2001.968.H, omhandlende en Skatteydere handel med valutaterminskontrakter, taget stilling til Skatteyderens tilknytning til det finansielle marked. Skatteyderen var tidligere uddannet i bank og har gennem sit professionelle arbejdsliv inden for økonomi tidligere handlet med aktier og valutaafdækning.

På trods af Skatteyderens tidligere uddannelsesmæssige baggrund, samt tidligere erfaringer fra sit arbejdsliv og nuværende ansættelsesforhold, fandt Højesteret, at der ikke forelå en egentlig professionel tilknytning til markedet for valutaterminskontrakter og obligationer. Der kunne ikke siges at foreligge en professionel tilknytning til de finansielle markeder for handel med valutaterminskontrakter og obligationer, da Skatteyder ikke tidligere havde beskæftiget sig med dette. Højesterets afgørelse fra 2001 statuere således, at der i praksis må stilles særligt strenge krav til Skatteydere professionelle tilknytning. En uddannelsesmæssig baggrund, som under normale omstændigheder ville kunne tale for tilknytning til det finansielle marked, er således ikke nok. Skatteydere ansættelsesforhold skal ligeledes indgå i

⁵⁴ (Aage Michelsen, 2019) s. 443

betragtningen af, om der foreligger en tilknytning til det finansielle marked. Kravene til Skatteyderens ansættelse og professionelle tilknytning må således anses for væsentlige.

Højesteret fandt ligeledes i afgørelsen SKM.2008.780.HR, at en Skatteyder ikke kunne anses for at drive næring med handel af aktier. Afgørelsen giver dog også en uddybning af kravene, der stilles til kriteriet "*tilknytning til det finansielle marked*". Højesteret udtaler, at for der kan foreligge en sådan tilknytning, skal Skatteyder have haft ansættelse i bank- eller vekselvirksomhed, hvor personen direkte skal have beskæftiget sig med køb og salg af aktier og lignende værdipapirer. Det er således ikke tilstrækkeligt, for næringen kan statueres, at Skatteyderen har haft indgående og faglig indsigt i de pågældende markeder i kraft af sin stilling som revisor.

Disse kriterier er set gengivet i den efterfølgende administrative praksis fra SKM.2021.291.SR. Sagen vedrører handel med henholdsvis unbacked- og stablecoins købt og solgt af en Spørger. Skattestyrelsen henviser til, at der ikke forelå en tilstrækkelig tilknytning til det finansielle marked for køb og salg af unbacked- og stablecoins. Dette må dog udfordres på baggrund af følgende faktuelle oplysninger; der er på tidspunktet for handlerne ikke en decideret uddannelse henvendt mod blockchain, samt køb og salg af unbacked- og stablecoins. Endvidere må markedet for unbacked- og stablecoins til stadighed i 2017 anses for at være i dets tidlige udviklingsstadiet, modsat etablerede markeder som aktier og obligationer. Spørgers ansættelsesforhold var i en større dansk banks IT udviklingsafdeling, hvor denne udviklede porteføljesoftware. Spørgers generelle uddannelsesniveau inden for IT sammenholdt med efteruddannelse i forståelse af finansielle markeder og kryptovalutaen Ethereum, leder til det resultat, at Skatteyder har en stor interesse og generel forståelse af, hvorledes de finansielle markeder fungerer. På trods af denne interesse og generelle forståelse statuerer Skattestyrelsen ikke handelsnæring. Dette bør kunne udfordres idet Skattestyrelsen forudsætter, at markedet for handel med unbacked- og stablecoins må anses for at være på samme udviklingsniveau, som markederne for aktier og obligationer, hvorfor kravene til vurderingskriterierne vedrørende uddannelsesmæssig og professionel baggrund antages at have samme skærpede krav.

Ovenstående synspunkt må siges at kunne udfordres, idet et veludviklet marked helt naturligt vil have flere jobmuligheder, og viden om det pågældende marked vil være indarbejdet i offentligt udbudte uddannelser. Det samme kan ikke siges at gøre sig gældende for et nyt marked, som fortsat er i sin tidlige udvikling. Grundet de manglende uddannelsesmuligheder, samt yderst begrænsede jobmuligheder på et helt nyt marked, bør der til kriteriet vedrørende uddannelsesmæssig og professionel tilknytning til markedet være lempeligere krav, når det ses i forhold til et ældre og etableret marked. I det bindende svar fremgår det som nævnt, at Spørger er IT-uddannet, samt har en række kurser indenfor henholdsvis det finansielle marked og Ethereum, hvilket bør tale for, at Spørger konkret i forhold til markedet for handel med unbacked- og stablecoins må siges at have den relevante uddannelsesmæssige tilknytning. Af professionel tilknytning kan der argumenteres for, at Spørger må antages at have oparbejdet en viden på professionelt niveau om det pågældende marked. Dette skal sammenholdes med, at markedet for handel med unbacked- og stablecoins stadig er på det tidlige udviklingsstadiet, hvorfor Spørgers opbyggede erfaring fra 2017 og frem taler for en

professionel tilknytning. Disse synspunkter fremhæves ligeledes af Spørgers repræsentant, som ligeledes fremhæver, at Spørger har arbejdet fuldtid med handel af kryptovaluta siden 2017 samt fratrådte sit ansættelsesforhold medio 2017. Endvidere anføres det, at Spørgers handel med kryptovaluta giver en løbende gevinst, som er højere end Spørgers løn fra sin ansættelse i banken. I forlængelse heraf kan det tilføjes, at Spørger påbegyndte handel med kryptovaluta tilbage i 2012, hvilket blot tale for, at Spørger igennem fem år har opbygget erfaring og kendskab til markedet for kryptovaluta, hvorfor der ligeledes her kan argumenteres for en professionel tilknytning, relativt i forhold til markedet. Spørgers repræsentant påpeger ligeledes, at fastholdes Skattestyrelsens synspunkt, vil det ikke være muligt at drive handelsnæring med kryptovaluta via trading, men udelukkende gennem børs- og vekselvirksomhed, samt rådgivning.

Taget ovennævnte pointer i betragtning må det vurderes, at Skattestyrelsens afgørelse i denne konkrete sag er tvivlsom, hvilket kan have den betydning, at det ikke vil være usandsynligt, at det bindende svar omstødes ved Landsskatteretten, hvilket det er påklaget til. Såfremt Landsskatteretten stadfæster og samme begrundelse tiltrædes, må det herefter være op til domstolene at vurdere, hvorvidt markedet for handel med kryptovaluta er sammenligneligt med markedet for handel med aktier vedrørende til den uddannelsesmæssige og professionelle tilknytning. Her er det dog en forudsætning, at Landsskatterettens afgørelse ankes videre i systemet.

Ovennævnte er blot en af retningslinjerne for handelsnæringen. Der er ydermere taget stilling til kriterierne om gevinst ved videresalg og intensitet af handlerne. Dette er igen set i retspraksis fra Højesteret i dens afgørelse SKM.2008.780.HR, hvor Skatteyderen samlet havde gennemført 1000 handler på to år for et samlet beløb på knap 45 millioner kr. dog med et nettotab til følge. Aktierne var anskaffet med henblik på gevinst ved videresalg af disse, hvorfor nettotabet ikke skal ses som udslagsgivende. I afgørelsen anser Landsretten også retningslinjerne for gevinst ved videresalg og intensitet for at være opfyldt. Dette kunne foranledige til at tro, at der ligeledes måtte foreligge handelsnæring, det afspejles dog i praksis, at særligt retningslinjerne omkring tilknytning til det finansielle marked er den af de tre retningslinjer, som vægter klart tungest. Såfremt tilknytningen til det finansielle marked ikke er opfyldt, så kan der ikke foreligge handelsnæring på trods af høj intensitet og gevinst ved videresalg.

Højesterets praksis er tilsvarende set gengivet i SKM.2021.261.SR. Her gennemførte Spørger knap 7000 handler på to år med en samlet handelsvolumen på 290 millioner kr. Skattestyrelsen mener da også, at dette handels omfang både opfylder kravene til handelsintensitet og gevinst ved videresalg. Her falder adgangen til beskatning som handelsnæringsdrivende da også på samme forhold, som Højesterets afgørelsen fra 2008, hvor der som tidligere behandlet ikke forelå tilknytning til det pågældende marked.

Det må på baggrund af ovenstående således udledes, at de kriterier der stilles, for at kunne anses for handelsnæringsdrivende med køb og salg af unbacked- og stablecoins, baserer sig på de samme kriterier, som gør sig gældende for henholdsvis aktier og obligationer. Kriterierne, der skal opfyldes, er således; tilknytning til det finansielle marked, gevinst ved

videresalg og handelsintensitet. Af de tre kriterier er det særligt tilknytningen til det finansielle marked, der vægter tungest i vurderingen af, om en skatteyder kan anses for handelsnæringsdrivende med køb og salg af henholdsvis unbacked- og stablecoins, men også aktier og obligationer.

7.3.2. Spekulationsbegrebet

Ved afståelse af et ikke nærmere specificeret aktiv, vil dette aktiv kunne omfattes af beskatning, såfremt sælger af aktivet har haft spekulation for øje.

Ved spekulation har anskaffelsen af aktivet været begrundet i en potentiel fremtidig fortjeneste, men samtidigt ikke været som led i en systematisk handel af aktiver af samme type. Det vil derfor typisk være en transaktion, som har karakter af værende enkeltstående.⁵⁵

For en fortjeneste overhovedet kan blive omfattet af spekulationsbeskatning, er der en række betingelser, som først skal være kumulativt opfyldt; betingelserne er som følger; 1) Den pågældende indkomst skal være omfattet af dansk beskatning, 2) aktivet som handles med skal kunne anses for værende en formuegenstand, 3) skatteyder skal være den retmæssig ejer af genstanden, 4) og slutteligt skal der være tale om en overdragelse til en fysisk eller juridisk person, hvilket vil indebære realisation af enten fortjeneste eller tab.⁵⁶

Dermed er det nødvendigt at kende til skatteyderens hensigt. Dette er dog ikke problemfrit, da det vedrører skatteydere subjektive overvejelser og bevæggrunde, der ligger forud for en beslutning om erhvervelse. Foruden de bagvedliggende overvejelser og bevæggrunde, kan en erhvervelse tjene mere end et formål, hvormed en eventuel spekulationshensigt blot er en del af de samlede overvejelser. Det er derfor nødvendigt at vurdere, hvor meget hensigten til spekulation har fyldt i de samlede overvejelser.⁵⁷

Før det kan lægges til grund, at en erhvervelse er foretaget i spekulationsøjemed, er der to grundlæggende betingelser, der begge skal være opfyldt på erhvervestidspunktet; for det første skal der foreligge en hensigt til videresalg, herved skal det forstås, at skatteyderen alene erhverver aktivet med det formål at afhænde det igen. For det andet skal der være en forventning om fortjeneste, herved menes det, at afståelsesprisen forventes at være større end anskaffelsesprisen. Da det er den blotte forventning om fortjeneste, der skal være til stede, har det den betydning, at den faktiske afståelsespris ikke behøver at være større end anskaffelsesprisen, før denne betingelse er opfyldt. Disse to betingelser skal som nævnt være opfyldt allerede på tidspunktet for erhvervelsen. Der er derfor med udgangspunktet i ovenstående betingelser ikke mulighed for, at spekulationsøjemed kan opstå på et senere tidspunkt i ejerperioden, hvorfor spekulationsøjemed således skal være opstået på tidspunktet for skatteydere erhvervelse.⁵⁸

⁵⁵ (Henrik Dam, 2022) s. 291-292

⁵⁶ (Rausgaard, 2020) kap. 2

⁵⁷ (Rausgaard, 2020) kap. 3

⁵⁸ (Rausgaard, 2020) kap. 3 & (Den Juridiske Vejledning) afsnit C.C.2.1.3.3.3 Spekulation

Det er ligeledes muligt, om end begrænset, for en skatteyder at erhverve et aktiv i spekulationsøjemed, men ved afståelse så opgive den oprindelige spekulationshensigt. Opgivelse af spekulationshensigt på et aktiv kan forekomme i en situation, hvor skatteyder erhverver det pågældende aktiv i spekulationsøjemed. For at spekulationshensigten så kan bortfalde ved afståelsen, kræves det i henhold til den sparsomme praksis, at det pågældende aktiv bortgives. Grundlaget for, at spekulationshensigten nu kan anses som værende opgivet, er fordi skatteyder bevidst ved bortgivelsen har fravalgt en fortjeneste på det pågældende aktiv.^{59, 60}

Tidligere retspraksis fra Højesteret indikerer, at fortjeneste skulle være hovedformålet med erhvervelsen af et aktiv. Denne retspraksis blev dog ændret af Højesteret, som derefter indikerer, at spekulation blot skulle være en væsentlig del af de bagvedliggende overvejelser.⁶¹

Et eksempel på den senere retspraksis er U 1965.229 H, hvor Højesteret kom frem til, at erhvervelsen af en landbrugsejendom skulle anses som spekulation, idet Retten fandt, at;

“muligheden for ved videresalg at opnå fortjeneste at have spillet en sådan rolle ved indstævntes erhvervelse af hans anpart af hovedparcellen, at betingelserne for at anse fortjenesten som indkomst i medfør af Statsskatteloven § 5, stk. 1, litra a må anses for opfyldt”

Denne præmis i ovennævnte dom må således anses for at være en skærpelse af tidligere retspraksis, da der ud af præmissen skal forstås, at der kan foreligge flere væsentlige formål med erhvervelse af et aktiv.

Siden hen har domstolene fortsat denne retspraksis, hvilket blandt andet kommer til udtryk i U 1972.2 H, hvori der udtales, at udsigten til fortjeneste ved videresalg har været et væsentligt motiv. Se ligeledes TfS 1989.130 H hvori Højesteret udtrykker, at det faktum, at et jordstykke var egnet til senere udstykning til sommerhusgrunde *“må have spillet en sådan rolle”* i forbindelse med erhvervelsen af jordstykket, at Skatteyder måtte have haft en spekulationshensigt. Disse formuleringer er blevet anvendt i forskellige affarter, hvormed det kan udledes, at erhvervelse med fortjeneste for øje ikke efter nyere retspraksis, skal have været hovedformålet.⁶²

Dermed har domstolene anvendt et varierende ordvalg, i forbindelse med at udtrykke, om spekulationshensigten har spillet en rolle i de bagvedliggende overvejelser. Det varierende ordvalg må dog ikke umiddelbart siges at have en betydning for bedømmelsen.

I den nævnte retspraksis har ejendomme været det primære omdrejningspunkt, hvor retspraksis løbende er udvidet til at omfatte opdelingsegne ejendomme, ubebyggede grunde, nyopførte ejendomme og andre beboelsesejendomme. Dette må have den generelle

⁵⁹ (Den Juridiske Vejledning) afsnit. C.C.2.1.3.3.3 Spekulation

⁶⁰ (Rausgaard, 2020), kap. 4.4.4

⁶¹ (Henrik Dam, 2022) s. 291

⁶² Tfs. 1985.277. H, TfS. 1990.272. H, TfS. 1994.158. H og U. 1982.781.H

betydning, at spekulationshensigten ikke absolut skal være hovedformålet, men blot kan være et væsentligt moment blandt flere.⁶³

Som nævnt var et væsentligt parameter i meget af den tidligere retspraksis ofte, hvorvidt om der forelå en spekulationshensigt efter SL § 5, stk. 1, litra a. Denne spekulationshensigt efter SL § 5, stk. 1, litra a er i dag droppet på en del områder, da spekulationshensigten er flyttet til en række speciallovgivninger, dette gælder blandt andet aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. Dette medfører så også, at hvis et aktiv ikke kan siges at være omfattet af en speciallovgivning, så skal spekulationshensigten for det pågældende aktiv behandles ud fra momenterne i SL § 5, stk. 1, litra a. Det er således nødvendigt at fastslå skatteydere bevæggrund i forbindelse med anskaffelsen af et givent aktiv. De bagvedliggende bevæggrunde vurderes på baggrund af en række momenter.

Af vejledningen til statsskatteloven fra 1912, Bek. nr. 297 af 31 december 1912 fremgår det, hvilke vejledende momenter der kan medtages i den samlede vurdering af, om der foreligger en spekulationshensigt og derved muligheden for at pålægge beskatning. Af vejledningen fremgår momenterne; Tingens beskaffenhed, behandlingen af Tingen, den kortere eller længere tid den skattepligtige har besiddet Tingen.⁶⁴ Ydermere er købets omfang i praksis også blevet medtaget som et supplerende moment, det moment kan tolkes ud af vejledningen på baggrund af følgende ordlyd *“De Forhold, under hvilke Erhvervelsen og Salget have fundet Sted”*. Disse momenter bliver gennemgået i de følgende afsnit.

7.3.2.1. Aktivets beskaffenhed

Et aktivs beskaffenhed kan spille en rolle i vurderingen af, om det er erhvervet i spekulationsøjemed. Beskaffenheden af aktivet kan alternativt beskrives som enten arten eller karakteren af et givent aktiv. Dette følger af Højesterets praksis, særligt vedrørende landbrugsejendomme og andre ejendomme med udstykningsmuligheder, som har været genstand for vurdering af spekulation.

Særligt findes det ofte, at landbrugsejendomme erhvervet i nærhed til byer med en større industri og dertil knyttet stigende urbanisering, vil have en karakter som gør, at landbrugsejendommen er særlig velegnet til spekulation. Højesteret tog særligt i sagerne U.1973.651.H og U.1973.40.H, stilling til, at landbrugsejendomme anskaffet i cirka 1 kilometers afstand fra Kolding by måtte anses for at være anskaffet i spekulationsøjemed.

I U.1973.651.H blev ejendommen anset for, at dens placering i tæt nærhed til Kolding, samt den betydelige befolkningstilvækst til Koldingegnen medførte, at ejendommen måtte have en sådan beskaffenhed, hvormed den var særlig velegnet til et fremtidigt salg med fortjeneste til Kolding Kommune som følge af dens placering. Det, at ejeren havde erhvervet ejendommen til landbrugsdrift, medførte ikke frafald af spekulationsanskaffelse, da det for ejeren måtte stå klart, at det kun ville være muligt at drive landbrugsdrift i en kort årrække.

⁶³ (Rausgaard, 2020) kap. 3

⁶⁴ (Rausgaard, 2020) kap. 3

I tillæg til ovenstående afgørelse kan nævnes en lignende afgørelse fra Højesteret, hvor en fremtidig udstykningsmulighed var tilstrækkelig til at statuere spekulation, grundet ejendommens beskaffenhed, herunder særligt beliggenheden tæt ved Kolding.⁶⁵

Det må således af den ovenstående dom antages, at det ved anskaffelse af landbrugsejendomme inden ejendomsavancebeskatningsloven indførelse i 1982 var særligt nærheden, hvortil ejendommen var placeret i forhold til større byer, samt at ejerne på tidspunktet for anskaffelsen burde have viden om et eventuelt salg til kommune eller udstykning af parceller, som følge af ejendommens placering, var et moment, som blev tillagt væsentlighed.

Foruden landbrugsejendomme har arealer med gode udstykningsmuligheder ligeledes været genstand for en spekulationsvurdering, hvori arealets beskaffenhed har været tillagt betydning. Dette kommer til udtryk i U.1971.1.H, hvor Skatteyder sammen med to andre erhvervede ejendommen Ordruphøj i Charlottenlund. Hovedformålet for de tre erhververe var at opføre bolig til deres egne husstande. Selve Ordruphøj var beliggende på en grund, der var særligt egnede til udstykning af 8-10 parceller, hvor det er oplyst, at der endeligt blev frasolgt syv parceller. Ordruphøj blev endeligt erhvervet 1. december 1966, hvorefter de syv parceller blev solgt med en samlet fortjeneste, der skulle medregnes i indkomståret 1968/1969 for Skatteyers vedkommende. Dermed antages det, at formodningsreglen vedrørende spekulation består, hvilket også Skatteyder erkender, hvorfor Skatteyder var pålagt at godtgøre, at der ikke forelå spekulation. Finansministeriet var af den opfattelse, at der i relation til ejendommen skal lægges særlig vægt på, at der må være tale om en udstykningsejendom beliggende i et særligt attraktivt kvarter, samt udstykningsmuligheden var til stede allerede ved erhvervelsen.

Landsretten udtaler endeligt, at den erhvervede ejendom har beskaffenhed af en udstykningsejendom, samt de syv parceller blev afhændet hurtigt efter erhvervelsen, hvorefter Skatteyder ikke har formået at godtgøre, at der i dette tilfælde ikke var tale om spekulation. Dette stadfæstes af Højesteret.

Det må heraf kunne udledes, at ejendomme med en særlig attraktiv beliggenhed, samt udstykningsmuligheden, umiddelbart må anses som værende et spekulationsobjekt grundet ejendommens beskaffenhed.

På trods af den righoldige praksis i høj grad omfatter ejendomme, er aktivets beskaffenhed ligeledes set anvendt i tilfælde, hvor det har vedrørt aktiver af en anden art, for eksempel sølv og andre ædle metaller. I henholdsvis U.1984.433.Ø og TFS.1984.244.Ø erhvervede ejere af sølvbarrer disse som led i inflationssikring. Det findes af Landsretten i begge sager, at som følge af aktivets beskaffenhed, den betydelige fortjeneste, korte løbetid og hurtige afvikling, at der forelå anskaffelse i spekulationsøjemed. Af dette kan det udledes, at vurderingen af aktivets beskaffenhed ej kun er afgrænset til ejendomme, men tillige finder anvendelse på andre arter af aktiver, som kan anses som spekulationsobjekt.

⁶⁵ U.1973.40.H

I relation til unbackedcoins er der i afsnit 7.2.1, Lovens anvendelsesområde vedrørende kursgevinstloven sket behandling af, hvorvidt at sådanne unbackedcoins kan anses for at være penge. Behandlingen af dette førte til, at unbackedcoins må anses for ikke at opfylde de kriterier, der i dansk skatteret opstilles for at være penge. Skatteministeriet har i en nyligt afsagt Højesteretsafgørelse⁶⁶ indbragt følgende anbringender til understøttelse af, hvorfor den specifikke unbackedcoin, Bitcoin, ikke kan anses for værende andet end et spekulativt objekt. Skatteministeriet fremhæver blandt andet, at kursen på Bitcoin ikke er underlagt central regulering, men alene afhænger af udbud og efterspørgsel med et maksimeret udbud til 21 millioner enheder. Dette må forstås, at disse karaktertræk således medfører, at Bitcoin ikke kan anses for værende andet end et spekulativt formuegode.

Unbackedcoins er ikke alene i forhold til at være underlagt behandling i forhold til spekulation. Stablecoins er tidligere blevet underlagt spekulationsbehandling, hvor i det bindende svar SKM.2017.520.SR blev den konkret behandlede stablecoin, Bookcoin, ikke anset for at være omfattet af spekulationsbegrebet, grundet Bookcoins karakter kunne rummes i speciallovgivnings regler, kursgevinstloven. Se nærmere herfor i afsnit 7.2.2.3, Strukturerede fordringer. SKM.2017.520.SR må dog ikke anses for at være en universel udelukkelse af alle stablecoins fra spekulationsbeskatning efter statsskattelovens regler. Det må kunne udledes, at en stablecoin ikke på tilsvarende vis som Bookcoins opfylder betingelserne for at være en struktureret fordring, så vil en stablecoins beskaffenhed nærmere være et spekulativt formuegode. Et sådant formuegode vil kunne rummes i statsskattelovens regler for spekulation. Det må fortsat være op til diskussion om typen af det underliggende aktiv for stablecoinen har en afgørende betydning for, hvorledes der kan tales for og imod, at der foreligger et spekulativt formuegode. I den situation hvor det underliggende aktiv er en FIAT-valuta kan dette tale for, at den pågældende stablecoin nærmere bør behandles som valuta og ikke et spekulativt formuegode. Et afgørende moment må dog alt andet lige være de vilkår og betingelser, som er udarbejdet af udstederen, hvorunder den pågældende stablecoin er reguleret.⁶⁷

Som set i de ovenfor behandlede afgørelser vil aktivets beskaffenhed dog sjældent stå alene i bedømmelsen. Imidlertid understøtter andre momenter bedømmelsen. Disse momenter bundet blandt andet også i skatteydernes subjektive forhold, såsom forhåndskendskab til aktivets egnethed som spekulationsobjekt og i skatteydernes erfaring med erhvervelse og afståelse af lignende aktiver. Derudover vil købesummens størrelse, gevinsten ved afståelse, samt den faktiske anvendelse efter erhvervelsen spille en rolle ved vurderingen.

7.3.2.2. Behandling af aktivet i besiddelsesperioden

Som led i vurderingen af om et aktiv har været erhvervet i spekulationsøjemed kan det være særligt behjælpeligt at undersøge, hvorledes det pågældende aktiv har været anvendt i ejerskabsperioden.

⁶⁶ 71/22, BS- 32180-2021 HJR.

⁶⁷ SKM.2017.520.SR

Er aktivet erhvervet med henblik på at anvende det som led i ens dagligdag, i henhold til dets oprindelige eller angivne formål, så vil dette tale for, at der på tidspunktet for erhvervelsen ikke kan siges at have forelagt en erhvervelse i spekulationsøjemed.

Modsatrettet vil erhvervelse af et aktiv, som efterfølgende ikke bliver anvendt til dets oprindelige eller angivne formål, tale for, at der på tidspunktet for erhvervelsen af aktivet forelå erhvervelse i spekulationsøjemed.

I praksis ses anvendelsen af aktivet ofte berørt i sager, hvor en genstand, som en skatteyder har anskaffet, vil kunne anvendes på flere måder. Eksempelvis ved anskaffelse af sølv. Sølv kan anskaffes i relativ ren form, som for eksempel smykker og sølvbarrer. Har en skatteyder anskaffet sig et kilo rent sølv i form af smykker, samt har smykkerne været anvendt i vid udstrækning i ejerskabsperioden, vil dette umiddelbart kunne sælges uden beskatning. Det skyldes, at den faktiske anvendelse af smykkerne ikke taler for, at de har været erhvervet i spekulationsøjemed.

Har en skatteyder derimod anskaffet sig et kilo rent sølv i form af sølvbarrer og ladet disse opbevare i en bankboks i ejerskabsperioden, vil der ikke kunne ske salg af sølvbarrer uden beskatning. Der foreligger beskatning idet sølvbarrerne her ikke har tjent et andet faktisk formål end at fungere som inflation- og kapitalsikring. De må anses for at være erhvervet i spekulationsøjemed, hvilket er i overensstemmelse med Østre Landsrets afgørelser, som er behandlet i afsnit 7.3.2.1, Aktivets beskaffenhed.⁶⁸

Af særlig relevans for dette specials problemstilling har der i praksis været gentagne behandlinger af kryptovalutaer. Særligt for den nyere praksis ses, at erhvervelsen af Bitcoins skal anses for at være i spekulationsøjemed, idet erhververen typisk ikke vil have nogen særlig veneration for kryptovalutaer.⁶⁹

7.3.2.3. Besiddelsesperioden

Som væsentligt moment i vurderingen af, om der har forelagt spekulationshensigten i forbindelse med erhvervelsen af et aktiv, indgår perioden hvori aktivet har været i skatteyderens besiddelse.

I lovforarbejderne til SL § 5, af 1922 fremgår det, at ved ejendomme, aktier og lignende offentlige værdipapir anskaffet efter 1.1.1922 ville spekulationshensigt foreligge, såfremt besiddelsesperioden var under to år, medmindre andet kunne godtgøres.⁷⁰ Denne formodningsregel om spekulationshensigt blev ført med videre til SL § 5, af 1922. Reglen blev medtaget, fordi dens formål var at bidrage til skabelsen af mere klare rammer for, hvornår der kunne siges at foreligge spekulation ved salg af et aktiv.

I og med toårs reglen er en formodningsregel, blev der her pålagt en omvendt bevisbyrde i de tilfælde, hvor et aktiv sælges inden udløbet af det andet år. Reglen medfører således den

⁶⁸ U.1984.433 Ø & TfS 1984.244 Ø

⁶⁹ (Henrik Dam, 2022) s. 293

⁷⁰ (LFB 1922-03-10 nr. 44 indkomst- og formueskat til staten)

direkte konsekvens, at det i sådanne tilfælde var skatteyder, som skulle redegøre for, hvorfor salget af aktivet ikke var at anse som erhvervet i spekulationsøjemed.

Den righoldige praksis på området indikerer, at den gængse tolkning af formodningsreglen har været, at skatteyder ville ifalde beskatning ved afståelse. Formodningsreglen har i praksis været tolket udvidende og er i tilfælde ved ubebyggede grunde set udvidet op til 6 år, det er således ikke af uvæsentlig karakter med hvilken hensigt, aktivet har været anskaffet.⁷¹

På trods af, at formodningsreglen er set udvidet til at gælde i en markant længere periode end den i loven angivet toårige periode. Der er i praksis således set eksempler på sager, hvor en skatteyder er blevet fritaget for beskatning af et aktiv inden udløb af den toårige periode. Fritagelse for beskatning efter formodningsreglen er set givet i tilfælde, hvor afståelsen har været nødvendig som følge af enten helbredsmæssige,⁷² familiemæssige,⁷³ økonomiske⁷⁴ eller ansættelsesmæssige⁷⁵ årsager. Praksis har her ofte taget hensyn til den faktiske anvendelse af aktivet i besiddelsesperioden.

Af Skatterådets bindende svar SKM.2018.130.SR fremgår det direkte, at det er Skattestyrelsens overbevisning, at formodningsreglen i SL § 5, stk. 1, litra a ikke finder anvendelse på unbacked- og stablecoins. Dette synspunkt blev af Landsskatteretten udfordret i afgørelsen SKM.2021.240.LSR, hvor en Spørger blev tilkendt skattefrit salg af Bitcoins i og med, at Spørger havde ejet de pågældende Bitcoins i fem år inden et salg fandt sted. Besiddelsesperioden indgik dog kun som et delvist moment i den samlede bedømmelse i denne afgørelse. Dette synspunkt er for nylig blevet afvist af Højesteret i dennes afgørelse fra 2023, 71/22, 32180-2021-HJR, hvori Højesteret ikke mener, at besiddelsesperioden bør tillægges en betydning i bedømmelsen af, hvorvidt Bitcoins kunne sælges skattefrit dette på trods af en lang besiddelsesperiode. Det skal bemærkes, at besiddelsesperioden indgår som et moment i den samlede bedømmelse, og at besiddelsesperioden ikke alene er udslagsgivende.

Højesterets udlægning af bestemmelsen ville ligeledes kunne udledes ved en simpel ordlydsfortolkning af bestemmelsen, idet unbacked- og stablecoins ikke bør anses for omfattet af de nævnte kategorier.⁷⁶

Det er således vigtigt, at skatteyder har særligt fokus på besiddelsesperioden af et aktiv i forbindelse med erhvervelse. For på trods af formodningsreglen ikke specifikt gælder for det pågældende aktiv, så er der i praksis eksempler på, at myndigheder har tillagt en kort besiddelsesperiode af et aktiv som værende udtryk for en spekulationshensigt.

Specifikt gældende for kryptovalutaer må det dog, med henvisning til retspraksis, lægges til grund, at formodningsreglen ikke har en betydning i vurderingen af, om der ved erhvervelse har forelagt spekulation. Dette må begrundes med, at kryptovalutaer ikke har en sådan

⁷¹ TfS 1984.356 V

⁷² U. 1971.271 H

⁷³ TfS 1984.251 V

⁷⁴ U 1981.1005 H

⁷⁵ U 1985.356 H

⁷⁶ SKM.2018.288.SR

karakter, at disse kan være omfattet af formodningsreglen i SL § 5, stk. 1, litra a. Endvidere må det kunne lægges til grund, at besiddelsesperioden kun indgår som et ringe moment i den samlede vurdering.

7.3.2.4. Købets omfang

Foruden de ovennævnte momenter vil købets omfang, herunder købesummen, kunne tillægges vægt i den samlede vurdering af, om der foreligger en spekulationshensigt ved erhvervelsen af et aktiv. I praksis er der blevet kigget på om købesummen, som skatteyderen har været villig til at betale, er en ekstraordinær pris set i forhold til skatteyderens egne økonomiske forhold. Det kan eksempelvis være, hvis skatteyderen erlægger en betydelig sum penge trods en snæver privatøkonomi. Netop dette er set behandlet som et afgørende moment i U.1984.433Ø, hvor retten tillagde et lån på 20.000 kr., som var anvendt til køb af sølvbarrer, som en ikke ubetydelig mængde penge i forhold til Skatteyderens privatøkonomi.

Derudover er der i praksis vedrørende køb af unbacked- og stablecoins blevet undersøgt, om skatteyderens handelsvolume stemmer overens med skatteyderens formål med erhvervelsen af unbacked- og stablecoins. Dette er set i henholdsvis Højesterets afgørelse fra 2023, 71/22, 32180-2021-HJR, og i en afgørelse fra Landsskatteretten, SKM 2021.240 LSR. Resultatet i disse var dog med vidt forskellige udfald. I afgørelsen fra Højesteret lød vurderingen, at den pågældende handelsvolume på 12.320,56 kr. svarende til 359,18 Bitcoins var af en sådan størrelse, at den påståede anskaffeshensigt ikke kunne anerkendes. Skatteyderen påstod, at anskaffeshensigten har været test af egenudviklet wallet-software. Hertil anførte skattemyndighederne, at en væsentlig lavere volume burde have været tilstrækkelig til at løse det pågældende formål, hvilket Højesteret tiltrådte, hvorfor købets omfang heri talte for spekulation.

Et andet resultat blev set i afgørelsen fra Landsskatteretten,⁷⁷ hvor en meget begrænset handelsvolume på blot 149,50 kr., svarende til 4,63 Bitcoins, blev anses for at være i overensstemmelse med formålet med erhvervelsen. Det skyldes, at Spørgers erhvervelse skulle tjene det formål at betale Spørgers kontingent til en forening om Bitcoins, hvortil Landsskatteretten, med dissens, kom frem til, at denne begrænsede handelsvolume ikke talte for spekulation.

I relation til de ovenstående afgørelser kan der opstilles en teoretisk sondring. I afgørelsen fra Højesteret sker der tiltrædelse til det forhold, hvor en handelsplatform stiller en mindstegrænse for handelsvolumen, som Landsretten tidligere havde behandlet. Det var af Landsretten blevet behandlet således, at hvis Skatteyderen i sagen kun havde haft en handelsvolume på, eller i tæt nærhed til, mindstegrænsen, ville det hypotetisk tale for skattefrihed. Købets omfang kan således teoretisk godt være en relativ høj pengemæssig værdi uden, at dette nødvendigvis ville tale for, at købets omfang ville medføre skattepligt.

Der må således med henvisning til tidligere retspraksis vedrørende sølvbarrer, samt nyere praksis vedrørende kryptovalutaer, udledes følgende; købets omfang kan spille en afgørende rolle i spekulationsvurderingen, såfremt købets omfang enten står i skarp kontrast til

⁷⁷ SKM.2021.240.LSR

privatøkonomiske forhold eller til den påtænkte anvendelse i forbindelse med udvikling af software eller medlemskab af foreninger. Det må på baggrund af Højesterets nylige afgørelse kunne udledes, at såfremt en skatteyder ønsker at udvikle software til brug i forbindelse med handel af unbacked- og stablecoins, skal skatteyderen erhverve en meget begrænset mængde kryptovaluta, hvis værdi ikke væsentlig overstiger formålets krav.

7.3.2.5. Gevinsten

En betydelig gevinst kan imidlertid være en indikator for en spekulationshensigt, hvormed det vil give anledning til og eventuelt medtages i den samlede vurdering af, om skatteyder vil ifalde spekulationsbeskatning, jf. TfS.1984.244Ø. Heri opnåede Skatteyder en væsentlig gevinst på over 100 % i løbet af cirka et år. Dette moment kan langt fra stå alene i vurderingen, idet Landsretten udtaler, at der bør lægges vægt på engagementets løbetid samt den faktiske korte besiddelsesperiode. I forlængelse heraf nævnes fortjenestens størrelse ved en kort besiddelsesperiode, hvorfor Landsretten mener, at det for Skatteyder måtte være klart, at en fortjeneste bestemt er mulig.

Af nyere praksis, hvor gevinstens størrelse umiddelbart må vurderes at have haft en betydning ved første instans, kan SKM 2021.240 LSR nævnes. I det tilhørende bindende svar til Landsskatteretten lægger Skattestyrelsen vægt på, at Spørger har opnået stor fortjeneste på den resterende beholdning af Bitcoins ved salg i 2017. Spørger erhvervede en relativ lav beholdning af Bitcoins i 2012 for 149,5 kr. med det formål at anvende Bitcoin-beholdningen til kontingentbetaling. Skattestyrelsen lagde dog som nævnt vægt på selve gevinstens størrelse med henvisning til gammel praksis vedrørende køb og salg af diverse aktiver. Skattestyrelsen lagde som sådan egentlig ikke vægt på andre momenter, hvorfor gevinstens størrelse umiddelbart anvendes som enligt argument for, at gevinsten ikke skulle være skattefri. Landsskatteretten var dog af en anden opfattelse end Skattestyrelsen og Skatterådet. Landsskatteretten påpeger i deres afgørelse, at erhvervelsen skal være foretaget med det formål at opnå en fortjeneste. Retsformanden og et af de øvrige retsmedlemmer vurderede, at dette formål ikke har været til stede på erhvervestidspunktet. De begrundede dette med den ringe handelsvolume, samt den faktiske anvendelse taler ind i, at Spørgers erhvervelse er sket til det oplyste formål. Dermed blev Spørger i denne sag ikke skattepligtig af den store fortjeneste på cirka 215.000 kr. Afgørelsen blev truffet med dissens, da det tredje retsmedlem var af den overbevisning, at erhvervelsen var sket med det formål at opnå en fortjeneste. Hertil henviser det tredje retsmedlem til SKM 2020.85 LSR, hvori der ligeledes var opnået en stor fortjeneste. Det må dog vurderes, at der forelå nogle væsentlig andre omstændigheder, såsom handelsvolume, intensitet, samt faktisk anvendelse af Bitcoins, hvorfor det kan synes svært at sammenligne SKM 2021.240 LSR og SKM 2020.85 LSR, da lighederne heri udelukkende består i samme aktivtype samt en stor fortjeneste, relativt til købs omfang.

Grundlæggende for SL § 5, stk. 1, litra a skal der i spekulationsstilfælde, hvor der kan ske en enkeltvis identificering af det solgte aktiv, ske opgørelse ved hjælp af aktiv-for-aktiv princippet. Dette er ligeledes set bekræftet i Højesterets afgørelse, 71/22, 32180-2021-HJR. Dette indebærer, at hvert enkelt identificerbart aktiv skal opgøres selvstændigt. Dette kan eksempelvis være i tilfælde, hvor en person køber to aktiver, det ene købes til kurs 100 og det

andet til kurs 90. Aktiverne er enkeltvis identificerbare, hvorfor det ved salg er muligt at opgøre en anskaffelses- og afståelsessum for hvert aktiv. I de tilfælde hvor det ikke er muligt at foretage en enkeltvis identificering af aktivet, vil der undtagelsesvis foretages en FIFO opgørelse.

Et eksempel på dette kan være, at en person på tidspunkt 1 køber én krypto A til kurs 50, samme person køber på tidspunkt 2 én krypto A til kurs 40. Personen sælger på tidspunkt 3 én krypto A til kurs 70, og da det ikke er muligt specifikt at identificere, hvilken af de to krypto A personen sælger, så antages det, at den først købte krypto A også er den først afståede.

Dette eksempel kan udvides til en situation, hvor en person på tidspunkt 1 køber henholdsvis én krypto A, til kurs 50 og én krypto B til kurs 50, personen køber så på tidspunkt 2 yderligere én krypto A til kurs 40 og én krypto B til kurs 45. Personen vælger så på tidspunkt 3 at afstå én krypto A til kurs 70 og én krypto B til kurs 40. Der vil først ske FIFO-opgørelse af de enkelte kryptoer for derefter at opgøre dem efter aktiv-for-aktiv princippet, hvorved gevinst eller tab for krypto A hhv. krypto B holdes adskilt.

På baggrund af ovenstående må det kunne udledes, at gevinsten alene kan være en indikator af, at skatteyder kan have været i besiddelse af en særlig viden uden, at dette er afgørende for den samlede vurdering. Derfor må gevinsten alene ikke være udslagsgivende for, hvorvidt en skatteyder ifalder spekulation eller ej, da de øvrige omstændigheder bør være mere tungtvejende i den samlede vurdering.

7.3.3. Skatteretlig kvalifikation ved næring og spekulation efter Statsskatteloven

Foreligger der nærings- eller spekulationstilfælde så vil den beskatning der ifaldes være af den realiserede avance ved afståelsen. Fælles for nærings- eller spekulationstilfælde er, at beskatningen vil være fra cirka 37 % - 52 % + kirkeskat. Beskatningen vil først indtræde på tidspunktet, hvor aktivet anses for afstået. Det er ikke uden betydning om skatteyder bliver anset for værende næringsdrivende med handel af det pågældende aktiv eller anses for at have erhvervet det pågældende aktiv i spekulation uden for dennes næringsvej.

Denne sondring er vigtig i og med, at skatteyder ved næring vil omfattes af reglerne i SL §§ 4 - 6, hvormed der skal foretages en nettoopgørelse. I forbindelse med næring kan der opnås fuldt fradrag for eventuelle omkostninger, som afholdes i forbindelse med drift.

Sker afståelsen af aktiver erhvervet med spekulationshensigt med tab, så vil der ske tilkendelse af et ligningsmæssigt fradrag på cirka 25 %. Det er her vigtigt at påpege, at opgørelsen som udgangspunkt sker ved afståelse efter aktiv-for-aktiv princippet. Ved afståelse af kryptovalutaer foretages der ikke en nettoopgørelse, hvilket medfører, at der ikke kan ske modregning af tab ved afståelse af en type kryptovaluta i eventuelle avancer ved afståelse af en anden type kryptovaluta. Denne opgørelsesmetode, som her anvendes, har

en konsekvens for skatteyder, som har erhvervet sig to typer af kryptovalutaer, A og B. Såfremt A sælges med gevinst og B sælges med tab i samme indkomstår, vil der skulle betales cirka 37 % - 52 % i skat af gevinsten på A, men der vil kun ske tilkendelse af cirka 25 % fradrag af tabet på B.

7.4. Personskatteloven i relation til kryptovaluta

Nærværende afsnit fremstiller en beskrivelse af, hvorledes personskatteloven anvendes i relation til kryptovaluta. Personskatteloven blev indført i 1986 med virkning fra 1987 som led i den storstilede skattereform, der blev gennemført i 1987. Med indførelsen af personskatteloven skete der nu en radikal ændring af skattesystemet. Den skattepligtige indkomst blev nu overordnet, hvor underindkomst kategorierne personlig- og kapitalindkomst indgik. Dermed skulle der nu først ske opgørelse af personlig- og kapitalindkomst, som tilsammen udgjorde den skattepligtige indkomst. Ligeledes blev der med personskatteloven ændret i fradragsadgangen for visse typer af ydelser, som en skatteyder har afholdt. Indkomstopgørelsesmetoden fra 1987 er fortsat den metode, hvorefter der i dag sker indkomstopgørelse. Siden dengang er der blevet tilføjet aktie- og CFC-indkomst til ligningen, dermed vil en indkomst ligeledes kunne henregnes til en af disse indkomsttyper.⁷⁸

7.4.1. Den personlige indkomst

I personskattelovens afsnit om opgørelse af den skattepligtige indkomst findes der i lovens § 3, stk. 1 en klar definition af, hvad der henføres som personlig indkomst. Af bestemmelsens ordlyd fremgår det, at til den personlige indkomst henføres alle indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke kan anses for at være kapitalindkomst. Kapitalindkomst kan være gevinst og tab efter kursgevinstloven. Se nærmere herom i afsnit 7.4.2, Kapitalindkomst.

I PSL § 3, stk. 2 findes der en udtømmende opstilling af, hvilke udgifter der kan fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst. Som nævnt er opstillingen i PSL § 3, stk. 2 udtømmende, hvorfor alle tab og andre udgifter som ikke er oplistet tildeles ligningsmæssigt fradrag i overensstemmelse med SL § 5, stk. 1, litra a. Denne udtømmende opstilling er derfor særdeles relevant for de tilfælde, hvor en person har lidt et tab i spekulationsøjemed. Et sådan tab kan ikke fradrages i den personlige indkomst med fuldt fradrag for det tabte, men må derimod tildeles som ligningsmæssigt fradrag i den skattepligtige indkomst.^{79, 80}

⁷⁸ PSL, §§ 4a & 4b

⁷⁹ LFF 1986-02-20 nr. 106, Forslag til Lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v., 3. de enkelte elementer i skattereformen

⁸⁰ SKM2018.458.SR - Tab på bitcoins fradragsberettigede i skattepligtig indkomst & SKM2022.583.SR - spekulationstab ej personlig indkomst

Der findes administrativ praksis, som bekræfter bestemmelsens anvendelsesområde for de situationer, hvor der har været handel af unbackedcoins, som har medført enten gevinst og/eller tab.

Af nyere praksis på området kan der henvises til SKM2022.583.SR. I denne sag havde Spørger handlet med unbackedcoins; Bitcoin og Ripple. I forbindelse med handlerne havde Spørger lidt et tab. Spørger ønskede fradrag for tabet i den personlige indkomst. Skattestyrelsen henviser her til, at det som nævnt ovenfor må forstås således, at PSL § 3, stk. 2 skal ses som en udtømmende opstilling af udgifter, som er fradragsberettigede. Skatterådet kommer her frem til, at spekulationstab ikke er omfattet af PSL § 3, stk. 2, hvilket af Skatterådet er behandlet i overensstemmelse med deres tidligere praksis på området.

Dette bindende svar er af Spørger påklaget til behandling ved Skatteankestyrelsen. Det forventes, at Skatteankestyrelsen må komme frem til samme resultat vedrørende behandlingen af tab på baggrund af seneste Højesterets praksis fra 2023,⁸¹ hvori en privatpersons gevinst ved salg af Bitcoins skulle henføres til spekulationsbeskatning i henhold til SL § 5, stk. 1, litra a. Skatteankestyrelsen må således forventes at indstille til, at det realiserede spekulationstab i førnævnte bindende svar ikke kan omfattes af reglerne i PSL § 3, stk. 2. Tabet må derfor skulle henføres til behandling efter reglerne i statsskatteloven, som vil medføre, at Spørger bliver tilkendt et ligningsmæssigt fradrag for tabet.

7.4.2. Kapitalindkomst

Som kort nævnt i afsnittet 7.4.1, Den personlige indkomst, samt indeholdt i PSL § 3, stk. 1, er det nødvendigt med en sondring imellem kapitalindkomst og personlig indkomst. Heri sker den endelige afgrænsning af den personlige indkomst.

Definitionen af kapitalindkomst i personskatteloven findes i § 4, stk. 1. Af cirkulære, cirk. 1995-07-04 nr. 129, til personskatteloven fremgår det direkte, at opstillingen i PSL § 4, stk. 1 skal anses for værende udtømmende. En indkomst som ikke er nævnt PSL § 4, stk. 1 må derfor ikke kunne anses for værende kapitalindkomst. Dette betyder ikke nødvendigvis, at indkomsten skal henføres til den personlige indkomst. Indkomsten har fortsat mulighed for at kunne henføres til enten aktie- eller CFC-indkomst.

Fra administrativ praksis findes der afgørelser, hvor unbackedcoins har været behandlet i relation til personskattelovens regler, herunder særligt PSL § 3, stk. 2 og § 4, stk. 1.

I SKM2018.458.SR, hvor Spørger som skatteyder led et tab på handel med Bitcoins på knap 24.000 kr., hvorefter Spørger ønskede svar på, om dette tab var fradragsberettiget. Skatterådet svarer hertil, at tab på spekulation er fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst, hvorfor fradraget er et ligningsmæssigt fradrag. Dette begrundes med, at PSL § 3, stk. 2 hhv. PSL § 4, stk. 1, begge indeholder udtømmende opstilling af omfattede tab og udgifter, som er fradragsberettiget i den personlige indkomst.

⁸¹ Højesterets afgørelse af 30-03-23 - 71/22, 32180-2021-HJR

Spekulationstab kan som tidligere nævnt i afsnit 7.4.1, Den personlige indkomst ikke henføres under bestemmelseernes udtømmende oplistning, hvorfor dette medfører, at spekulationstab skal behandles efter statsskattelovens regler.

Skatterådet tiltrådte i begge svar⁸², at kattelystyrelsens indstilling vedrørende behandling af spekulationstab på unbackedcoins må anses for korrekt. Spekulationstab på unbackedcoins kan således ikke anses for omfattet af reglerne i personskatteloven, men må derimod henvises til behandling efter reglerne i statsskatteloven. Skatterådets praksis fra 2022 er således i overensstemmelse med tidligere praksis fra 2018.

Udover ovenstående behandling af den simple handel med unbackedcoins, kan det i særlige situationer, som behandlet i afsnit 7.2, Kursgevinstloven i relation til, være muligt, at handel med unbackedcoins skal behandles efter kursgevinstlovens regler. Det er særligt i de situationer, hvor unbackedcoins er handlet på en finansiell kontrakt. Tab og gevinst på sådanne finansielle kontrakter efter kursgevinstlovens regler skal ifølge PSL § 4, stk. 1, nr. 2 henregnes til kapitalindkomsten. Særligt for finansielle kontrakter gælder, at disse er kildeartsbegrænset. Kildeartsbegrænset tab fremgår af KSL § 32. Dette betyder, at et realiseret tab på en finansiell kontrakt kun kan modregnes i en gevinst ved en anden finansiell kontrakt.⁸³

I tidligere afsnit 7.2.2.3, Strukturerede fordringer fremgår det, at stablecoins kan være struktureret på en sådan måde, at disse kan behandles som strukturerede fordringer i henhold til KGL § 29, stk. 3. Tab og gevinst på sådanne stablecoins vil efter kursgevinstlovens regler skulle henregnes som kapitalindkomst jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 2.

7.4.3. Skatteretlige kvalifikation efter Personskatteloven

Den gældende praksis på personskattelovens område er således, at der for unbackedcoins ikke er adgang til at anvende fradragsreglerne i PSL § 3, stk. 2. Unbackedcoins må således henvises til behandling efter statsskatteloven. Undtagelsesvist gælder der særlige regler for de tilfælde, hvor en unbackedcoin handles som et underliggende aktiv på en finansiell kontrakt. I disse tilfælde vil beskattningen kunne indeholdes i PSL § 4, stk. 1, idet der her foreligger en kursgevinst, som skal beskattes som kapitalindkomst. Stablecoins, som på baggrund af deres opbygning må anses for værende enten finansielle kontrakter eller strukturerede fordringer, vil på baggrund af deres karakteristika skulle beskattes som kapitalindkomst, hvorfor gevinst og tab skal medregnes efter PSL § 4, stk. 1. Derudover er der de stablecoins, hvor opbygningen ikke understøtter, at disse kan anses for værende en finansiell kontrakt eller en struktureret fordring. Her vil disse typer af stablecoins skulle underlægges beskattning på samme vis som udgangspunktet for unbackedcoins, hvilket medfører, at der ikke er hjemmel til anvendelse af personskattelovens regler, hvorfor disse skal henvises til behandling efter statsskatteloven, jf. PSL §§ 3, stk. 2 og § 4, stk. 1 modsætningsvist. Det er således afgørende

⁸² SKM 2022.583.SR og SKM 2018.458.SR

⁸³ (SKAT, u.d.) & (Skat, u.d.)

for den skattemæssige behandling, at der klart skelnes imellem unbacked- og stablecoins. Udoover den opdeling skal der ses på, om disse unbackedcoins er handlet som et underliggende aktiv på terminskontrakt eller købe- og salgsretter, samt om de handlede stablecoins har karakteristika af en struktureret fordring eller ej, eller om de er handlet på terminskontrakt eller købe- og salgsretter. Denne sontring er særdeles afgørende som følge af den forskel der er i behandlingen af beskatningsadgangen i personskatteloven af disse tilfælde.

7.5. Retstilstanden for beskatning af unbacked- og stablecoins i dansk skatteret.

I dansk skatteret er det afhængigt af indkomsttypen enten realisationsprincippet eller lagerprincippet, som er gældende for beskatning af indkomsten. I tilfælde hvor der kan siges at foreligge enten nærings- og/eller spekulationstilfælde, så vil realisationsprincippet få betydning. Realisationsprincippet finder tilsvarende anvendelse på aktieindkomst samt visse typer kapitalindkomst. Realisationsprincippet er for kapitalindkomst fraveget i de tilfælde, hvor der foreligger en finansiell kontrakt, hvorfor beskatningen her vil ske efter lagerprincippet.

Hvor skatteyder har solgt aktiver, som ikke anses for at være underlagt skattefrihed, vil det være underlagt beskatningsadgangen og fradragsmulighederne i SL §§ 4-6, såfremt der ikke er anden speciallovgivning, som regulerer beskatningsadgangen og fradragsmuligheder på det solgte aktiv. Som følge af lex specialis princippet i dansk skatteret vil speciallovgivning have forrang for statsskatteloven, dette afspejles ligeledes i specialets opbygning.

Aktieavancebeskatningsloven er speciallovgivning for beskatning af aktieindkomst. Specialet har behandlet unbacked- og stablecoins i relation til aktieavancebeskatningsloven med det formål at undersøge, om disse kan indeholdes i aktieavancebeskatningslovens regler og derved indgå i beskatningen som aktieindkomst.

På baggrund af afsnit 7.1, Aktieavancebeskatningsloven i relation til kryptovaluta, lægges det til grund, at hverken unbacked- eller stablecoins umiddelbart kan anses for at være aktier, obligationer og ej heller lignende værdipapir. Dette skyldes, at disse ikke giver de fornødne forvaltningsmæssige og økonomiske rettigheder, samt der i tillæg hertil er udtalt af Højesteret, at lignende værdipapirer skal give ret til andel i formuen ved likvidation af et skattesubjekt. Eftersom hverken unbacked- eller stablecoins giver ret til adgang i formuen ved likvidation af et skattesubjekt, kan disse således ikke anses for at være aktier, obligationer eller lignende værdipapir. Aktieavancebeskatningslovens regler finder således ikke anvendelse på unbacked- og stablecoins.

Som følge af, at unbacked- og stablecoins ikke kan indeholdes under aktieavancebeskatningsloven, har specialet med udgangspunkt i lex specialis princippet undersøgt, hvorvidt unbacked- og stablecoins skattemæssigt kunne behandles efter anden speciallovgivning. Kursgevinstlovens anvendelsesområde i relation til unbacked- og

stablecoins er blevet undersøgt. Her er det fundet, at unbacked- og stablecoins ikke kunne anses for værende omfattet af pengebegrebet, hvorfor KGL § 1, stk. 1, nr. 1 og 2 ikke finder anvendelse. Unbacked- og stablecoin kan skattemæssigt behandles som finansiel kontrakt efter KGL § 29, jf. KGL § 1, stk.1, nr. 3. For at unbacked- og stablecoins kan omfattes af KGL §29, som omfatter terminskontrakter, købs- og salgsretter, samt strukturerede fordringer, skal der ske opfyldelse af tre grundlæggende betingelser før end en unbacked- eller stablecoin kan anses for værende del af en finansiel kontrakt. Betingelserne, der skal opfyldes, er som følger; 1) der skal foreliggende en gyldig indgåede aftale, der opfylder de aftaleretlige betingelser, 2) dernæst skal der være en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt og 3) slutteligt skal der foreligge et nærmere fastsat fremtidigt beregningsgrundlag af den fremtidige pris eller nærmere fastsatte pris. Særligt for terminskontrakter er det gældende, at der foreligger pligt til at handle på et fremtidigt fastsat tidspunkt til en fast pris uanset markedets udvikling. Ydermere er det for terminskontrakter gældende, at den tidsmæssige forskydning skal være ud over den sædvanlige tidsmæssige forskydning på området. I relation til kryptovaluta er der i administrativ praksis set anerkendelse af, at der for unbackedcoins kan handles terminskontrakter, hvorved unbackedcoins handlet på denne måde beskattes efter kursgevinstlovens regler. I forlængelse af dette kan det konkluderes, at der ikke foreligger et umiddelbart grundlag, som skulle umuliggøre, at stablecoins tilsvarende kan handles på terminskontrakter, hvorfor disse også kan ifalde beskatning efter kursgevinstlovens regler, såfremt betingelserne for terminskontrakter er opfyldt.

Gældende for købs- og salgsretter er der, modsat terminskontrakter, ikke en pligt til at købe eller sælge, men blot en valgret hos indehaveren af købs- eller salgsretten til at indfri denne senest på afviklingstidspunktet. Udstederen vil ved aktivering af valgetten være forpligtet til at købe eller sælge det omhandlende aktiv. Trods den manglende praksis vedrørende unbacked- og stablecoins handlet via købs- og salgsretter, må det alligevel kunne konkluderes, at der ikke er noget til hinder for, at disse kan handles via købs- og salgsretter. Konsekvensen ved at handle med unbacked- og stablecoins vil være, at disse skal behandles som finansielle kontrakter og dermed beskattes efter kursgevinstlovens regler.

Der er i administrativ praksis set et eksempel på, at stablecoins i visse tilfælde kan omfattes af reglerne for strukturerede fordringer. For en stablecoin kan anses for værende en struktureret fordring, skal den opfylde både regulerings- og karakterkravet. Dette har været behandlet af Skatterådet, hvori følgende kriterier er opstillet; en stablecoin skal reguleres på baggrund af et underliggende aktiv, samt have karakter af at være et anfordringstilgodehavende eller lignende, hvorefter en sådan stablecoin kan beskattes som en finansiel kontrakt efter kursgevinstlovens regler. Det kan ikke udelukkes, at der findes stablecoins, der ikke opfylder disse kriterier, hvorfor disse umiddelbart ikke ville være strukturerede fordringer. Disse vil således falde udenfor kursgevinstlovens regler.

Såfremt unbacked- eller stablecoins kan anses for at være handlet på en finansiel kontrakt, hvad enten det er en terminskontrakt, købs- eller salgsret eller en struktureret fordring, så vil der ske beskatning efter KGL § 33. Bestemmelsen opstiller rammerne for diverse beskatningsscenarier på baggrund af besiddelsestiden, samt det tilknyttede tidspunkt for beskatningens indtræden. Bestemmelsen hjemler lagerbeskatning af en finansiel kontrakt,

som strækker sig over indkomstårets afslutning. Ligeledes er denne hjemlen for beskatning af finansielle kontrakter på afviklingstidspunktet. Det må således konkluderes, at der i gældende dansk skatteret er hjemmel til beskatning af unbacked- og stablecoins i henhold til kursgevinstlovens regler for finansielle kontrakter, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

I de tilfælde, hvor det er statsskattelovens regler som finder anvendelse, vil beskatningen af indkomst ske med udgangspunkt i realisationsprincippet.

Betydningen af realisationsprincippet i sådanne tilfælde kommer til udtryk i dets samspil med beskatnings- og fradragsmulighederne i SL §§ 4-6.

For næringstilfælde vil skatteyder være underlagt beskatning efter netto-indkomstprincippet, hvilket er nærmere behandlet ovenfor i afsnit 6, INDKOMSTBEGREBET OG SKATTEBEREGNING I GÆLDENDE DANSK SKATTERET, om SL §§ 4-6. Dette medfører, at en skatteyder i næringstilfælde først skal beskattes ved realisation. Skatteyderen vil skulle modregne den samlede anskaffelsessum i den samlede afståelsessum. Opnås der af denne modregning en gevinst, vil det således være denne, som er skattepligtig. Omvendt vil der i tilfælde af et samlet tab, på baggrund af modregningen, ske fuldt fradrag. Dermed vil et samlet tab ikke udløse beskatning, idet gevinster og tab skal opregnes som en nettogevinst eller -tab, hvor kun nettogevinst udløser beskatning.

Se nedenstående illustrationer:

For samlet gevinst

Aktiv	Anskaffelsesværdi (1.000)	Afståelsesværdi	Gevinst	Beskatning (52%)	Resultat efter skat
Krypto A	50.000	65.000	15.000	N/A	N/A
Krypto B	50.000	40.000	-10.000	N/A	N/A
Netto	100.000	105.000	5.000	-2600	2.400

Egen tilvirkning

For samlet tab

Aktiv	Anskaffelsesværdi (1.000)	Afståelsesværdi	Gevinst	Beskatning (52%)	Resultat efter skat
Krypto A	50.000	55.000	5.000	N/A	N/A
Krypto B	50.000	40.000	-10.000	N/A	N/A
Netto	100.000	95.000	-5.000	0	-5.000

Egen tilvirkning

Foreligger der spekulationstilfælde vil beskatningen, der ifaldes, være den realiserede avance ved afståelsen. Beskatningen er cirka 37 % - 52 %. Beskatningen vil først indtræde på tidspunktet, hvor aktivet anses for afstået. Sker afståelsen af aktiverne derimod med tab, vil der ske tilkendelse af et ligningsmæssigt fradrag på cirka 25 %. Det er her vigtigt at påpege, at opgørelsen sker ved afståelse af aktiv-for-aktiv princippet, dermed kan der ikke ske modregning af tab ved afståelse i eventuelle avancer ved afståelse. Det er således ikke efter nettoopgørelsesprincippet.

Aktiv-for-aktiv princippet, som netop finder anvendelse efter SL § 5, stk. 1, litra a, har den konsekvens, at en skatteyder, som har erhvervet sig henholdsvis kryptovaluta A og B, hvor

kryptovaluta A efterfølgende sælges med en gevinst, hvorimod kryptovaluta B i samme skatteår sælges med tab, ifalder beskatning af avancen på kryptovaluta A, med 52 % men samtidigt kun kan få fradrag for 25 % af tabet på kryptovaluta B.

Denne forskel mellem henholdsvis beskatningen og fradraget må betegnes som asymmetrisk beskatning, idet der er højere beskatning end der er fradrag. Som det fremgår af nedenstående illustration, så vil et nettotab på handel med mere end én kryptovaluta fortsat medføre en latent skat for skatteyderen, hvilket skyldes den asymmetriske beskatning.

Se nedenstående illustration:

For samlet gevinst

Aktiv	Anskaffelsesværdi (1.000)	Afståelsesværdi	Gevinst	Beskatning (52%) Fradrag (25%)	Resultat efter skat
Krypto A	50.000	65000	15.000	-7800	7.200
Krypto B	50.000	45000	-5.000	1250	-3.750
Netto	100.000	110.000	10.000	-6550	3.450

Egen tilvirkning

For samlet tab

Aktiv	Anskaffelsesværdi (1.000)	Afståelsesværdi	Gevinst	Beskatning (52%) Fradrag (25%)	Resultat efter skat
Krypto A	50.000	65000	15.000	-7800	7.200
Krypto B	50.000	30000	-20.000	5000	-15.000
Netto	100.000	95.000	-5.000	-2800	-7.800

Egen tilvirkning

Gældende for anvendelsen af personskatteloven i relation til unbacked- og stablecoins gælder, at der i PSL § 3, stk. 1 sker en opgørelse af den personlige indkomst. Den personlige indkomst opregnes som alle indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst og som ikke kan anses for værende kapitalindkomst. Dermed skal der sondres mellem de indkomster fra henholdsvis unbacked- og stablecoins, der kan kvalificeres som henholdsvis kapitalindkomst og som alt andet. Der følger af PSL § 3, stk. 2 en udtømmende opstilling af udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst. Dette medfører, at de udgifter, der ikke følger af den udtømmende opstilling, blot giver et ligningsmæssigt fradrag i den skattepligtige indkomst. På baggrund af behandlingen i afsnit 7.4, Personskatteloven i relation til kryptovaluta, kan det udledes, at gældende for unbacked- og stablecoins, der ikke kan henføres under PSL § 4, stk. 1, kun kan tilkendes ligningsmæssigt fradrag, jf. PSL § 3, stk. 2 modsætningsvist. Som allerede anført er det kun muligt at henføre unbacked- eller stablecoins som kapitalindkomst, såfremt disse er handlet på en finansiel kontrakt. I de tilfælde, hvor der sker opfyldelse af betingelserne for en finansiel kontrakt for unbacked- eller stablecoins, skal dette opgøres efter PSL § 4, stk. 1.

8. KONKLUSION

Det konkluderes, at de forskellige beskatningshjemler medfører vidt forskellige skatteretlige konsekvenser for beskatning, samt fradrag med handel af kryptovalutaer. Det er ikke uden betydning, hvorledes handel med kryptovaluta struktureres. Det er ej heller uden betydning, hvilken type af kryptovaluta, samt strukturen på denne, der handles med.

På baggrund af specialets undersøgelse må det konkluderes, at udgangspunktet for at ifalde beskatning ved handel med kryptovaluta vil være efter statsskattelovens regler vedrørende spekulation. Spekulation efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a tilsiger, at skatteyderen skal have anskaffet en kryptovaluta med henblik på en senere afståelse med gevinst for øje. Der skal således være kendskab til skatteyderens hensigt på anskaffelsestidspunktet, hvilket kan være vanskeligt at fastslå. I praksis er det særlig objektive omstændigheder, der har dannet præcedens for at have handlet med spekulation for øje. Praksis statuerer, at kryptovaluta er af en sådan beskaffenhed, at det er særligt egnet til spekulation grundet volatiliteten, hvorved der kan opnås store gevinster på kort tid. Derudover er kryptovalutaers anvendelsesmuligheder generelt stærkt begrænset, hvorfor dette ligeledes taler for kryptovalutaers egnethed som spekulativt aktiv. Tidligere har der i praksis været en formodningsregel vedrørende besiddelsestiden. Denne regel må dog siges ikke at have samme betydning, særligt for kryptovaluta, da der har været mere fokus på forventet og faktisk anvendelse af de anskaffede kryptovalutaer. I relation hertil har praksis også set på købets omfang, særligt med fokus på anskaffelsessummen samt anskaffede mængde. Praksis viser tilsvarende, at opnås der ved salg af kryptovalutaer en betydelige gevinst, vil dette oftest tale for spekulationshensigt. Ovenstående momenter kan ikke selvstændigt stå alene, og det vil altid være en konkret helhedsvurdering som afgør, om der foreligger spekulation. Der vil således være mulighed for store skattefrie gevinster, såfremt den samlede vurdering ikke taler for en spekulationshensigt, dette er ligeledes set gengivet i praksis.

I relation til spekulation er det relevant at vurdere muligheden for næring. Det ses gengivet i praksis, at en fysisk person på nuværende tidspunkt ikke ville kunne opfylde betingelserne for næring med handel af kryptovalutaer. Dette skyldes den manglende mulighed for uddannelsesmæssig og professionel tilknytning til handelsmarkedet for kryptovalutaer.

Specialets behandling af kryptovalutaer har taget udgangspunkt i to overordnede typer af kryptovaluta, henholdsvis unbacked- og stablecoins. I behandlingen heraf er det fundet, at særligt for stablecoins kan disse som aktiv være strukturerede på en måde som medfører, at disse ikke falder under det almindelig spekulationsbegreb i SL § 5, stk. 1, litra a. Gældende for stablecoins er, såfremt de er struktureret på en bestemt måde, at disse kan anses som værende strukturerede fordringer. Det betyder, at selvom en skatteyder har erhvervet den pågældende stablecoin med spekulation for øje, så vil beskatningshjemlen findes i KSL § 29, stk. 3.

Endvidere er det i specialet fundet, at handlen med kryptovalutaer kan struktureres på en sådan måde, at disse opfylder betingelserne for at være en finansiel kontrakt, og derved findes

beskatningshjemlen i kursgevinstloven. Beskatningen vil i sådan et tilfælde ikke falde under traditionel spekulation i skatteretlig forstand, hvorfor beskatningshjemlen hertil ikke vil findes i SL § 5, stk.1, litra a, men må findes i kursgevinstloven.

Det konkluderes, at udgangspunktet for beskatning af handel med kryptovaluta er, at dette behandles som spekulation efter SL § 5, stk. 1, litra a. Undtagelsesvist findes der typer af kryptovaluta, der er struktureret på en sådan måde, at disse kan anses for at være strukturerede fordringer. Disse falder uden for spekulationsbegrebet i SL § 5, stk. 1, litra a. Foruden de særlige typer kryptovaluta er det endvidere muligt at strukturere handlen med kryptovaluta på en terminskontrakt eller en købs- og salgsretter, hvorefter handlen ej heller omfattes af spekulationsbegrebet i SL § 5, stk. 1, litra a. Fælles for strukturerede fordringer, terminskontrakter, samt købs- og salgsretter er, at disse omfattes af KGL § 29, som finansielle kontrakter.

Beskatning på baggrund af spekulation beskattes med op til cirka 52 %, mens tab alene kan fradrages med cirka 25 %. Gældende for spekulationsbeskatning er, at det skal henregnes under den skattepligtige indkomst, samt beskatningstidspunktet først indtræder ved realisation. Modsat realisationsprincippet, der er gældende for spekulationsbeskatning, gælder lagerprincippet i de situationer, hvor der foreligger en finansiell kontrakt. Finansielle kontrakter skal henføres som kapitalindkomst i den skattemæssige opgørelse.

Det er således af afgørende betydning for den skattemæssige opgørelse ved beskatning af handel med kryptovaluta, hvorledes handlen er struktureret, samt typen af den handlede kryptovaluta.

9. OVERVEJELSER FOR FREMTIDIG BESKATNING AF KRYPTOVALUTA

På baggrund af afhandlingens resultat må det siges, at nuværende beskatningsform må synes uhensigtsmæssig grundet den asymmetriske beskatning hos fysiske personer. Der er set konkrete eksempler på personer, der trods et større nettotab er efterladt med en gæld til skat. Derfor synes det naturligt at diskutere og overveje alternative løsninger til denne problematik for kryptovaluta.

Umiddelbart må det stå klart for enhver, at kryptovaluta er blevet et mere almindeligt investeringsaktiv, hvormed det er naturligt at sammenligne med de mere traditionelle investeringsaktiver, såsom aktier, obligationer og fordringer. Spørgsmålet må dog være, hvorledes en fremtidig beskatningsmodel for kryptovaluta kan udformes.

I overvejelserne for udarbejdelsen af en fremtidig beskatningsmodel synes det indledningsvist naturligt at overveje at lade den nuværende model fortsætte uændret på trods af dennes umiddelbare uhensigtsmæssigheder. Beholdes denne model, vil der fra lovgivers side være en umiddelbar accept af, at der på baggrund af investeringer i kryptovaluta, kan opbygges en skattegæld trods et nettotab. Dette må vurderes som værende en upopulær løsning, samt modarbejdelse af teknologisk udvikling. Fra lovgivers perspektiv kan denne løsning dog anses som værende umiddelbart at foretrække, idet kryptomarkedet er ureguleret, hvorfor lovgiver ingen kontrol har hermed. Lovgiver kan have et ønske om at holde et ureguleret marked mindre attraktivt, rent skattemæssigt, i forhold til regulerede markeder.

Alternativt til ovenstående, kan der i overvejelserne også kigges ind i eksisterende speciallovgivning på skatteområdet. Her kan det synes naturligt at se på, hvorvidt beskatningen af kryptovaluta kan rummes i eksisterende speciallovgivning, hvis der foretages ændringer i den pågældende lovgivning. Et bud herpå kan være inkludering af kryptovaluta i kursgevinstlovens regler. Kryptovaluta kan eventuelt indføres i KSL § 1, stk. 1, ved tilføjelse af et nr. 4, hvori kryptovaluta rummes. Inkludering af kryptovaluta i kursgevinstloven medfører, at dette skal beskattes som kapitalindkomst. Dog vil det umiddelbart ikke være så simpelt blot at rumme den i KSL § 1, stk.1, idet der skal laves tilpasning og tilføjelser igennem hele kursgevinstloven, hvilket blandt andet kan omfatte udarbejdelse af et selvstændigt kapitel i loven, der tager stilling til beskatningsstrukturen - herunder, hvordan det opgøres og tidspunktet for beskatning. Det vil derfor kræve større overvejelser vedrørende en fremtidig kursgevinstlov.

Alternativt kan der søges mod en løsning, hvor kryptovaluta indføres i aktieavancebeskatningsloven. Dette kan eventuelt gøres ved at lade det være omfattet af formuleringen *“lignende værdipapirer”*. Dette må dog siges at have den konsekvens, at den generelle opfattelse af, hvad der er lignende værdipapirer skal ændres, idet disse ikke længere kan

afgrænses til værdipapirer, som giver ret til andel i likvidationsprovenu. Potentielt vil det have en indvirkning på andre aktivtyper end blot kryptovaluta.

Et tredje løsningsforslag kan bygge på, at kryptovaluta skal have samme skattesatser, som de traditionelle investeringsaktiver, men fremfor at føre kryptovaluta ind under eksisterende speciallovgivning, så kan dette opnås via udarbejdelsen af en selvstændig speciallov for kryptoaktiver generelt, hvori kryptovaluta og andre kryptoaktiver skal rummes. Systematikken i en sådan speciallov bør umiddelbart følge samme systematik, som er gældende for speciallovgivning for de traditionelle investeringsaktiver. Der skal ligeledes tages stilling til, hvorledes opgørelsen skal foretages samt tidspunktet for beskatning. Herudover skal kryptoaktiver nærmere defineres, samt skal eventuelle relevante forskelle på de forskellige typer af kryptoaktiver udtrykkes. Dette må dog vurderes som værende et større stykke arbejde, samt et yderst teknisk kompliceret arbejde, idet der skal tages højde for teknologien bag kryptoaktiver, samt den teknologiske udvikling. Derudover skal der tages højde for fremtidige nye kryptoaktiver, da det er nærliggende at antage, at der fortsat kan udvikles nye typer. Dette kan blandt andet begrundes med den allerede store mængde af forskellige typer kryptoaktiver, som fortsat vokser. Dette vil ligeledes afføde en ændring i personskatteloven, hvori der skal tages stilling til kryptoindkomst og beregningen heraf. En sådan ny speciallov vil som nævnt skulle omfatte alle kryptoaktiver og derved ikke være begrænset til kryptovaluta, som har været specialets fokus.

En fjerde løsning kan bygge på en generel ændring af fradragsreglerne for spekulation. Dette vil dog ikke kun influere kryptovaluta, men samtlige aktiver der kan omfattes af spekulation, og som ikke omfattes af speciallovgivning på det skatteretlige område. Denne løsning skal søge mod symmetri ved, at fradrag og beskatning skal have samme værdi. Måden, hvorpå en sådan løsning eventuelt kan implementeres, er ved at føre det under PSL § 3, stk. 2, hvorefter der så kan gives fradrag i den personlige indkomst, hvorfor beskatning af en spekulationsgevinst ikke længere tilskynder til fradrag i den skattepligtige almindelige indkomst. Denne løsning vil dog skabe meget vide rammer for adgang til fradrag i den personlige indkomst, hvilket potentielt kan virke uhensigtsmæssigt. Dette skyldes, at der således ville kunne opnås fradrag for tab i aktiver på uregulerede markeder, som lovgiver ikke har interesse i at tilkende fradrag for i den personlige indkomst.

10. LITTERATURLISTE

10.1. Bøger

Aage Michelsen, m. (2019). *Lærebog om indkomstskat* (18. udg.). Djøf Forlag.

Dyppel, K. J. (2012). *Beskatning af finansielle kontrakter* (1. udg.). Jurist- og Økonomiforbundets Forlag.

Henrik Dam, H. G. (2022). *Grundlæggende Skatteret 20223* (15. udg.). Karnov Group Denmark A/S.

Munk-Hansen, C. (2017). *Den Juridiske Løsning* (1. udg.). Jurist- og Økonomiforbundets Forlag.

Munk-Hansen, C. (2018). *Retsvidenskabsteori* (2. udg.). Jurist- og Økonomiforbundets Forlag.

Peter Hertz, A. S. (2018). *Bitcoin "Fremtidens penge"* (1. udg.). Gyldendal Business.

10.2. Websider

Børsen. (18. Nov 2021). Dansk krypto-handel boomer: Fintech-bank ser stigning på over 200 pct.

Hentet fra Børsen.dk: [https://borsen-
dk.zorac.aub.aau.dk/nyheder/investor/danskernes-interesse-for-krypto-
stiger?b_source=dansk-kryptohandel-boomer-fintech-bank-ser-stigning-pa-over-200-
pct&b_medium=row_1&b_campaign=list_1](https://borsen.dk/zorac.aub.aau.dk/nyheder/investor/danskernes-interesse-for-krypto-stiger?b_source=dansk-kryptohandel-boomer-fintech-bank-ser-stigning-pa-over-200-pct&b_medium=row_1&b_campaign=list_1)

Danmarks Statistik. (u.d.). *Skatter og afgifter*.

Hentet fra dst.dk: [https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/oekonomi/offentlig-
oekonomi/skatter-og-afgifter](https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/oekonomi/offentlig-oekonomi/skatter-og-afgifter)

DR. (28. Dec 2022). *Kryptovaluta kan give skattesmæk: Folkeskolelærer skylder 2,8 millioner kroner*.

Hentet fra dr.dk: [https://www.dr.dk/nyheder/penge/kryptovaluta-kan-give-
skattesmaek-folkeskolelaerer-skylder-28-millioner-kroner](https://www.dr.dk/nyheder/penge/kryptovaluta-kan-give-skattesmaek-folkeskolelaerer-skylder-28-millioner-kroner)

NASDAQ. (15. Sep 2022). *Proof of Stake vs. Proof of Work: Understanding the Differences*.

Hentet fra NASDAQ.com: [https://www.nasdaq.com/articles/proof-of-stake-vs.-proof-
of-work%3A-understanding-the-differences](https://www.nasdaq.com/articles/proof-of-stake-vs.-proof-of-work%3A-understanding-the-differences)

SKAT. (u.d.). *Stablecoins (finansielle kontrakter)*.

Hentet fra skat.dk: <https://skat.dk/data.aspx?oid=2365150>

Skat. (u.d.). *Sådan oplyser du om gevinst og tab*.

Hentet fra Skat.dk: <https://skat.dk/data.aspx?oid=1879877&chk=216262>

Skatteministeriet. (23. Jan 2023). *Skatteværdi af fradrag i 2023*.

Hentet fra skm.dk: <https://www.skm.dk/skattetal/satser/skatte-og-afgiftsberegning/skattevaerdi-af-fradrag-i-2023/>

Skattestyrelsen. (11. Maj 22). *Skattestyrelsen får for anden gang tilladelse til at indhente oplysninger fra danske kryptobørser*.

Hentet fra sktst.dk: <https://www.sktst.dk/aktuelt/pressemeddelelser/skattestyrelsen-faar-for-anden-gang-tilladelse-til-at-indhente-oplysninger-fra-danske-kryptoboerser/>

10.3. Publikationer

Christensen, H. M. (2003). Skatteberegningsreglerne gennem 100 år. I *Statsskattelovens 100 års jubilæum* (s. 233). Thomson Foreningen af Statsautoriserede revisorer.

European Central Bank. (2012). *Virtual Currency Schemes*. ECB.

Københavns Universitet . (u.d.). *Informationskilder*. Hentet fra kub.ku.dk:

https://kub.ku.dk/biblioteker/frederiksberg/dokumenter/oversigt_informationkilder_april_2018_anbb.pdf

Parma Bains, A. I. (2022). *Regulating the Crypto Ecosystem: The Case of Stablecoins and Arrangements*. International Monetary Fund.

Parma Bains, A. I. (2022). *Regulating the Crypto Ecosystem: The Case of Unbacked Crypto Assets*. International Monetary Fund.

Rausgaard, J. F. (B 2020). Det skatteretlige spekulationsbegreb. *Ugeskrift for Retsvæsen*, s. 215.

10.4. Praksis

10.4.1. Skatterådets bindende svar

SKM 2014.226 SR

SKM 2017.520 SR

SKM 2018.130 SR

SKM 2018.288 SR

SKM 2018.458 SR

SKM 2021.261 SR

SKM 2021.291 SR

SKM 2022.583 SR

TfS 2007.95 SR

TfS 2007.96 SR

TfS 2008.1243 SR

TfS 2008.407 SR

10.4.2. Landsskatterets afgørelser

SKM 2020.85 LSR

SKM 2021.240 LSR

10.4.3. Vestre- og Østrelandsrets afgørelser

SKM 2014.702 ØLR

TfS 1984.244 Ø

TfS 1984.251 V

TfS 1984.356 V

U 1984.433. Ø

10.4.4. Højesteretsafgørelser

71/22, BS-32180-2021 HJR

SKM 2004.259 HR

SKM 2008.780 HR

TfS 1985.277 H

TfS 1989.130 H

TfS 1990.272 H

TfS 1994.158 H

U 1965.229 H

U 1971.1 H

U 1971.271 H

U 1972.2 H

U 1973.40 H

U 1973.651 H

U 1981.1005 H

U 1982.781 H

U 1985.356 H

U 2001.968 H

U 2023.1495 H

10.5. Lovgivning, forarbejder, cirkulærer mv.

10.5.1. Lovgivning

- AFTL – Aftaleloven
- ABL – Aktieavancebeskatningsloven
- AMBL – Arbejdsmarkedsbidragsloven
- DBSL – Dødsbøskatteloven
- EBL – Ejendomsavancebeskatningsloven
- FBL – Fondsbeskatningsloven
- GBL – Grundloven
- KSL – Kildeskatteoven
- KGL – Kursgevinstloven
- LL – Ligningsloven
- SEL – Selskabsskatteoven
- SKL – Skattekontrolloven
- SL – Statsskatteoven
- PSL – Personsskatteoven

10.5.2. Bemærkninger

- Bemærkning til § 5 i lov 2005-06-01 nr. 407

10.5.3. Bekendtgørelse

- BEK nr. 297 af 31-12-1912 (Bilag 1)

10.5.4. Betænkninger og vejledninger

- Betænkning nr. 856/1978
- Den juridiske vejledning 2023-1
- Lovkvalitetsvejledningen af Justitsministeriet

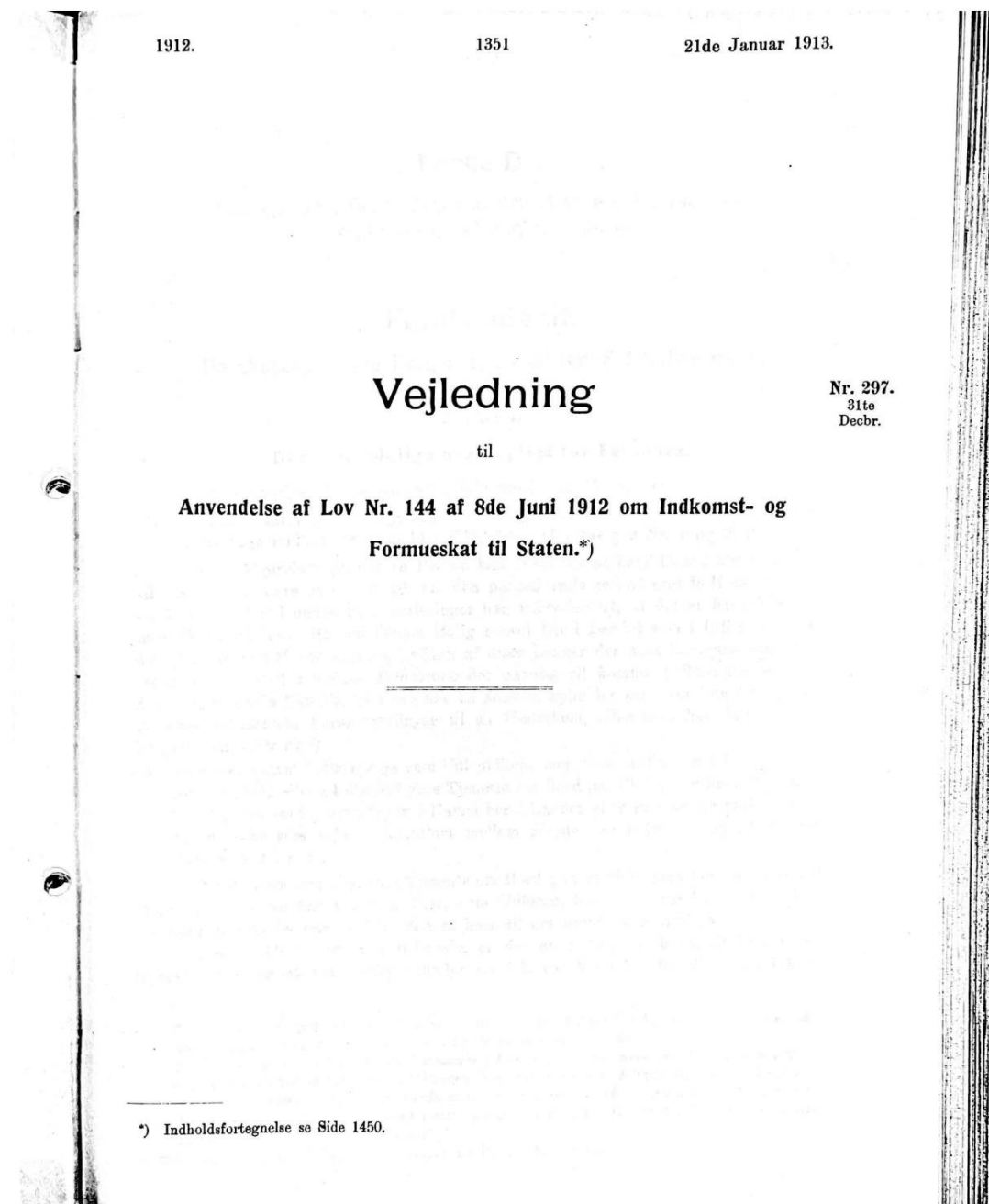
10.5.5. Cirkulære

- CIRK nr. 134 1992-07-29
- CIRK nr. 129 1995-07-04

10.5.6. Lovforarbejder

- LFB 1922-03-10 nr. 44 Lov om indkomst- og formueskat til staten
- LFF 2005-11-16 nr. 78 Forslag til lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier
- LFF 2005-02-24 nr. 98 – ændring af forskellige skattelove (investeringsselskaber og hedgefonde)
- LFF 1986-02-20 nr. 106 – Forslag til lov om indkomst- og formueskat for personer mv.

Bilag 1. Vejledning til statsskatteloven 1912

Første Del.

Skattepligten, Beregningen af den skattepligtige Indkomst
og Formue, Selvangivelse m. m.

Første Afsnit.

De skattepligtige Personer, Dødsboer, Selskaber m. v.

Artikel 1.

Den almindelige Skattepligt for Personer.

Skattepligtige efter deres samlede Indkomst og Formue ere:

1. Personer, saavel Indlændinge som Udlændinge, der ere bosatte her i Landet, selv om de tage midlertidigt Ophold i Udlandet¹⁾ (Lovens § 2 Nr. 1 og 2, jfr. § 10).

Ved Afgørelsen af, om en Person kan anses for at have Bopæl her i Landet, vil der navnlig være at se hen til, om den paagældende ved at grunde Husstand, leje sig Bolig eller ved andre Foranstaltninger har tilkendegivet, at det er hans Villie at have Hjemsted her. Har en Person Bolig saavel her i Landet som i Udlandet, maa det paa lignende Maade afgøres, hvilken af disse Boliger der maa betragtes som hans egentlige Hjemsted, i hvilken Henseende det navnlig vil komme i Betragtning, hvor den paagældendes Familie, hvis han har en saadan, opholder sig, hvor han har truffet de mest omfattende Foranstaltninger til sit Underhold, eller hvor han længst eller hyppigst opholder sig²⁾).

2. Personer, saavel Indlændinge som Udlændinge, som uden at have fast Bopæl enten her i Landet eller i Udlandet gøre Tjeneste om Bord paa Skibe, der have Hjemsted her, og som stadig befinde sig i Havne her i Landet eller paa Rejser mellem saadanne, eller som sejle i Routefart mellem Havne her i Landet og i Udlandet (Lovens § 2 Nr. 1).

Til de Personer, der gøre Tjeneste om Bord paa et Skib, maa henregnes saavel Skipperen, selv om han tillige er Ejer, som Skibsmandskabet, herunder de Personer, der have Ansættelse paa Skibet uden at høre til det egentlige Mandskab.

For at Afgiftspligt kan indtræde, er det en Betingelse, baade at Skibet har Hjemsted her, og at det stadig befinder sig i Havne her i Landet eller gaar i Fart

¹⁾ Som Udland betragtes i Loven alt udenfor det egentlige Danmark beliggende Territorium, herunder ogsaa Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer.

²⁾ En Udlænding, der havde Lejlighed staaende i København, men havde fast Bopæl og sin Virksomhed (Læge ved et Badested) i Udlandet, blev ikke anset skattepligtig til den danske Stat.

En dansk Gesandt, der havde et Gods her i Landet, blev ikke anset skattepligtig til den danske Stat, da hans Hjemsted maatte antages at være paa det Sted i Udlandet, hvor han maatte være til Stede for Embedets Skyld.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297.
31te
Decbr. saaledes som angivet i Loven, og i Følge Sølov af 1. April 1892 § 4 har et Skib, der indføres i Skibsregistret, Hjemsted i den Havn i Riget, som af Rederen bestemmes; for Skibe, der ikke ere registrerede, gælder som Hjemsted den Havn, i hvilken Rederen bor, eller som er nærmest hans Bopæl; er der flere Redere, er den bestyrende Reders Hjemsted bestemmende for Skibets.

3. Udlændinge, der opholde sig her i Landet, selv om de ikke ere bosatte her, naar deres Ophold dog ikke kan betragtes som midlertidigt. En Udlændings Ophold her i Landet betragtes ikke som midlertidigt, naar han stadig har opholdt sig her i et Aar (Lovens § 3 Nr. 3).

Ganske kortvarige Afbrydelser af Opholdet, f. Eks. paa Grund af Ferierejser eller deslige, betage ikke Opholdet dets Karakter af stadigt.

Skattepligten paahviler de her nævnte Personer med Hensyn til deres Indkomst og Formue ganske bortset fra, at de ogsaa beskattes deraf i Udlandet.

Den ommeldte almindelige Skattepligt paahviler ikke:

- 1) Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus og Civillisten (Lovens § 3, Nr. 1);
- 2) udenlandske Statsoverhoveder, Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse, fremmede Magters Gesandter og Gesandtskabspersonale samt fremmede Magters Konsularembetsmænd, disse sidste dog kun for saa vidt de ikke ere danske Statsborgere. Derimod ville de paagældende være at ansætte til Skat efter Reglerne i Artikel 3, for saa vidt de eje Ejendomme her i Landet eller herfra nyde Indtægter af den der angivne Beskaffenhed (Lovens § 3 Nr. 2, jfr. § 11).

Til et Gesandtskabs Personale henregnes ikke blot de af vedkommende fremmede Magt beskikkede Medlemmer af Gesandtskabet, men ogsaa de øvrige til Gesandtskabet knyttede Personer, saasom Kontorpersonale og Tyende, uden Hensyn til om de paagældende ere danske eller fremmede Undersaatter. De for Konsularembetsmænd gældende Regler med Hensyn til Beskatning maa ogsaa komme til Anvendelse paa Kontorpersonalet hos disse, naar de vedkommende ere indsendte hertil Landet i Embedsmedfør.

Alle andre hidtil gældende Undtagelser fra Skattepligten ere nu bortfaldne (Lovens § 3, sidste Stykke), og følgelig er f. Eks. den Roskilde adelige Jomfrukloster ved kgl. aabent Brev af 26. Maj 1699 tillagte Skattefrihed for de Personer, der henhøre under Stiftelsen eller staa i Klosterets Tjeneste og opholde sig der, bortfaldet for saa vidt angaar Indkomst- og Formueskatten til Staten.

Af Reglen i Lovens § 8 om, at visse Beløb kunne fradrages i den skattepligtige Indtægt, følger endelig, at en Person, hvis samlede Indtægt ikke overstiger det Beløb, han efter den anførte Bestemmelse er berettiget til at fradrage, overhovedet ikke kommer til at svare Indkomstskat. De Personer, der af denne Grund ere fritagne for Indkomstskat, ere derhos ifølge Lovens § 11 fritagne for Formueskat, naar deres Formue ikke er over 6,000 Kr.

Er en Persons Skattepligt givet, er det i øvrigt ligegyldigt, om han er myndig eller umyndig, om han har en selvstændig Stilling eller ikke. Det skal her særlig bemærkes, at ikke hjemmenværende Børn uden Hensyn til Alder skulle anses for selvstændig skattepligtige, og at det samme gælder hjemmenværende Børn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebørn), der ere fuldmyndige, eller som have stadig Indtægt

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

ved personligt Arbejde for fremmede, d. v. s. for andre end Forældrene (Lovens Nr. 297. § 7, 2. Stykke og § 15). 31te
Decbr.

Derimod er det en Følge af Reglen i Lovens § 7, 1. Stykke, jfr. § 15 om, at den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst og Formue, at denne sidste ikke bliver at sætte i Skat, og det samme er Tilfældet med hjemmeværende ufuldmyndige Børn, naar de ikke have stadig Indtægt ved Arbejde for fremmede, idet deres Indkomst og Formue i saa Fald skal medregnes ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat (Lovens § 7, 3. Stykke og § 15).

Den fraskilte Hustru og den Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra Manden — hvad enten de ere lovformelig separerede eller ikke — betragtes som selvstændig skattepligtig Person, men beskattes ikke, naar Manden er bosat her i Landet, af den Del af sin Indkomst, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham (Lovens § 7, 5. Stykke og § 15).

Artikel 2.

Den almindelige Skattepligt for Dødsboer, Selskaber og Foreninger.

Som pligtige at svare Indkomstskat men fritagne for at svare Formueskat nævner Loven i § 2 Nr. 4 og 5:

1. Uafsluttede Dødsboer, der her i Landet ere undergivne offentlig Skiftebehandling, for saa vidt Dødsfaldet ligger forud for det sidste Kalenderaar før Ligningens Foretagelse.

Undergivne offentlig Behandling ere Dødsboer, der behandles af de ordinære Skifteretter eller af Testamentseksekutorer.

Behandlingen af et Dødsbo afsluttes enten derved, at Boet overgives Arvingerne til privat Skifte og Deling, eller derved, at Boets Midler udtømmes ved Udlodning eller Udlevering til de dertil berettigede.

Der er intet til Hinder for, at Behandlingen af et Dødsbo, der er afsluttet, bliver genoptaget, hvilket kan være nødvendigt, naar det senere viser sig, at Boet ejer flere Midler end dem, der var tagne i Betragtning ved den alt stedfundne Udlodning.

2. Her i Landet hjemmehørende:

- a) Aktieselskaber, Kommanditaktieselskaber og andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfte solidarisk uden Begrænsning for Foreningens eller Selskabets Forpligtelser, for saa vidt Overskuddet af Virksomheden ikke udelukkende anvendes i velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller deslige Øjemed¹⁾.

Skattepligten paahviler herefter med den anførte Begrænsning ikke alene Aktieselskaber og dermed beslægtede Selskabsformer, hvis Særkende er, at alle Deltagerne have begrænset deres Ansvar overfor Tredjemand til de af dem i den paagældende Forretning indskudte Kapitaler, men ogsaa saadanne Sel-

¹⁾ Den Omstændighed, at et Forsikringsaktieselskab ikke tegner nye Forsikringer, udelukker ikke Skattepligt.

Nr. 297.
31te
Decbr.

skaber som Partrederier og lignende, hvis Medlemmer hæfte pro rata for Selskabets Forpligtelser, d. v. s. i Forhold til deres Andele i Selskabets Ejendele eller til de af dem overfor Selskabet overtagne Garantiforpligtelser, medens hver Deltager iøvrigt hæfter med hele sin Formue for det Ansvar, der paa-hviler ham.

Efter Lovordene paa-hviler Skattepligten endvidere foruden Kommanditaktieselskaber, der ere en Forbindelse af Aktieselskab og Kommanditselskab, ogsaa de egentlige Kommanditselskaber, hvor Forholdet sædvanligvis er dette, at en Person (eller flere) (Komplementaren) hæfter overfor Kreditorerne med hele sin Formue, medens de øvrige Deltagere (Kommanditisterne) kun hæfte med de af dem i Forretningen gjorte Indskud. Er Forholdet imidlertid det, at de passive Interessenters Tilskudspligt er et rent indbyrdes Mellemværende mellem dem og Komplementaren, som kun denne og ikke Kreditorerne (bortset fra Konkurs og desl.) kan indtale, og der derhos ikke er udsondret nogen særlig Selskabsmasse, maa Skattepligt anses for at være udelukket, idet den mellem Parterne etablerede Ordning da ikke har Karakteren af et egentlig Interessentskab, men maa anses for at være et rent Laaneforhold med en særegen Rentebestemmelse.

Undtaget fra Skattepligt er Aktieselskabet Nationalbanken (Lovens § 3 Nr. 4).

b) Brugsforeninger, naar de fordele Varer udenfor Medlemmernes Kreds.

Er dette Tilfældet, ere de paagældende Foreninger i Henhold til Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 § 2 pligtige til, forinden de begynde deres Virksomhed, at erhverve Borgerskab eller Næringsbevis og skulle anmeldes til Handelsregistret i den Kreds, hvor Forretningen drives. Det omtalte Næringsbevis er forskelligt fra det Bevis, som Brugsforeninger i Købstæderne og paa Landet, selv om de kun fordele Varer til Medlemmerne, i Henhold til Lov af 2. Juli 1870 § 4 angaaende Brændevinshandel ere pligtige at løse, naar de forsyne Medlemmerne med Brændevin.

c) Gensidige Forsikringsforeninger, som overtage Forsikringer uden Forpligtelse til Deltagelse i det gensidige Ansvar.

Gensidige Forsikringsforeninger have til Formaal at skaffe Medlemmerne Forsikring derved, at de alle ere pligtige til at bidrage til Dækning af det Tab, der maatte ramme den enkelte paa en vis bestemt Maade. De enkelte Medlemmer ere saaledes paa en Gang forsikrede og Medforsikrere, og i Følge Loven ere slige Foreninger fritagne for Skat, medmindre de optage Medlemmer, der kun skulle bidrage til Dækning af Tabene ved Forsikringerne med de bestemte Ydelser, som de ere indgaaede paa at erlægge.

d) Foreninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af andre end Medlemmernes Produkter,

e) Foreninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter med Hensyn til den Del af Foreningens Virksomhed, der bestaar i Detailsalg fra Butik.

Det er herefter givet, at Foreninger, som i Følge deres Love have til Formaal at behandle og sælge andre end Medlemmernes Produkter, ere skattepligtige, og paa den anden Side, at Foreninger, der kun have til Formaal at

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

behandle og sælge Medlemmernes egne Produkter, og som ikke have Udsalg Nr. 297. fra Butik, ere fuldstændig skattefri, og dette sidste maa gælde, selv om For-^{31te} eningen af Hensyn til sin Virksomhed undtagelsesvis eller i ganske uvæsentlig Decbr. Omfang gør Indkøb hos Personer, der ikke have egentlig Medlemsret i Foreningen.

Have Foreninger som de sidst omtalte Detailsalg fra Butik, blive de skattepligtige med Hensyn til denne Del af deres Virksomhed.

- f) **Kreditforeninger**, Kreditkasser og Hypotekforeninger samt Spare- og Laanekasser, saafremt Deltagelse i deres Udbytte er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer.

Det er en Betingelse for Skattepligten, at der er forbeholdt disse Personer Deltagelse i selve „Udbyttet“, og det er saaledes ikke tilstrækkeligt til at medføre Skattepligt, at der er tillagt dem en fast Rente af deres i Foretagendet indskudte Kapitaler, selv om denne Rente maatte overstige almindelig Sparekasserente¹⁾.

For Selskaber og Foreninger indtræder Skattepligten først efter Udlobet af den første Regnskabsperiode (Lovens § 2 Nr. 5).

Om et Selskab eller en Forening kan anses for hjemmehørende her i Landet, beror paa, om vedkommende Selskabs eller Forenings Bestyrelse eller Hovedkontor findes her i Landet.

Artikel 3.

Begrænset Skattepligt.

Personer, Selskaber og Foreninger, der ikke ere skattepligtige efter de i Artiklerne 1 og 2 fremstillede Regler, altsaa navnlig Personer, der ere bosatte i Udlandet, udenlandske Selskaber og Foreninger, udenlandske Statsoverhoveder og Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse, fremmede Magters Gesandter og Gesandtskabspersonale samt Konsularembetsmænd, der ikke ere danske Statsborgere, **ere dog underkastede en begrænset Skattepligt, for saa vidt de:**

1. her eje fast Ejendom, Tiende eller have Del i saadan Ejendom eller nyde Indtægter af samme eller af Fideikommiskapitaler her i Landet²⁾, eller
2. udøve eller **ere Deltagere** i nogen Næring eller Virksomhed her i Landet, idet de da have at svare Indkomstskat af den Indtægt, der hidrører fra de nævnte **Kilder, ligesom de paagældende** — baade Personer, Selskaber og Foreninger — have at svare Formueskat saavel af de under Nr. 1 nævnte Formuegenstande som af de dem tilhørende Formueværdier, hvorfra de nævnte Indtægter i øvrigt hidrøre (Lovens § 2 Nr. 3 og 5, jfr. § 10).

¹⁾ Ved den kgl. Landsøver- samt Hof- og Stadsretsdom af 8. Oktbr. 1906 (U. f. R. 1907 A. pag. 169) blev „Dansk Arbejderbank“ i København anset skattefri som Sparekasse, uanset at der under en fjærn Eventualitet kunde blive Spørgsmaal om at udbetale Udbytte til enkelte Aktionærer, som imidlertid ingen Indflydelse kunde faa paa Bankens Styrelse.

²⁾ En i Norge bosat Indehaver af et Fideikommis, som staar under dansk Lenskontrol, men hvis Kapital er prioriteret i en Ejendom i Norge, blev ikke anset for skattepligtig til den danske Stat. Nr. 297. Vejledning af 31. Dec om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297.
31te
Decbr.

Til Indtægt af fast Ejendom maa bl. a. henregnes: Fæste-, Forpagtnings- og Lejeafgifter samt Jordskyld og Rekognitioner o. l., derimod ikke Renter af Prioritetslaan i faste Ejendomme.

For at en Person, et Selskab eller en Forening kan siges at udøve Næring eller anden Virksomhed her i Landet, maa det fordres, at den paagældende Virksomhed er saaledes lokaliseret, at den kan siges at have sit Sæde her, hvilket f. Eks. er Tilfældet, naar der er oprettet Kontorer, Filialer, Agenturer, Magasiner, Varelagere, Fabrikations- eller Udsalgssteder, eller naar Virksomheden udøves gennem en befuldmægtiget, der til Stadighed opholder sig her i Landet.

Det maa yderligere være en Betingelse for Skattepligten, at Virksomheden er rettet paa at skabe Indtægt her i Landet ved Salg, Bearbejdelse eller Forædling af Produkter eller ved anden Forretning, og Skattepligt paadrages følgelig ikke ved det blotte Opkøb af Varer her til Salg i Udlandet. Det er en Selvfølge, at Skattepligt ej heller paahviler en ikke her bosat Person, der uden at drive Virksomhed her har anden Indtægt her fra Landet end nævnt ovenfor under 1), for Eks. har Penge staaende paa Rente i en Sparekasse eller Bank her i Landet.

Samtlige ansvarlige Medlemmer af et Interessentskab maa betragtes som Deltagere i Interessentskabets Virksomhed, hvorimod Indehaverne af Aktierne i et Aktieselskab eller af Andelene i et Selskab, naar Risikoen er begrænset til disse, og der intet Ansvar haves overfor Selskabets Kreditorer, jfr. Artikel 2, Nr. 2, a, næstsidste Stykke, sidste Punktum, ikke kunne betragtes som Deltagere i den Virksomhed, Selskabet driver.

Udenlandske Personers, Selskabers og Foreningers herværende befuldmægtigede ere medansvarlige for Skatten (Lovens § 2 sidste Stykke).

Vedkommende Fuldmægtigs personlige Skattepligt afgøres efter Reglerne i Artikel 1.

Andet Afsnit.

Beregningen af den skattepligtige Indkomst.

Artikel 4.

Indkomster, der beskattes.

Som skattepligtig Indkomst betragtes for de i Artiklerne 1 og 2 nævnte skattepligtiges vedkommende den skattepligtiges samlede Aarsindtægter med de i Artiklerne 5 og 6 angivne Undtagelser og Begrænsninger. Indkomsten beskattes, hvad enten den hidrører her fra Landet eller fra Udlandet, og hvad enten den bestaar i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, ligesom det er uden Betydning, om Indkomsten helt er medgaaet til de daglige Fornødenheder eller delvis er opsparet, jfr. Artikel 7. For den, der selv indvinder de Produkter, der anvendes til hans egen eller Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, maa disse Produkters Værdi altsaa medregnes til den skattepligtige Indkomst; for den, der har Bolig i egen Ejendom eller Fribolig, maa Lejeværdien af denne Bolig medregnes, og for den, der bor eller har sit Underhold ganske eller til Dels i en Stiftelse, maa denne Fordel ansættes til et passende Pengebeløb.

Som skattepligtig Indkomst fremhæver Loven særlig:

1) Indkomst af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, samt hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art (Lovens § 4 a);

2) Indkomst af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørlige eller urørlige Gods. Den Lejlighed, som en Ejer selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leje, han ved Udleje deraf maatte have kunnet faa (Lovens § 4 b);

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297.

31te
Decbr.

3) Indkomst af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelser, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse samt Pension, Ventepenge, Gaver¹⁾ 2), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsrente, Aftægt o. desl. (Lovens § 4 c).

Er en Aftægtsydelse foranderlig, vil der ved Indkomstens Beregning være at tage Hensyn til Værdien af den i det Aar, efter hvis Indkomst Skatten skal beregnes, ydede Aftægt. Ydelser i Naturalier maa ansættes til den Værdi, som de paagældende Varer have efter Kapitelstaksten i det Aar, efter hvis Indkomst Skatten beregnes, eller efter de paa Egnen gangbare Priser. Frit Underhold i Aftægtsyderens Hus maa tages i Betragtning med det Beløb, som det kan anslaaes til i Penge under Hensyntagen til Underholdets Art og Egnens Priser.

4) Indkomst af Tiender (Lovens § 4 d).

Erlægges Tienden in natura, maa Værdien ansættes paa lignende Maade som ovenfor bemærket om Naturalydelser.

5) Indkomst af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter samt af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, der ere udlaante her i Landet eller i Udlandet, hvad enten de ere sikrede ved Pant eller ikke, og hvad enten der for Laanet er givet Forskrivning eller ikke (Lovens § 4 e).

Til Udbytte af Aktier kan kun henregnes saadanne Beløb, som under en eller anden Form udbetales Aktionærerne, men ikke Beløb, der henlægges til det paagældende Selskabs Fonds.

Til Rente og Udbytte af Kapital henregnes ogsaa Vederlag, som betinges af Laangiveren under Navn af Diskonto eller paa anden Maade f. Eks. derved, at Laantageren maa tilbagebetale en større Sum, end der er udlaant til ham.

6) Indkomst af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal (Lovens § 4 f).

Foranstaaende Opregning er imidlertid ikke at anse for udtømmende i den Forstand, at Indkomster fra andre end de udtrykkelig nævnte Indtægtskilder skulde være udelukkede fra at komme i Betragtning.

Enhver Indtægt, den skattepligtige har haft, maa medregnes, men paa den anden Side er det kun den egentlige Indkomst, der beskattes, ikke Ombytning af Værdi mod Værdi³⁾ 4); saaledes vil f. Eks., naar en Mand sælger sin Gaard eller sin For-

1) Det er udtalt af Skattedepartementet, at Værdien af et som Gave modtaget Lystfartøj skal medregnes til den skattepligtige Indkomst.

2) I et Tilfælde, hvor en Proprietær havde overladt sin Søn hele Indtægten af en gældfri Gaard som Løn for Bestyrelsen af samme, blev Beløbet anset som Gave, da der ikke forlangtes nogen Rente af Ejerens i Gaarden indestaaende Kapital.

3) Det er udtalt af Skattedepartementet, at et Beløb af 1,000 Kr., som Ejeren af en Ejendom fik udbetalt for at lægge Hovedparcelforpligtelse paa Ejendommen, ikke skulde medregnes til hans skattepligtige Indkomst.

4) I et Tilfælde, hvor to Brødre, hvis Formue hidtil havde været i Sameje mellem dem, havde delt den saaledes, at den ene fik Værdier til Beløb 38,125 Kr. 7 udoover sin tidligere

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Samg'e

retning, Købesummen ikke være at betragte som Indkomst, og det samme gælder Nr. 297. med Hensyn til den Fortjeneste, Aktionærer kunne have ved Salg af Friaktier til ^{31te} Decbr. højere Kurs end Overtagelseskursen eller ved Salg af deres Tegningsret.

En sparet Udgift kan ikke betragtes som Indtægt for den paagældende, og derfor kan den Omstændighed, at en skattepligtig sparer en Udgift ved selv at udføre et Arbejde, som man i Almindelighed lader udføre ved andre, ikke bevirke, at den paagældende til sin Indkomst skal medregne det Beløb, som det vilde have kostet at lade Arbejdet udføre ved en anden, og ligeledes skal f. Eks. ej heller medregnes, hvad en skattepligtig Lærer kan have sparet derved, at hans Børn have Skolegang helt gratis eller for nedsat Betaling.

Den skattepligtiges samlede Aarsindtægter ere Genstand for Beskatning under Et og ansættes til Skat paa eet Sted, se Artikel 17. Som Følge heraf ville Tab, der lides ved en Bedrift, for saa vidt de efter de neden for i Artiklerne 5 og 6 fremstillede Regler overhovedet kunne betragtes som Formindskelser i Aarsindtægten, kunne fradrages i den paagældende skattepligtiges samlede Indkomst, ikke blot i Indkomsten fra den Virksomhed, hvorved Tabet er lidt.

I Tilfælde af Ægteskabs Indgaaelse i det Tidsrum, efter hvis Indtægt Skattens Størrelse bestemmes, eller den efterfølgende Tid, førend Ligningen finder Sted, bliver saavel Mandens som Hustruens samlede skattepligtige Indtægt i det paagældende Tidsrum at beregne til Indtægt for Manden. Derimod bliver den Kapitalformue, Hustruen har indbragt i Ægteskabet, ikke at medregne som Indkomst, jfr. Artikel 5.

For skattepligtige, hvem kun en begrænset Skattepligt paahviler, jfr. Artikel 3, blive kun de Indtægter at tage i Betragtning, som hidrøre fra de i den nævnte Artikel angivne Kilder, men i øvrigt bliver Indkomstens Beløb at opgøre efter de foran fremstillede Regler¹⁾.

Anpart i Formuen, hvilket beroede paa, at han overtog en tidligere under Samejet henbørende betydelig Fabriksvirksomhed, hvormed der var forbundet større Risiko end med de Formueværdier, som Broderen overtog, blev det udtalt af Skattedepartementet, at det nævnte Beløb ikke skulde henregnes til den førstnævntes skattepligtige Indkomst.

- 1) Med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst for en skattepligtig, der, uden at være bosat her i Landet, her udøver eller er Deltager i en Fabriksvirksomhed, er det udtalt af Skattedepartementet, at det, som skal beskattes, er den ved selve Fabrikationen eller Virksomheden tilvejebragte Indkomst — den i Fabrikprisen eller Prisen for Varen i behandlet Skikkelse indbefattede Avance — og ikke den i Udlandet ved Produkternes Afsætning indvundne yderligere Avance, medens ganske vist ej heller et derved fremkommet Tab kan komme til Fradrag.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297.
31te
Decbr.

Artikel 5.

Indkomster, der ikke beskattes.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst medtages ikke:

1. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stige i Værdi (Lovens § 5 a).
2. Indtægter, der hidrøre fra Salg af den skattepligtiges Ejendele, for saa vidt disse Salg ikke henhøre til vedkommendes Næringsvej eller ere foretagne i Spekulationsøjemed¹⁾ (Lovens § 5 a).

Paa den anden Side kan der heller ikke i Almindelighed ske noget Fradrag i Indkomsten, fordi den skattepligtiges Ejendele synke i Værdi eller sælges under Anskaffelsesprisen. Dog kunne Tab, der lides paa denne Maade, fradrages, naar de paagældende Genstande ere saadanne, med hvilke den skattepligtige driver Handel eller anden Omsætning som Erhverv, og Tabet kan i saa Fald fradrages, saa snart Værdiforringelsen kan konstateres paa fyldestgørende Maade, men den skattepligtiges fremtidige Gevinst og Tab maa da beregnes paa Grundlag af de Beløb, hvortil de paagældende Genstandes Værdi saaledes nedskrives.

3. Formueforøgelse, der hidrører fra Arv eller Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetalinger af Livsforsikringer, Brandforsikringer o. desl.²⁾ (Lovens § 5 b).

Under Arv og Forskud paa Arv falder saavel Slægtskabsarv som Arv i Følge Testamente.

Om der i et givet Tilfælde foreligger Forskud paa ikke falden Arv eller en skattepligtig Gave, maa bero paa de ved Beløbets Udbetaling foreliggende Forhold, i hvilken Henseende der navnlig vil være at se hen til, om der er udstedt Arveforskudsbevis i Anledning af den ydede Forstrækning, eller der foreligger andre Omstændigheder, som vise, at Beløbet i sin Tid skal komme til Afkortning i Modtagerens Arv efter Giveren.

Som Arv betragtes ogsaa de under offentlig Behandling af et Dødsbo indvundne Renter eller andet Udbytte, der udløddes sammen med Kapitalarven, hvorimod Renter og Udbytte, der fra et saadant Bo udbetales til Arvingerne under Bobehandlingen, maa henregnes til deres skattepligtige Indtægt i det Aar, da Udbetalingen finder Sted. Udbytte og Renter, der under en privat Skiftebehandling indvindes af den arvede Formue, maa medregnes til vedkommende Arvingers skattepligtige Ind-

¹⁾ Da Lens-, Stamhus- og Fideikommisbesiddere i skatteretlig Henseende betragtes som Ejere, jfr. Lovens § 6 e. og § 10, maa det i Henhold til Lovens § 5 a anses for udelukket at medregne til vedkommende Besidders skattepligtige Indkomst de Beløb, som han i Henhold til § 3 i Lov af 21. Juni 1854 ved Afhændelse af det til Besiddelsen hørende Bøndergods har erholdt af de indkomne Købesummer.

²⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at en Ulykkesforsikring ikke skal medregnes til Indkomsten, naar den udbetales med en Sum en Gang for alle, men at dette derimod maa ske, naar Forsikringen udbetales i periodiske Ydelser (som Dagpenge eller lign.).

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec om Indkomst- og Formueskat til Staten.

komst efter det Forhold, hvori de ere lodtagne i Arven, og bliver at henregne til de Nr. 297. paagældendes Indkomst, saa snart Beløbene ere indgaaede i Boet, selv om de ikke 31te Decbr maatte være komne til Udbetaling til Arvingerne.

Hvad der i Loven er foreskrevet om Udbetaling af Livsforsikringer, maa ogsaa gælde med Hensyn til Beløb, der i Form af Bonus eller lign. udbetales de forsikrede og ere at betragte som Tilbagebetalinger af Indskud.

De foran nævnte Formueforøgelser, ligesom de Formueformindskelser, der fremkomme ved, at Formuegenstande synke i Værdi, komme saaledes ved Indkomstens Beregning kun i Betragtning, for saa vidt Indtægten af de paagældende Formuegenstande er bleven forøget eller formindsket, og kun med det Beløb, som Indtægtsforøgelsen eller Indtægtsformindskelsen andrager (Lovens § 5 i Slutningen).

4. De Indtægter, der hidrøre fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan (Lovens § 5 c).

Den, der i det Tidsrum, hvis Indkomst lægges til Grund ved Skatteansættelsen, udelukkende har levet ved at tage op af sin Formue eller ved at gøre Gæld, vil saaledes ikke være at beskatte.

5. Dagpenge og Rejsegodtgørelse, der oppebæres under Udførelse af offentlige Hverv som gør det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold uden for hans Hjemstedskommune (Lovens § 5 d).

Som „offentligt“ Hverv maa betragtes Hverv, som udføres af Statens, Folketkirkens og kommunale Embeds- og Bestillingsmænd i Embeds eller Bestillings Medfør¹⁾, samt Hverv, der udføres af Borgere i Henhold til en Beskikkelse fra en Stats- eller kommunal Myndighed eller i Medfør af et offentligt Mandat.

Da det er en Betingelse for Skattefritagelsen, at Hvervets Udførelse har gjort det nødvendigt for den skattepligtige at tage Ophold uden for Hjemstedskommunen, kan Reglen, naar Hvervets Udførelse kun for en Del nødvendiggør saadan Opholdsforandring, kun finde Anvendelse med Hensyn til en tilsvarende Del af den for Hvervets Udførelse tilstaaede Godtgørelse. Den anførte Betingelse maa anses fyldestgjort, naar den paagældende for at udføre Hvervet har maattet overnatte uden for Hjemstedskommunen.

Uden for de Tilfælde, der omfattes af Reglen i Lovens § 5 d, ville Dagpenge og Rejsegodtgørelser, der ere oppebaarne i Anledning af offentlige Hverv, ligesom tilsvarende Godtgørelser i private Forretnings- og Tjenesteforhold, være at medregne til den paagældende skattepligtige Indkomst, men dog kun med det Beløb, der efter Reglerne i Lovens §§ 4 og 6 kan betragtes som virkelig Indkomst for den paagældende. Da Rejsseudgifter — bortset fra Udgifter til Lystrejser, Studie- og Rekreationsrejser o. l. — som Regel maa betragtes som en Art Driftsudgifter, følger heraf, at Godtgørelse for Rejsseudgifter i Almindelighed kun kan medregnes til den skattepligtige Indkomst.

1) Kørepenge, Dag-, Nat- og Milepenge m. m., der tilkomme Statens Tjenestemænd, maa stilles i Klasse med Dagpenge, og det samme gælder Dagpenge, Sotillæg, Bordpenge og Skibskost m. v., der tilkomme Militærpersoner af Land- og Søetaten.

Nr. 297. for det Beløbs Vedkommende, hvormed Godtgørelsen overstiger de til Rejsen med-
 31te
 Decbr. gaaede Udgifter. Dagpenge ville som Regel være at beskatte fuldt ud, hvis de oppe-
 bæres for Hverv, der ikke nødvendiggør Ophold uden for Hjemstedskommunen. Er
 saadant Ophold derimod nødvendigt, ville Dagpengene kun være at tage i Betragtning,
 for saa vidt de overstige de Udgifter, der ere paaførte den paagældende ved Ophold
 udenfor Hjemmet.

Artikel 6.

Udgifter, der kunne fradrages.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst fradrages:

1. Driftsomkostninger¹⁾, d. v. s. de Udgifter, der i Aarets Løb ere anvendte til at
 erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger (Lo-
 vens § 6 a).

Som Udgifter, der i Henhold til denne Bestemmelse kunne fradrages som
 Driftsomkostninger, kunne fremhæves:

- a. Lejen af Husrum²⁾ eller Arealer, der afgive Pladsen for Driften af den paagæl-
 dende Erhvervsvirksomhed og ere nødvendige for den, saasom Butik, Værksted,
 Pakhus, Oplagsplads o. desl.,
- b. Løn og Underhold til Arbejdere eller Medhjælpere ved Erhvervsvirksomheden saavel-
 som Ydelser i Anledning af deres Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde;
- c. Udgifter til Heste, Vogne o. desl., som bruges i Erhvervsvirksomheden;
- d. Udgifter til Underhold af Besætningen paa en Landejendom eller Værdien deraf;
- e. Udgifter til Vedligeholdelse af og Erstatning af Afgang i Besætning, Inventarium,
 Maskiner, Værktøj o. desl.;
- f. Udgifter ved almindelig Vedligeholdelse af Driftsbygninger;
- g. Landbrugeres Udgifter til Anskaffelsen af eller Værdien af Udsæd, Haandværkeres
 og Fabrikanters Udgifter til Anskaffelse af Raamateriale, Købmandens Udgifter
 til Fornyelse af hans Varelager o. desl., for saa vidt disse Udgifter anvendes til
 at holde Bedriften i den Gang, hvori den er, og ikke til en Udvidelse af den;
- h. Udgifter til Anskaffelsen eller Værdien af Brændsel til Fabrikdrift, Opvarmning
 af Driftslokaler o. desl.

¹⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at Købesummen for Erhvervelse af en Praksis som Læge,
 Sagfører o. lign. ikke kan fradrages som Driftsudgift. Ordnes Forholdet imidlertid paa den Maaade,
 at Erhververen ved Overtagelsen forpligter sig til af Driftsoverskuddet at yde Overdrageren
 et bestemt eller procentvis fastsat aarlig Beløb et vist Antal Aar eller til en af Kontrahenternes
 Død, maa de paagældende Ydelser i Lighed med Aftægtsydelser kunne komme til Fradrag i ved-
 kommendes Aarsindtægt.

²⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at det Beløb, som en Lejer maa betale en tidligere Lejer
 for at flytte ud af Lejligheden i Utide, eller forinden han i Følge sin Kontrakt behøver det,
 maa betragtes som et Tillæg til den nye Lejers Lejeafgift og, naar Lokalerne benyttes til den paa-
 gældendes Erhvervsvirksomhed, kunne fradrages i hans skattepligtige Indkomst som Driftsudgift.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

samt lignende Udgifter, der staa i umiddelbar Forbindelse med den paagældende Virk-Nr. 297.
somhed og ere nødvendige for at holde den i Gang¹⁾.

31te
Decbr.

For saa vidt nogen af de i det foregaaende som fradragsberettigede nævnte Udgifter ikke udelukkende have Hensyn til selve Driften, f. Eks. hvis et Tyende bruges dels i Bedriften, dels til den skattepligtiges eller hans Families Opvartning, eller hvis Huslejen omfatter ikke alene Driftslokale, men ogsaa den skattepligtiges Beboelse, eller hvis Heste og Vogne benyttes dels til Driften, dels til egen og Families private Brug, kan kun en forholdsvis Del af Udgiften regnes som Driftsudgift og fradrages Indkomsten.

Den, der benytter Familiemedlemmer til Udførelse af de for Driften nødvendige Arbejders eller Medhjælperes Gerning, kan medregne disses Løn og Underhold til Driftsomkostninger, for saa vidt de paagældende ere selvstændig skattepligtige, jfr. Lovens § 7 samt nærværende Vejlednings Artikel 1, trediesidste Stykke. For den skattepligtiges egen og hans Hustrus Arbejdsvirksomhed kan derimod intet Fradrag ske.

Ved ordinære Afskrivninger, der ligeledes kunne fradrages i den skattepligtiges Indtægt, forstaas Afskrivninger af saadanne i Aarets Løb skete Værdiforringelser paa den skattepligtiges indtægtgivende Ejendele, f. Eks. Beboelses-, Avls-, Værksted- og Fabriksbygninger, Skibe, Maskiner, Driftsredskaber o. desl., som hidrøre fra ordinært Slid eller fra den med den skattepligtiges Erhvervsvirksomhed eller Genstandens egen Beskaffenhed normalt forbundne Risiko og ikke fra usædvanlige Begivenheder eller Aarsager, saasom Naturbegivenheder, særlige Konjunkturer, nye Opfindelser o. desl., idet de ved slige Begivenheder bevirke Tab ere Formuetab og ikke Indtægtstab²⁾.

Det er en Selvfølge, at der ikke kan finde nogen Afskrivning Sted med Hensyn til Værdiforringelse af Genstande, hvis Anskaffelse eller Fornyelse af den skattepligtige opføres som Driftsomkostninger, samt at der i Tilfælde, hvor der ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst er fradraget Afskrivninger til et Beløb, der svarer til Værdiforringelsen af de Genstande, Afskrivningen vedrører, ikke tillige kan fradrages Beløb, som henlægges til et Fond tjenende til Fornyelse af de paagældende Genstande.

Det skal sluttelig kun bemærkes, at Driftstab selvfølgelig kunne fradrages den skattepligtige Indkomst, men Fradraget maa ske i det Aar, da Tabet er lidt, og kan ikke fordeles paa flere Aar; dog maa det kunne tillades, at der i Virksomheder, hvor egentlig Statusopgørelse finder Sted, sker Fradrag for Nedskrivninger paa tvivlsomme udestaaende Fordringer. Det maa imidlertid være en Betingelse for Fradraget, at Tabet staa i naturlig og normal Forbindelse med den skattepligtiges Erhvervsvirksomhed. Er dette ikke Tilfældet, maa Tabet anses for Formuetab og kan

¹⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at Dokumentomkostninger ved Erhvervelse af fast Ejendom og Udgifter i Anledning af Prioritering eller Omprioritering som almindelig Regel ikke kunne komme til Fradrag som Driftsomkostninger.

²⁾ Efter foreliggende, af de skattelignende Myndigheder truffne Afgørelser har der med Hensyn til Driftsbygninger været indrømmet Afskrivning af fra 1 til 2 pCt. af de paagældende Bygningers Værdi alt under Hensyn til det større eller mindre Slid, som den i Bygningerne drevne Virksomhed medfører for disse. For Maskiner, Inventar og Værktøj har der i Almindelighed været indrømmet en Afskrivning af 5 pCt af Værdien; i enkelte Tilfælde, hvor Sliddet har været særlig stort, dog indtil 10 pCt. For Skibe er der indrømmet Afskrivning af indtil 5 pCt af Værdien; i visse særlige Tilfælde noget derover.

Nr. 297. ikke komme til Fradrag i Indkomsten¹⁾), ligesom det ikke vil være berettiget ved
 31te Indkomstberegningen at fradrage Beløb, der henlægges til Dækning af slige Tab eller
 Decbr. Formuetab iøvrigt.

2. De med Bestridelsen af et Embede forbundne Udgifter til Kontorhold m. v. (Lovens § 6 b).

Herunder falder Udgifter til Lokaler, Belysning, Brændsel, Porto, Papir, Protokoller og andre Anskaffelser, f. Eks. af Bøger o. lign., alt for saa vidt og i det Omfang, hvori de ere nødvendige til Embedets Bestridelse, og ikke have Hensyn til Embedsmandens eller hans Families Nytte og Behagelighed. Har Embedsmanden under Et lejet Lokale baade til Kontor og Beboelse, eller holder han et Kontor, der dels benyttes til tjenstlig, dels til privat Brug, kan kun en forholdsmæssig Del af Udgiften fradrages.

Har en Embedsmand i Anledning af Overtagelsen af sit Embede haft Udgifter til Anskaffelse af Kontorinventar og af de til Embedets Bestridelse fornødne Bøger, ville ogsaa disse Udgifter kunne komme til Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst.

3. Pensioner og andre Byrder, der paahvile et Embede, dog ikke Bidrag til Pensionsfond eller Præmier for pligtig Livsforsikring, jfr. Artikel 7 (Lovens § 6 c).

Naar Fradrag skal ske for Byrder, maa disse ansættes efter deres Værdi, og for saa vidt de bestaa i Naturalier, udregnes efter Kapitelstaksten for det Aar, efter hvis Indkomst Skatten beregnes, eller efter gangbar Pris.

4. Beløb, som i det paagældende Aar ere udredede i personlig paalignede Skatter og i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke (Lovens § 6 d).

I Følge denne Bestemmelse kan ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst komme til Fradrag Skatter og Afgifter paa fast Ejendom til Stat og Kommune²⁾, og i Lighed med Skatter paa fast Ejendom maa Tiendskatter behandles, samt endvidere de personlig paalignede Skatter til Stat og Kommune, herunder Rangskat, og de paa Næring hvilende Afgifter, som f. Eks. den i Næringslov af 29. December 1857 § 72, jfr. § 40 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912, omhandlede Afgift af Krohold, Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning. Derimod kunne Afgifter paa Arv og Omsætning ikke komme til Fradrag, og dette gælder for Arveafgiftens vedkommende ogsaa i

¹⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at Tab, en Købmand lider ved, at hans Handelsrejsende hos Kunderne har inkasseret Købmandens Tilgodehavender og forbrugt de oppebaarne Beløb, maa betragtes som Driftstab og følgelig kunne fradrages ved Beregningen af hans skattepligtige Indkomst, for saa vidt Tabet er lidt i det Aar, hvis Indkomst lægges til Grund ved Ansættelsen. Derimod kan et Tab, der lides ved en Kautionsforpligtelse, som ikke staar i umiddelbar Forbindelse med den paagældendes Erhvervsvirksomhed, ikke betragtes som et Indtægtstab, og det samme gælder med Hensyn til Beløb, en Sagfører paa Grund af sit Ansvar for betroet Gods maa erstatte i Tilfælde, hvor hans Fuldmægtig eller Kontorist har forbrugt af de Sagføreren betroede Midler.

²⁾ En Bladredaktør kan ikke anses berettiget til i sin skattepligtige Indkomst at fradrage Beløb, som han i Aarets Løb har maattet betale i Bøder og Sagsomkostninger i Injuriesøgmaal i Anledning af hans journalistiske Virksomhed.

³⁾ Husejerens Bidrag til Brolægning af Gader kunne kun fradrages, naar det paagældende Bidrag er en fast Afgift paa Ejendommen og ikke en Udgift, der er begrænset til faa Aar og paa Grund af sin Karakter maa sidestilles med Udgifter til Nyanlæg og Forbedringer.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Tilfælde, hvor denne — i Stedet for at erlægges under Et — i Henhold til dertil er-Nr. 297. hvervet Tilladelse udredes i aarlige Afdrag.¹⁾

31te
Decbr.

Forbrugsafgifter og andre Afgifter af særlig Art kunne kun komme til Fradrag, for saa vidt de kunne betragtes som Driftsudgifter for den paagældende skattepligtige. En Ølbrygger vil saaledes kunne fradrage Ølskatten af det Øl, han producerer, en Købmand Tolden af de Varer, han indfører og sælger, hvorimod Forbrugerne af de paagældende Varer ikke kunne gøre noget Fradrag af Hensyn til, at de have maattet betale de nævnte Afgifter i Indkøbsprisen for Varerne.

Som Afgifter til Kirker maa betragtes Beløb, der paalignes Beboerne af et Sogn til Bygning af nye Kirker eller Vedligeholdelse af ældre eller til Kirkens Opvarmning og Belysning m. v., hvad enten Kirken tilhører Beboerne eller er en selvejende Institution. Derimod kunne de Beløb, der erlægges for Foretagelsen af visse kirkelige Handlinger, ikke betragtes som Afgifter i den heromhandlede Betydning.

Afgifter, der erlægges i Naturalier, ansættes til deres Værdi efter Kapitelstakst eller de paa Egnen gangbare Priser.

5. Beløb, der ere udredede i Tiender (Lovens § 6 d).

Erlægges Tiende in natura, maa Værdien deraf udregnes efter den for det paagældende Aar gældende Kapitelstakst.

I Lighed med Tiende kunne Præstepenge i Købstæderne komme til Fradrag.

6. Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelser og lignende Byrder²⁾ (Lovens § 6 d).

Derimod kan Leje, der svares af den skattepligtiges Beboelse, ikke fradrages, og for saa vidt der uden særligt Vederlag er overladt en Fæster eller Forpagter Bolig paa den fæstede eller forpagtede Ejendom, maa derfor denne Boligs Værdi føres til Indtægt efter Reglerne i Lovens § 4, naar Forpagtningsafgiften i sin Helhed føres til Udgift.

Paahviler det en Aftægtsyder at besøge Aftægtsnyderens Begravelse, kunne dertil medgaaede Udgifter fradrages, ligesom ogsaa Udgifter til Læge og Medicin for Aftægtsnyderen kunne fradrages, naar det paahviler Aftægtsnyderen af afholde disse Udgifter.

Til Byrder, der kunne fradrages ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, maa bl. a. henregnes pligtige Bidrag til Digers Anlæg, Udvidelse og Vedligeholdelse m. v.

7. Renter af Prioriteter og anden Gæld. Derimod kan ikke fradrages, hvad den skattepligtige har anvendt til Afdrag paa sin Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld³⁾ (Lovens § 6 e).

I Lighed med Renter af Prioriteter kunne fradrages pligtige Reserfefonds-bidrag, der ikke komme den paagældende Debitor tilgode som Afdrag paa hans Gæld.

¹⁾ Jfr. Højesteretsdom af 22. November 1909 (U. f. R. 1910 A. pag. 132), der stadfæster den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsretsdom af 15. Februar 1909.

²⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at Apanager, som det ved kongelig Resolution er paalagt en Lensbesidder at udbetale, kunne fradrages med deres aarlige Beløb, da der paahviler Lensbesidderen en retlig Forpligtelse til at udrede dem.

³⁾ Med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst for en Stamhusbesidder er det udtalt af Skattedepartementet, at da den paagældende, uanset at Stamhuset var under Administration, maatte betragtes som Stamhusets egentlige Besidder, kunde der ikke i hans skattepligtige Indkomst af det paagældende Fideikommis, opgjort efter Lovens Regler, fradrages de af Administrationen til Afdrag paa Stamhusets Gæld anvendte Beløb, idet Afdragene betyde en Forøgelse af Stamhusets Formue og derfor lige saa lidt i dette som i andre Tilfælde kunne fradrages Indkomsten.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297. eller paa anden Maade, samt Afdrag paa Embedsgæld, hvorfor Embedsmanden ikke
 31te personlig hæfter, og som ikke paa nogen Maade godtgøres ham.
 Decbr.

Derimod kan den Del af den periodiske Ydelse til en Kreditforening, der afskrives som Afdrag paa Laanet, ikke komme til Fradrag.

Staar en Fæster i Gæld for Indfæstningen eller en Del deraf, kunne Renterne af denne Gæld, men ikke Afdragene paa den fradrages Indkomsten. Det samme gælder, saafremt en Aftægtsyder stifter Gæld for en Del af Aftægten, f. Eks. til Bygning af Bolig for Aftægtsnyderen.

8. Beløb, der ere anvendte til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst (Lovens § 6 e).

Af det anførte følger, at Udgifter til Forsikring af Indbo o. desl. ikke kunne komme til Fradrag, medmindre den paagældende benytter disse Genstande i sin Næring eller driver Handel dermed.

Til Vedligeholdelsesudgifter kunne i Reglen ikke henregnes andre Udgifter end de, der passende udfordres for at holde den skattepligtiges Ejendom og de Ejendele, der benyttes ved hans Erhverv, i forsvarlig Stand eller til nødvendig Fornylse af dem. Hvad der gaar ud her over, kan ikke anses som Vedligeholdelse, men maa betragtes som Forbedring eller Nyanskaffelse og kan derfor ikke fradrages Indtægten, hvilket saaledes er Tilfældet med saadanne Forbedringer af en Landejendom, som omhandles i § 5 i Lov af 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen, og de dertil medgaaede Udgifter kunne derfor ikke fradrages Ejerens skattepligtige Indtægt, hvad enten han selv har afholdt dem, eller, hvis Ejendommen er bortfæstet, har maattet erstatte Fæsteren eller hans Arvinger, hvad denne har anvendt derpaa, lige saa lidt som Fæsteren, der selv har erholdt disse Udgifter, kan drage Beløbet fra sin Indtægt, da Ejendommens forøgede Værdi ogsaa kommer ham til gode. Ere Vedligeholdelsesudgifter afholdte af Ejeren, og Brugeren har betalt Renter og Afdrag deraf, blive disse Renter og Afdrag at henregne til Ejerens skattepligtige Indtægt, men kunne fradrages Brugers. For saa vidt det maatte paahvile Besiddere af Len, Stamhuse Fideikommisgodser, Ejere af Kirker o. desl. som Pligt at foretage saadanne Forbedringer med Hensyn til det paagældende Gods, Kirken o. s. v., som gaa ud over en slet og ret Vedligeholdelse, maa dog de dertil medgaaede Udgifter kunne fradrages den paagældendes skattepligtige Indtægt.

For de skattepligtige, hvem kun en begrænset Skattepligt paahviler, jfr. Artikel 3, kunne de i denne Artikel omhandlede Udgifter kun fradrages, for saa vidt de vedkomme de Indtægtskilder, hvorfra den skattepligtige Indkomst hidrører.

Artikel 7.

Udgifter, der ikke kunne fradrages.

Den efter de foranstaaende Regler beregnede Indkomst er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes (Lovens § 6 i Slutningen), og der kan som Følge heraf navnlig ikke blive Spørgsmaal om at fradrage Beløb, der anvendes:

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

1. til den skattepligtiges egen eller Families Underhold, Nytte¹⁾), Behagelighed eller Nr. 297. Betjening, hvilket sidste ogsaa gælder i Tilfælde, hvor baade Mand og Hustru paa ^{31te} Grund af deres Erhverv daglig maa forlade Hjemmet; Decbr.
2. til Formueforøgelse eller Afdrag paa Gæld;
3. til Forbedring af den skattepligtiges Ejendele, til Udvidelse af Næring eller Bedrift eller til Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds;
4. til Gaver eller Understøttelser, herunder familieretlige Bidrag, hvad enten de hvile paa Øvrighedsresolution eller paa privat Overenskomst²⁾;
5. til egen og Enkes saavel tvungne som frivillige Pensionering, til Erhvervelse af Livsforsikring eller anden Personforsikring, hvad enten Forsikringen er tegnet til Fordel for den skattepligtige selv eller for andre, og hvad enten den er tvungen eller frivillig.

Artikel 8.

Beregningen af den skattepligtige Indkomst i visse Tilfælde.

A. Indkomst af Land-, Have- og Skovbrug.

Naar den skattepligtige i det Aar, efter hvis Indkomst Skatten beregnes, jfr. Lovens § 9, har ført et nøjagtigt Regnskab, udregnes først Pengeværdien af hele det Udbytte af hvilken som helst Art, han i det paagældende Aar har haft af sin Bedrift, og hertil bliver da navnlig at medregne:

1) Den Indtægt, han i det paagældende Aar har haft ved Salg af de ved Driften indvundne Produkter, hvad enten de ere omsatte mod Penge eller mod andre Genstande, derunder den Indtægt, han har haft af Ejendommens Besætning ved Salg af Heste⁴⁾, Fedekvæg, Udsætterkøer, Faar, Svin o. s. fr.⁵⁾.

1) Det er udtalt af Skattedepartementet, at Kontingent til Arbejder-Fagforeninger og Arbejdsgiverforeninger ikke kunne fradrages.

2) Det er udtalt af Skattedepartementet, at Udgifter til Studierejser ikke kunne fradrages.

3) Det er udtalt af Skattedepartementet, at de Bidrag, som en Mand efter Skilsmissem yder sin fraskilte Kone, ikke kunne fradrages i hans skattepligtige Indkomst, med mindre Forholdet er det, at Bidragene maa anses som en Erstatning for, at Manden har overtaget Fællesboet, eller hidrøre fra en almindelig Gældsforpligtelse overfor Hustruen.

4) Med Hensyn til den Handelsfortjeneste, der opnaas ved Køb eller Opdræt af Heste til Salg, er det udtalt af Skattedepartementet, at Fortjenesten maa henregnes til den paagældendes skattepligtige Indtægt, naar det nævnte Forhold indgaar som Led i vedkommendes Næring, og det kan ikke heri gøre nogen Forandring, at han som Sælger eventuelt kan blive tilpligtet at erstatte Køberen et til Købesummen svarende Beløb, f. Eks. naar Salget er sket paa Vilkaar eller lign. Dog maa det Tab, som Sælgeren lider ved, at saadan Erstatningspligt indtræder, paa den anden Side kunne komme til Fradrag i hans skattepligtige Indkomst i det Aar, Tabet finder Sted.

Opgørelsen af saadan Handelsfortjeneste kan ske enten ved for det enkelte Dyr at udfinde Forholdet mellem Salgsprisen og de i Aarens Løb anvendte Bekostninger til Indkøb, Underhold og Opdræt af Dyret — dog at de Beløb, som allerede i tidligere Aar ere fradragne i vedkommende skattepligtiges Indkomst som Driftsudgifter, ikke paany kunne fradrages — eller ved at udfinde Forskellen mellem sidste Aars Bruttoindtægt ved Salg af saadanne Dyr og de i samme Aar paa Dyrene anvendte Udgifter til Indkøb og Opdræt m. v.

5) Det er udtalt af Skattedepartementet, at den normale Forøgelse af en Ejendoms Besætning ved eget Tillæg maa medregnes til vedkommende Ejers skattepligtige Indkomst, og at Spørgsmaalet, Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297. ^{31te} Decbr. Hvad særlig Skovbrug angaar, bemærkes, at der som Regel kun kan tages Hensyn til den Indtægt, der er indvunden ved ordinær Hugst, i Forbindelse med de Biindtægter, som i Aarets Løb ere indvundne, hvorimod den Indtægt, der haves ved en uden for den almindelige Driftsplan foregaaet ekstraordinær Afdrivning af større Arealer, f. Eks. paa Grund af Naturbegivenheder eller tilsigtede Forandringer af Ejendommens Kultur, ikke kan medregnes, for saa vidt den ikke er foregaaet i Spekulationsøjemed; i sidstnævnte Fald er den derved indvundne Fordel skattepligtig i Henhold til Lovens § 5 a og maa derfor medregnes ved Indtægtsopgørelsen.

2) Værdien af de af den skattepligtige selv indvundne Produkter eller andre Genstande, som han i Aarets Løb har forbrugt eller anvendt til egen eller Families Underhold, Nytte og Behagelighed eller af ham ere bortskænkede til andre, herunder Lystkørsel m. v. Værdien maa beregnes efter, hvad han maa antages at kunne have solgt de paagældende Produkter eller Genstande for.

3) Lejeværdien af den af den skattepligtige og hans Familie benyttede Beboelseslejlighed med tilhørende Køkken- og Lysthave samt Parkanlæg o. desl., beregnet efter, hvad der efter Forholdene paa Egnen vil kunne opnaas i aarlig Leje derfor.

Efter at de under 1—3 nævnte Indkomstbeløb ere sammenlagte, fradrages de Udgifter, som den skattepligtige i Aarets Løb har afholdt, for saa vidt de i Følge Loven kunne fradrages, se Artikel 6 Nr. 1 og 4—8, altsaa navnlig Driftsomkostninger¹⁾ og Beløb, der ere betalte i Skatter og Afgifter, Tiender og Renter af Prioriteter, Aftægtspræstationer, samt Beløb, der ere udgivne til Forsikring og sædvanlig Vedligeholdelse af den skattepligtiges Ejendom og de af hans Ejendele, som anvendes i hans Erhverv, eller til nødvendig Fornylse af dem.

Det skal særlig bemærkes, at Udgifter, der foranlediges ved den normale aarlige Fornylse af en Landejendoms Besætning, maa betragtes som Driftsudgifter og kunne fradrages i den skattepligtige Indkomst. Fornylser nødvendiggjorte ved Tab af enkelte Stykker af Besætningen ved Død eller Ulykkestilfælde maa ligeledes tages i Betragtning ved Indtægtsopgørelsen, naar det hændelige Tab ikke er større, end man maa være forberedt paa med en Besætning af den Størrelse, som der i det paagældende Tilfælde er Tale om. Hvis derimod Dele af Besætningen gaa til Grunde f. Eks. ved Ildebrand eller anden Ulykke, saaledes at der bliver Spørgsmaal om en Fornylse, som overskrider Grænsen for det normale, foreligger der ikke et Indtægts-tab, men et Formuetab, der ikke kan komme til Fradrag i Indkomsten.

Ejer den skattepligtige ikke selv den Ejendom, han driver, men har denne i Fæste, Forpagtning eller Leje, kan derhos endvidere fradrages Værdien af den Afgift, han har maattet tilsvare Ejeren, hvad enten denne er ydet i Penge, ved Levering af Produkter, ved Arbejdsydelser eller desl.

om dette skal ske straks eller først senere, maa bero paa, om den paagældende gør Status og opgiver sin Indkomst herefter, i hvilket Fald Værdiforøgelsen straks kommer til at virke, eller om han kun fører almindeligt Indtægts- og Udgiftsregnskab, i hvilket Fald Indtægten først kommer frem, naar den konstateres gennem Omsætning af Tillæget.

¹⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at som Driftsomkostninger kunne fradrages Udgifter, der ere medgaaede til at holde Ejendommen i normal Drift, derunder Beløb, som ere anvendte til Indkøb af Foderstoffer til Gaardens Besætning, selv om disse Beløb paa Grund af en foregaaende daarlig Høst have været større end, hvad der under normale Forhold er nødvendigt for at fodre Besætningen uden at være nødt til at bortselge af den.

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Det Beløb, som herefter bliver tilovers, vil da være Nettoindtægten af den paagældende Ejendom, hvilket i Forbindelse med de andre Indtægter, som den skattepligtige har ved Siden heraf, f. Eks. af anden Bedrift, af Formue o. s. v., og med Tillæg af hans Hustrus og Børns Indkomster, for saa vidt disse Indkomster i Følge Lovens § 7, jfr. Vejledningens Artikel 1, næstsidsste Stykke, skulle medregnes, er den Indkomst, som bliver at tage i Betragtning ved Skatteansættelsen.

Fører den skattepligtige ikke Regnskab, og Indkomsten saaledes ikke kan opgøres som foran anført, vil der kunne forholdes paa følgende Maade:

Først anslaaes Værdien af, hvad den skattepligtige i det forløbne Aar har brugt til Underhold for sig og Familie i Penge, Produkter eller andre Genstande af Pengeværdi — derunder indbefattet Lejeværdien af hans og Families Bolig, Udgifter til Folkehold udover, hvad Bedriften kræver, samt til Heste og Vogne, der ikke holdes for Driftens Skyld, Brændsel o. lign. —; til dette Beløb lægges, hvad han har anvendt paa at forbedre sin Ejendom eller paa at forøge sin Besætning og Inventar etc., og endelig det Beløb, hvormed han ved Overskudet af sin Virksomhed har forøget sin Formue, hvad enten dette Beløb er til Stede i Penge eller Produkter eller er frugt-bargjort.

Det samlede Beløb vil da udgøre den skattepligtiges Nettoindkomst, der som ovenfor nævnt sammenlagt med de Indkomster, der vedrøre hans Husstand, bliver den Indkomst, der skal tages i Betragtning ved Skatteansættelsen.

B. Indkomst af Bortforpagtning, Bortfæstning og Udleje af faste Ejendomme.

Er en Ejendom bortforpagtet, bortfæstet eller udlejet, bliver til Ejeren Indtægt at medregne:

1. den ham tilkommende Forpagtnings-, Fæste- eller Lejeafgift;
2. Pengeværdien af de ham tilkommende Naturalydelser eller Arbejdspræstationer fra Brugerens Side;
3. for saa vidt der maatte være forbeholdt ham Brugen af en Bolig eller andre Lokaler paa Ejendommen, endvidere denne Boligs eller disse Lokalers Lejeværdi; men Ejeren kan da paa den anden Side i sin Indtægt fradrage de Beløb, han maatte have udredet i Skatter af Ejendommen, Prioritetsrenter eller desl. eller til normal Vedligeholdelse af Ejendommen.

Med Hensyn til Fæstegods bemærkes særlig, at Ejeren til sin Indtægt af Godset maa medregne de i Aarets Løb oppebaarne Indfæstninger, men paa den anden Side kan fradrage, hvad der i Henhold til Lov 19. Februar 1861 § 3 er tilbagebetalt i Aarets Løb.

C. Indkomst af Handel, Haandværk, Fabrikdrift o. lign.

Fører den skattepligtige Handelsbøger, vil det i Almindelighed ikke have nogen Vanskelighed at opgøre hans skattepligtige Indkomst paa Grundlag af de i disse indeholdte Oplysninger. Herved er dog at bemærke, at medens Handelsbøgerne, navnlig naar den skattepligtige hører til dem, der i Følge Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 om Bogføring m. m. ere pligtige at føre saadanne Bøger, ordentligvis maa staa til Troende, for saa vidt angaar Størrelsen af de ind- og udgaaede Summer, maa derimod de skattelignende Myndigheder anses berettigede til paa Grundlag af de i denne Vejlednings Artikler 4—7 fremstillede Regler at afgøre, hvorvidt de henholdsvis som Ind-

Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Nr. 297. 31te Decbr. tagt og Udgift opførte Poster ogsaa med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst kunne tages i Betragtning som saadanne, i hvilken Henseende det særlig bliver at iagttage, at Tab, der hidrøre fra Værdiforringelse af den skattepligtiges Ejendele, kun kunne føres til Udgift, for saa vidt de enten kunne indbefattes under, hvad der er at anse for ordinære Afskrivninger, saaledes som dette Begreb nærmere er bestemt i Artikel 6 Nr. 1, eller vedrøre de Genstande, hvormed den skattepligtige driver Handel eller lignende erhvervsmæssig Omsætning, jfr. Lovens § 5 a, og det maa da iagttages, at den fremtidige Gevinst og Tab opgøres paa Grundlag af den Værdi, hvortil Varerne sidst ere nedskrevne.

Indeholder den skattepligtiges Handelsbøger en Statusopgørelse, og de skattepligtige Myndigheder intet finde at erindre mod de Principper, hvorefter denne er foretaget, kan den skattepligtige Indkomst udfindes paa den Maade, at der til det Beløb, hvormed den i Forretningen anbragte Kapital i Følge Statusopgørelsen er forøget i Aarets Løb, lægges de Beløb, den skattepligtige har forbrugt til sin egen eller sin Families Underhold, Nytte eller Behagelighed eller udtaget af Forretningen til Anvendelse i den uvedkommende Øjemed.

Fører den skattepligtige ikke Handelsbøger, og har han heller ikke ført et saasnøagtigt Regnskab i sin Bedrift, at en Opgørelse kan finde Sted ved fra Bruttoindtægten at drage de Udgifter, der i Henhold til Artikel 6 kunne fradrages, vil der, for saa vidt den daglige Omsætning er opnoteret, kunne foretages en Opgørelse paa den Maade, at hele Omsætningen i Aarets Løb optælles, hvorefter der beregnes en Bruttoavance af saadan Størrelse, som i Almindelighed paaregnes som Fortjeneste for den Klasse af næringsdrivende, hvortil den paagældende hører. I det Beløb, som herefter udkommer, fradrages da de Udgifter, der i Henhold til ovennævnte Artikel 6 kunne komme til Fradrag, se Artiklens Nr. 1, 4, 6, 7 og 8.

Er det ogsaa umuligt ad denne Vej at naa til en Opgørelse af den skattepligtiges Indkomst, kan det undersøges, hvormed den skattepligtige, efter Værdien af hans Varelager, Inventarium, Maskiner, Værktøj, udestaaende Tilgodehavende o. s. fr. ved Aarets Begyndelse og dets Slutning, i det paagældende Aar er gaaet frem eller tilbage i Formuebesiddelse ved Resultatet af sin Virksomhed. Den saaledes udfundne Forøgelse eller Formindskelse lægges til eller fradrages i det Beløb, som den skattepligtige i Aarets Løb har anvendt til sit og Families Underhold, Nytte og Behagelighed, og den udkomne Sum vil da være Indkomsten af Bedriften, som med Tillæg af den skattepligtiges øvrige Indkomster og af de til hans Husstand hørende Personers Indkomster, for saa vidt de i Følge Lovens § 7, jfr. Vejledningens Artikel 1 næstsidste Stykke, skulle medregnes, er det Beløb, som bliver at tage i Betragtning ved Skatteansættelsen.

D. Indkomst af Spekulationsforretninger o. desl.

Medens det, bortset fra det Tilfælde, at den skattepligtige driver Handel eller lignende Omsætning som Erhverv, hvorom ovenfor, er Reglen, at Formueforøgelser, der hidrøre fra, at den skattepligtiges Ejendele stige i Værdi, kunne lades ude af Betragtning ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, blive saadanne Formueforøgelser dog at medregne, naar de hidrøre fra Køb eller Salg, der ere foretagne i Spekulationsøjemed, hvorved forstaas, at den skattepligtige ved den paagældende Tings Nr. 297. Vejledning af 31. Dec. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Erhvervelse har haft til Hensigt under en forventet Prisstigning at forskaffe sig en Nr. 297.
Gevinst ved Tingens Salg¹⁾.

Om et saadant Spekulationsøjemed foreligger, maa afgøres efter de konkrete Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde, men som Momenter, der i saa Henseende kunne yde Vejledning, skal man fremhæve: Beskaffenheden af den bortsolgte Genstand; de Forhold, under hvilke Erhvervelsen og Salget have fundet Sted; den kortere eller længere Tid, den skattepligtige har besiddet Tingen, og hans Behandling af den i det Tidsrum, i hvilket han har besiddet den.

Naar en skattepligtig saaledes ligger inde med en Grund, som han efterhaanden sælger til Bebyggelse, bliver der altsaa først ved Salget at tage Hensyn til hans Fortjeneste paa den paagældende Grund, forudsat at han har erhvervet Ejendommen for at sælge den eller Dele af den, naar en forventet Prisstigning indtræder²⁾.

Den skattepligtige Indkomst af et Salg i Spekulationsøjemed er det Beløb, som den skattepligtige har erholdt mere for Tingen, end den staar ham i.

E. Indkomst af Embede, Bestilling og andre personlige Tjenesteforhold.

Til Indkomsten medregnes ikke blot de Pengevederlag, den skattepligtige i Aarets Løb har oppebaaret i Form af Løn, Tantieme, Gratifikationer, Gebyrer, Kontorholdsvederlag samt Dagpenge og Rejsegodtgørelse, de sidstnævnte Indtægter for offentlige Embeds- og Bestillingsmænds vedkommende dog kun med den af Reglen i Lovens § 5 d følgende Begrænsning, jfr. denne Vejlednings Artikel 5 Nr. 5, men ogsaa Pengeværdien af alle andre Emolumenter, han i Aarets Løb har oppebaaret eller nydt, saasom Fribolig, frit Underhold, Naturalydelser, Udbytte af Tjenestejord, vederlagsfri Befordring for Personer og Gods udenfor Embeds- eller Bestillingsanliggender o. desl.³⁾.

Indtægten af Tjenestejord bliver at opgøre efter de foran under A. og B. fremstillede Regler; Værdien af Naturalydelser at bestemme efter Kapitelstaksten i det Aar, efter hvis Indkomst Skatten beregnes, eller efter de paa Egnen gangbare Priser; Værdien af en Fribolig bliver at ansætte til det Beløb, som vil kunne erholdes i Leje af den paagældende Bolig; Værdien af frit Underhold til et saadant Beløb, som det vil koste den skattepligtige at skaffe sig et efter hans Forhold passende Underhold.

¹⁾ Det er udtalt af Skattedepartementet, at Kurssvingninger paa Værdipapirer, som en skattepligtig har købt i Spekulationsøjemed, men ikke faaet solgt, ikke skulle tages i Betragtning ved Indkomstansættelsen.

²⁾ For en skattepligtig, der havde den Specialitet at opkøbe nedbrændte Gaarde, opbygge dem, udstykke Jorden og sælge saavel den som Bygningerne, medens den egentlige Drift af Ejendommene kun blev en Biforretning for ham, blev Fortjenesten ved Ejendomshandelen medtaget ved Beregningen af hans skattepligtige Indkomst.

For en Haandværker, der ikke længere drev sin Profession, men væsentligst ernærede sig ved Køb og Salg af faste Ejendomme, blev den Avance, han havde haft ved Salget af en Ejendom, som han havde besiddet i 3 Aar, medtaget ved Indkomstberegningen.

³⁾ Med Hensyn til Ansættelsen af Værdien af den en Lærer paa Landet tillagte Fribolig med Have (samt Brændsel er det udtalt af Skattedepartementet, at der i hvert enkelt forefaldende Tilfælde maa skønnes over, hvad den virkelige Værdi heraf kan ansættes til, idet den for Pensionsberegningen eller af andre Grunde fastsatte Norm kun kan tjene til Vejledning for Skønnet.

Bilag 2. Anslagsdokumentation

Ordoptælling ? X

Statistik:

Sider	57
Ord	23.616
Tegn (uden mellemrum)	138.842
Tegn (med mellemrum)	162.207
Afsnit	361
Linjer	2.035

☐ Medtag tekstfelter, fodnoter og slutnoter

Luk